

ΕΝ

THE MAGAZINE

#52 • Νοέμβριος 2025

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Το χρονικό μίας θυσίας

+

Μια πρόταση - σταθμός
του ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΗ

ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ R.I.P.

Όταν ο «Νιόνιος»
άνοιγε καρδιά στην «Ε»

- Μια συνέντευξη - ντοκουμέντο
στον ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΤΣΑΪΤΗ

ΚΙΜΩΝ ΧΥΤΗΡΗΣ

«Η ανάγκη μίας επαγγελματικής
συμφωνικής»

NOVEMBER RAIN

Φιλώντας στο μέτωπο
τον χειμώνα που πησιάζει...

Α.ΜΠΟΪΚΟΣ - Κ.ΚΟΝΤΟΣ ΕΠΕ

3ο χλμ. Εθ. Πέλεκα, Αλεπού-Κέρκυρα

Τηλ.: 26610 48944 & 26610 48945

Νέο Nissan Juke
Πάνω από τα συνηθισμένα

100
1924/2024
ΧΡΟΝΙΑ
ΝΙΚ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Α.Ε.

ΝΙΚ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΑΚΗΣ Α.Ε.

www.nissan.gr

index

18-20

Στέκονται αιώνες
επιβλητικά, στις
«φατσάδες» των σπιτιών,
σαν, θαρρείς, να σε κοιτούν.
Διαπεραστικά, επίμονα,
μερικώς τρομακτικά...
Μουρόνια. Απ' τα πιο
χαρακτηριστικά στοιχεία
της εντόπιας, αστικής
αρχιτεκτονικής. Ο Ηλίας
Αλεξόπουλος εξηγεί όλα
τα υπόλοιπα...

FRONT PAGE
NOVEMBER RAIN

PHOTO CREDITS:
Freepik.com

«Τώρα, όμως, βράδιασε.
As κλείσουμε την πόρτα
κι as κατεβάσουμε τις κουρτίνες,
γιατί ήρθε ο καιρός των
απολογισμών»

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ
«Ο άνεμος του Νοεμβρίου»

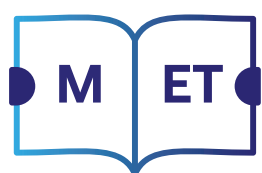
14-16

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Ωδείου
Κέρκυρας, Κίμωνας Χυτήρης, εμπιστεύτηκε
το σεντούκι (και το άλμπουμ) της ζωής του
στην Αλίκη Κατσαρού. Μια πορεία γεμάτη
μουσική και ανθρώπινα ορόσημα κι ένα
αίτημα, που αξίζει ν' ακουστεί...

32-34

Μελέτησε τη ζωή και τη θυσία του Κώστα
Γεωργάκη όσο κανείς. Και κάνοντας
την ιστορική μνήμη «όχημα», ο Κώστας
Παπούτσας καταθέτει 1+1 πρόταση, για τη
αξιοποίηση της (ιστορικής) μνήμης. Όχι ως
κάτι «ακίνητο». Μα, απολύτως ενεργό...

Το «EN - The Magazine» είναι πιστοποιημένο
στο ηλεκτρονικό Μητρώο Εντύπου Τύπου (Μ.Ε.Τ.)
της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και
Ενημέρωσης.

M.E.T. 230095

#S2 • Νοέμβριος 2025

EN

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Σταματίου Δεσούλλα 17, Κέρκυρα 49100, Τηλ. +30 26610 23494, news@enimerosi.com
F/b Enimerosi Kerkira, Web. www.enimerosi.com

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ, Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΟΛΙΚΗ, ΜΕΡΙΚΗ Ή ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ
Ή ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΦΡΑΣΗ Ή ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ
ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ, ΜΗΧΑΝΙΚΟ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ, ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟ, ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ
Ή ΑΛΛΟ, ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΓΡΑΠΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ.

Τόπος Α.Ε.

Σύμβουλοι Ανάπτυξης

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

- Επιδοτούμενα προγράμματα
- Μελέτες επιχειρηματικών σχεδίων
- Ανάπτυξη ανθρωπίνου δυναμικού
 - Marketing plan
- Μελέτες διαχειριστικών συστημάτων (ISO, HACCP)
- Οργάνωση επιχειρήσεων

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

- Διαχείριση συγχρηματοδοτούμενων έργων
- Υποστήριξη συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα
- Σχεδιασμός επιχειρησιακών προγραμμάτων, εκπόνηση κλαδικών μελετών και μελετών περιφερειακής ανάπτυξης
- Ενέργειες δημοσιότητας

Σωτήρος 10, Τ.Κ. 491 00 Κέρκυρα
Τ: 26610 81070 • F: 26610 81070
E: info@toposae.gr • www.toposae.gr

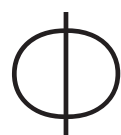

PHOTO CREDITS: EN-THE MAGAZINE

the wall

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ώτος Τζαβέλας...
Οπλαρχηγός. Σου-
λιώτης. Πρωτότο-
κος, του Λάμπρου
και της Μόσχως.

Μετά την προεπαναστατική
μάχη της Κιάφας και την ήττα
του Αλή (1792), πήρε τα ηνία
απ' τον πατέρα του στην ηγε-
σία των Σουλιωτών. Τύποις, εν
μέσω συνθηκολόγησης. Μόνο
π' ο Αλής δεν τήρησε το λόγο.
Κι έβγαλε σπαθί. Τον αντιμε-
τώπισε, τρία χρόνια (1800-
1803). Με σθένος απaráμιλλο.
Τόσο, που οι Σουλιώτες, λέει,
ορκίζονταν πίστη και ζωή «εις
το σπαθί του Φώτου». Του πο-
λέμαρχου...

Όταν, τελικά, Δεκέμβριο
(1803), ο Αλής κατέλαβε το
Σούλι, οι Σουλιώτες έσωσαν
ό,τι πρόλαβαν από της γης
τους τ' άγια και σκορπίστη-
καν. Άλλος εδώ. Άλλος εκεί. Ο
Φώτος, με κάπου δυο χιλιάδες
νοματαίους, κατέφυγαν στην
Πάργα. Κι απ' εκεί -μιας και οι
ντόπιοι, Αλή απειλούντος, δεν
τους δέχτηκαν- στην Κέρκυρα.
Κι αντάμωσε. Με άλλες φάρες
απ' το Σούλι. Εγκατεστημένες,
κυρίως, σε Κυνοπιάστες, Άη
Προκόπη και Βιρό...

Ξαπόστεψαν. Οργανώθηκαν.
Σχημάτισαν λόχους εθελον-
τών, υπό τον Ρώσο στρατηγό
Ανρέπ - κατ' εντολή, μας λέει
η Παρέν, της ρωσικής κυβέρ-
νησης. Ενός, ο ίδιος λοχαγός.
Ο Φώτος - και ταγματάρχης
η Δέσπω, η κυρά του. Όταν,
το 1807, εκόπιασαν οι Γάλλοι
(αυτοκρατορικοί), ορκίστηκε
χιλίαρχος συντάγματος. Μα, η
κλεψύδρα άδειαζε...

Νοέμβρης, τέτοιος μήνας. Του
1809. Κάτου, στη Σπηλιά, στο
«φτερό» του «Μαύρου Γάτου».
Βόλι. Στερνή ανάσα. Θάνατος·
«εσκότωσαν το Φώτο»! Ποιος;
Αδιευκρίνιστο. Η δημοφιλέ-
στερη, πάντως, εκδοχή είπε
για Τουρκαλβανούς, για πρά-
κτορες τ' Αλή. Ετούτο γρά-
φει και η μαρμάρινη η πλάκα,
που στέκει ακόμη στο σημείο
- έστω, με λάθος το έτος του
κακού· «...και εξέπνευσε εις
τα χείρας του Νότη Μπότσα-
ρη, μετά του οποίου συνεκά-
θητο. Ο τάφος αυτού ευρί-
σκεται εις την ενταύθα Μονήν
της Πλατυτέρας». Σιμά, σ' αυ-
τόν του / των Καποδίστρια...

Στον πλάγιο τοίχο του «Μαύρου
Γάτου», στη Σπηλιά.

ORCHESTRA[®]
www.orchestra.fr

Παιδικά ρούχα από 0-14 ετών, Γαλλική φινέτσα, άψογη ποιότητα, ασυναγώνιστες τιμές
σε περισσότερα από 70 σημεία σε όλη την Ελλάδα.

To Club
-50%
ΟΛΟ ΤΟ
ΧΡΟΝΟ
ΣΤΑ ΕΙΔΗ ΕΝΔΥΣΗΣ

To Club
-20%
ΟΛΟ ΤΟ
ΧΡΟΝΟ
ΣΤΗ ΒΡΕΦΑΝΑΠΤΥΞΗ

To Club
-30%
ΟΛΟ ΤΟ
ΧΡΟΝΟ
ΣΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Για την Κέρκυρα Πλατεία Γεωργίου Θεοτόκη 4-10
<https://gr.shop-orchestra.com>

*Εκπτώσεις σε όλα τα προϊόντα για όλη την χρονιά με κόστος εγγραφής 30€
για ένα χρόνο (55€ για 2 χρόνια!).

Έτσι είναι, γιατί έτσι το νομίζω

Με την Τζωρτζίνα Τζήλιου

ΕΝ είμαι άνθρωπος της εκκλησίας. Η επίσημη γλώσσα προς το ποίμνιο με ξενίζει σε βαθμό, που χάνω τη συγκέντρωσή μου και με καταβάλουν σκέψεις για πεζές διευθετήσεις και καθημερινά, ασήμαντα ζητήματα. Καλώς, ή κακώς η παρουσία μου σε εκκλησίες περιορίζεται σε γάμους, βαπτίσεις, κηδείες, ούτε καν σε γιορτές. Και, για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, δεν έχω παρακολουθήσει ποτέ λειτουργία από την αρχή ως το τέλος, καθώς, κατά το μεγαλύτερο μέρος της, παραμένω στο προαύλιο του εκάστοτε ναού. Παρόλα αυτά, ένας πρόσφατος εκκλησιασμός μου θα μείνει στο λεύκωμα της ψυχής μου ως εμπειρία ιδιαίτερα αισθαντική.

ΔΕ ΘΑ πω ψέματα. Αν και προσπάθησα, ούτε αυτή τη φορά συνδέθηκα με τα λόγια του ιερέα και τους ψαλμούς. Παραδόξως, όμως, μια τεράστια συγκίνηση έκανε τα μάτια μου να βουρκώσουν, χωρίς να μπορώ να εξηγήσω το γιατί. Ενώ δεν καταλάβαινα όσα άκουγα, ένιωθα την καρδιά μου να βουτυρώνει και να απλώνεται ανάμεσα στους πιστούς. Τότε είπα στον εαυτό μου: «εδώ υπάρχει κάτι που δε βλέπω» - κι αφέθηκα στις αισθήσεις. Όταν δε βλέπεις, το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να αισθανθείς, κι αφού αισθανθείς είναι εξαιρετικά δύσκολο να περιγράψεις το βίωμα. Συνεπώς, είναι αδύνατο να περιγράψω με σαφήνεια τι ένιωσα, γι' αυτό θα αναφέρω μόνο ότι ήρθαν στο μυαλό μου αγαπημένα μου πρόσωπα, που δεν υπάρχουν πια στη ζωή και κυριάρχησαν τόσο μέσα μου, που, έστω και για μια στιγμή, πίστεψα ότι βρίσκονται εκεί, μαζί μου.

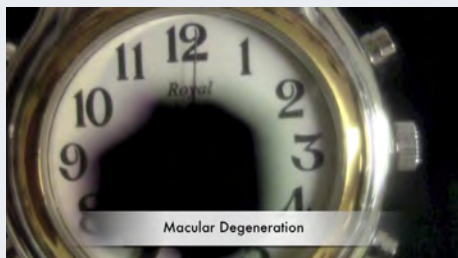
ΑΡΧΙΣΑ να κοιτάζω γύρω μου. Φυσικά, καμία νεκρανάσταση δεν είχε προηγηθεί. Η εκκλησία έσφυζε από κόσμο με σάρκα και οστά. Όλοι παρακολουθούσαν με προσοχή κι έμοιαζαν ρουφηγμένοι από τα λόγια του Θεού. Μάλιστα, οι περισσότεροι έψελναν μουρμουριστά κι ήξεραν απ' έξω τις προσευχές. Αυτό με έκανε να αναρωτιέμαι για την αυθεντικότητα της ευλάβειάς τους κι ο διαβολάκος της αμφισβήτησης μου υπέβαλλε τις ερωτήσεις του. Άραγε, όλοι αυτοί ταυτίζονται με τον Άγιο Λόγο και τον εφαρμόζουν; Ή αντιμετωπίζουν τη Θεία λειτουργία ως παράσταση, στην οποία ενίοτε συμμετέχουν με συνοδευτικά φωνητικά;

ΟΠΩΣ και να 'χει, αυτούς τους ανθρώπους τους ζήλεψα λιγάκι, επειδή, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο και τις προσδοκίες τους, πιστεύουν σε κάτι. Έχουν πάντα ένα στήριγμα, για να πιαστούν. Ανάμεσά τους διέκρινα μια κυρία, που προσευχόταν κλαίγοντας. Αυτόματως, υπέθεσα ότι κάτι σοβαρό τη βασανίζει, μα, ενώ στην αρχή τη λυπήθηκα, στη συνέχεια τη θαύμασα που έχει την πίστη της ως απάγκιο παρηγοριάς κι ελπίδας. Λίγο είναι αυτό; Σε μια εποχή ψυχικής και συναισθηματικής στεγνότητας ίσως το μόνο ένυδρο καταφύγιο είναι ο Θεός.

ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ότι δεν έγινα ξαφνικά θεούσα. Δεν ξέρω αν ποτέ καταφέρω να δαμάσω τις αμφιβολίες μου και να σβήσω τα χιλιάδες ερωτηματικά μου για τα Θεία. Δεν ξέρω αν ο αβάσταχτος πόνος και η υπέρμετρη αδικία ανήκουν σε κάποιο θεϊκό πλάνο. Ξέρω μόνο ότι, πέρα από το υπαρκτό και το μη υπαρκτό, εντοπίζεται κάπου στο χωροχρόνο εκείνη η μικρή σχισμή, που λέγεται «νιώσιμο» και δε χρειάζεται επαλήθευση ή ανάλυση επί πραγματικού. Σε μένα έτυχε κάτι που καταγράφω έτσι - και πιο έτσι δε γίνεται. Οπότε, θα δανειστώ έναν τίτλο έργου του Πιραντέλλο και θα τον παραφράσω, λέγοντας «έτσι είναι, γιατί έτσι το νομίζω» - και ίσως ισχύει για όλους μας.

ΕΚΦΥΛΙΣΗ ΩΧΡΑΣ ΚΗΛΙΔΑΣ

«Νέες θεραπείες δίνουν νέες ελπίδες»

Α. Τι είναι η ωχρά κηλίδα?

Υπάρχει η εσφαλμένη εντύπωση ότι ο όρος «ωχρά κηλίδα» αναφέρεται στην ίδια την πάθηση. Στην πραγματικότητα πρόκειται για ανατομική περιοχή του οφθαλμού όπου συναντάται η μεγαλύτερη συγκέντρωση φωτοϋποδοχέων και ευθύνεται για την κεντρική όραση. Η ηλικιακή εκφύλιση της περιοχής αυτής οδηγεί στην προοδευτική απώλεια της όρασης.

Υπάρχουν δύο τύποι εκφύλισης της ωχράς κηλίδας: Ξηρού τύπου και Υγρού τύπου.

Γράφουν:
Μπουζούκης Δημήτρης
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Διδάκτωρ Ιατρικής Παν. Κρήτης

Καλούδης Αλέξανδρος
Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Εκφύλιση Ωχράς Κηλίδας Ξηρού τύπου:

Είναι ο πιο συχνός τύπος. Η όραση επιδεινώνεται με αργό ρυθμό. Μπορεί να εμφανισθούν κυματοειδείς γραμμές ή μαύρες κηλίδες στο κέντρο του οπτικού πεδίου όπως και μείωση της αντίληψης των χρωμάτων και της όρασης.

Εκφύλιση Ωχράς Κηλίδας Υγρού τύπου:

Είναι λιγότερο συχνός τύπος εκφύλισης αλλά πιο σοβαρή. Η μείωση της όρασης είναι γρήγορη και σημαντική. Στο οπτικό πεδίο μπορεί να εμφανισθούν κενά, μαύρες ή κυματοειδείς γραμμές, απώλεια χρωματικής αντίληψης και όρασης.

Γ. Ποιοι είναι οι παράγοντες κινδύνου?

Ηλικία άνω των 60 ετών
Κάπνισμα
Παχυσαρκία
Κακή διατροφή
Οικογενειακό Ιστορικό Ωχροπάθειας

Δ. Πως γίνεται η διάγνωση και παρακολούθηση των παθήσεων της Ωχράς Κηλίδας?

Οπτική Τομογραφία (OCT): Η εξειδικευμένη αυτή εξέταση απεικονίζει με μεγάλη ακρίβεια τις διαφορετικές στοιβάδες εντοπίζοντας ακόμη και πολύ μικρές βλάβες.

Ψηφιακή αγγειογραφία (ANGIO-OCT): Η εξέταση αυτή είναι καθοριστικής σημασίας στην απόφαση για έναρξη της θεραπείας. Με τη βοήθεια μίας υψηλής ανάλυσης κάμερας βυθού απεικονίζονται οι βλάβες των αγγείων της ωχράς κηλίδας.

Ε. Ποιες είναι οι σύγχρονες θεραπευτικές επιλογές της Εκφύλισης Ωχράς Κηλίδας?

Τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί εκπληκτική πρόοδος στην αντιμετώπιση την εκφυλιστικής ωχροπάθειας τόσο του υγρού όσο και του ξηρού τύπου.

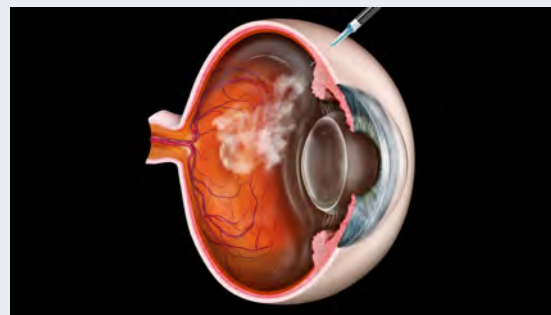
Αντιμετώπιση υγρού τύπου ωχροπάθειας:

Ενδοβολβικές ενέσεις: Οι ενέσεις γίνονται με τοπική αναισθησία στον οφθαλμό και περιέχουν αντι-αγγειογενετικούς παράγοντες που περιορίζουν τη δημιουργία νεοαγγείων.

Τι επιδιώκεται από τη θεραπεία με ενέσεις?

Στην πλειοψηφία των ασθενών επιτυγχάνεται η σταθεροποίηση της όρασης και κατά το δυνατόν η βελτίωση της.

Οι ενέσεις καλύπτονται από τον ασφαλιστικό φορέα?

Τα φάρμακα αυτά είναι υψηλού κόστους αλλά εφόσον υπάρχει ένδειξη καλύπτονται από τους ασφαλιστικούς φορείς.

Πόσο συχνά χρειάζεται να επαναλαμβάνονται οι ενδοβολβικές ενέσεις?

Το αρχικό σχήμα είναι μία ένεση το μήνα για τρεις μήνες και μετά ανάλογα με την ανταπόκριση της νόσου στη θεραπεία αποφασίζεται η συνέχιση της ή όχι.

ii. Αντιμετώπιση ξηρού τύπου ωχροπάθειας:

LUMITHERA:

Η θεραπεία Lumithera – Valeda είναι η μοναδική θεραπεία για την ξηρού τύπου ωχροπάθεια που έχει πάρει έγκριση από τον Αμερικανικό οργανισμό φαρμάκων και τροφίμων (FDA).

Χρησιμοποιεί ειδικά μήκη κύματος φωτός που ενεργοποιούν τα κύτταρα της ωχράς κηλίδας, ενισχύοντας τον μεταβολισμό και μειώνοντας το οξειδωτικό στρες.

Σκοπός είναι η διατήρηση και σε πολλές περιπτώσεις η βελτίωση της όρασης.

Είναι ανώδυνη και μη επεμβατική.

Το πρωτόκολλο θεραπείας είναι 9 συνεδρίες σε διάστημα 3 εβδομάδων και επανάληψη του σχήματος σε 6 μήνες.

Διατροφή: Δίαιτα πλούσια σε φρούτα, λαχανικά και ψάρια. Συμπληρώματα διατροφής με Λουτεΐνη και Ζεαξανθίνη.

Για πληροφορίες μπορείτε να καλέσετε στο
2661047444 ή να στείλετε email στο **ionianeyecenter@gmail.com**

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΜΑΣ

ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ

ΟΤΑΝ Η ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΜΟΙΑΖΕΙ ΑΜΑΡΤΙΑ

Σκέψεις από τον
Γιώργο Χριστόπουλο

Ο ΧΡΟΝΟΣ έγινε το πιο ακριβό αγαθό. Όχι γιατί λείπει, αλλά γιατί χάνεται πριν προλάβουμε να τον ζήσουμε. Οι μέρες κυλούν βιαστικά, οι ώρες κόβονται σε κομμάτια. Ζούμε με ρυθμό που δεν ορίσαμε εμείς. Όλα πρέπει να κινούνται, να παράγουν, να φαίνονται χρήσιμα. Η παύση μοιάζει ύποπτη. Η σιωπή, χάσιμο χρόνου.

ΓΙ' ΑΥΤΟ και ο χρόνος μοιάζει με πολυτέλεια: δεν τον αγοράζεις, τον κλέβεις. Από το πρόγραμμά σου, από τους άλλους, από τον εαυτό σου που δεν αντέχει να σταματά. Κι όταν, σπάνια, βρίσκεις λίγο κενό, δεν ξέρεις τι να το κάνεις. Το γεμίζεις με μικρές ασήμαντες κινήσεις, με οθόνες, με scroll, με υποχρεώσεις που δεν επείγουν. Όχι γιατί θες, αλλά γιατί δεν αντέχεις τη σιωπή. Η ακινησία μοιάζει με απώλεια.

ΕΧΕΙ ΤΥΧΕΙ ποτέ να κάθεται στον καναπέ σου, χωρίς να κάνεις τίποτα και να νιώθεις ένα αδιόρατο άγχος; Σαν να χρωστάς κάτι στον χρόνο. Σαν να πρέπει να αποδεικνύεις διαρκώς ότι τον αξίζεις. Αυτή είναι ίσως η πιο ύπουλη κόπωση της εποχής: η ενοχή του να μη βιάζεσαι.

ΜΑ, Ο ΧΡΟΝΟΣ δεν είναι για να τον καταναλώνεις· είναι για να τον κατοικείς. Να μπορείς να μένεις μέσα του χωρίς ρόλο, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς την ανάγκη να τον «αξιοποιήσεις». Να αντέχεις το κενό χωρίς να τρέχεις να το γεμίσεις. Γιατί ο χρόνος που δεν γεμίζει, δεν χάνεται· αναπνέει.

ΚΑΠΟΤΕ, η πολυτέλεια μετριόταν σε υλικά: σε σπίτια, ταξίδια, αντικείμενα. Τώρα μετριέται σε σιωπή. Στο να έχεις δέκα λεπτά χωρίς ειδοποιήσεις. Να πίνεις έναν καφέ χωρίς να τον φωτογραφίζεις. Να περπατάς χωρίς να μετράς βήματα. Αυτές οι μικρές στιγμές ανήκουν πια στους λίγους — όχι γιατί δεν μπορείς να τις έχεις, αλλά γιατί δεν ξέρεις πώς.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, τελικά, ίσως να μην είναι να κάνεις ό,τι θέλεις· αλλά να μπορείς να μη χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Να στέκεσαι για λίγο μέσα στον χρόνο χωρίς να σε τρομάζει. Να μη φοβάσαι το αργό. Να μην αισθάνεσαι ενοχή που δεν προλαβαίνεις. Ο χρόνος είναι η νέα πολυτέλεια. Όχι γιατί σπανίζει, αλλά γιατί δεν ξέρουμε πια να τον αντέχουμε.

MAJESTY

MAJESTY

FACE COLLECTION
hydra glow lift

1 HYDRA PEN mesotherapy
1 LED light therapy
+1 EYE pressotherapy ΔΩΡΟ

70€
από 150€

ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ
ΣΥΣΦΙΞΗ
ΑΝΤΙΓΗΡΑΝΣΗ

BLACK
EDITION

MAJESTY

BODY COLLECTION
cryo session

1 CRYOLIPOLYSIS
1 RF
1 SAUNA PRESS

99€
από 210€

ΛΙΠΟΔΙΑΛΥΣΗ
ΑΠΟΤΟΞΙΝΩΣΗ
ΣΥΣΦΙΞΗ

BLACK
EDITION

MAJESTY

FACE COLLECTION
HiFU ultra lift

1 HIFU ΠΡΟΣΩΠΟΥ
1 LED LIGHT THERAPY
+1 RF ΝΤΕΚΟΛΤΕ - ΛΑΙΜΟΣ ΔΩΡΟ

170€
από 400€

3D LIFT χωρίς νυστέρι
ΑΝΟΡΘΩΣΗ
ΤΟΝΩΣΗ

BLACK
EDITION

MAJESTY

LASER SERIES
five + fab

5 ΣΥΝΕΔΡΙΕΣ
ΣΩΜΑ
πόδια, bikini, μασχάλες, χέρια
+ ΔΩΡΟ

549€
από 1250€

5 ΣΥΝΕΔΡΙΕΣ ΑΝΩ ΧΕΙΛΟΣ
Η ΓΡΑΜΜΗ ΚΟΙΛΙΑΣ

full body deal

BLACK
EDITION

Κλείσε τώρα στο 26610 80047 ή δες τα social μας για λεπτομέρειες

BLACK
EDITION

FACE • BODY • LASER

SUPER BLACK FRIDAY

προσφορές σε θεραπείες
προσώπου, σώματος & laser!

Πολυτέλεια, φροντίδα
και αποτελέσματα που
φαίνονται!

@MAJESTYCORFU

MAJESTY

Λεωφόρος Αλεξάνδρας 36 (1ος Όροφος),
49100, Κέρκυρα
26610 80047

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
**ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ**

PHOTO CREDITS: ISTOCK.COM

«ΕΜΕΙΣ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΑΜΕ ΕΤΣΙ, ΤΙ ΠΑΘΑΜΕ;»

ΜΙΑ φράση που ακούγεται πολύ συχνά, ιδιαίτερα όταν η συζήτηση αναφέρεται στα δικαιώματα των παιδιών και στην ανάγκη για πιο συνειδητή και στοργική ανατροφή. Τις περισσότερες φορές προηγούνται άλλα επιχειρήματα, που δικαιολογούν αυστηρές ή τιμωρητικές στάσεις. Στην ίδια κουβέντα, θα ακουστούν σχόλια όπως: «Πρέπει να τα βάλεις στη θέση τους από νωρίς», «Δεν θα τα κακομάθω εγώ», «Δεν καταλαβαίνω όλες αυτές τις σύγχρονες θεωρίες». Και κάπου εκεί, θα πέσει το τελικό «χαρτί»: «Κι εμείς που μεγαλώσαμε έτσι, πάθαμε τίποτα;».

ΙΣΩΣ, τελικά, το πρόβλημα να είναι ακριβώς αυτό: δεν καταλάβαμε τι πάθαμε. Κι αυτό δεν αφορά μόνο τα παιδιά, είναι κάτι που κουβαλάμε ως ενήλικες. Αν ψάξουμε λίγο βαθύτερα, θα διαπιστώσουμε ότι η καταπίεση, η εμμονή με τις επιδόσεις, η βία, οι φωνές, μας δόθηκαν σαν «εκφράσεις αγάπης και ενδιαφέροντος». Κι έγιναν το θεμέλιο, πάνω στο οποίο χτίσαμε τον κόσμο μας. Αν αυτό το θεμέλιο αποδειχτεί ασταθές, τότε όλο το οικοδόμημα απειλείται.

ΣΗΜΕΡΑ η επιστήμη έχει προχωρήσει αρκετά, ώστε να επιβεβαιώσει αυτό, που για χρόνια διαισθανόμασταν: οι εμπειρίες της παιδικής ηλικίας αφήνουν βαθιά αποτυπώματα στον εγκέφαλο και το σώμα μας. Δεν είναι απλά «αναμνήσεις». Είναι βιολογικές εγγραφές. Ο τρόπος που μεγαλώσαμε επηρεάζει την ικανότητά μας να διαχειριζόμαστε το άγχος, να συνδεόμαστε με τους άλλους, να δείχνουμε ενσυναίσθηση και καλοσύνη. Το γνωστό Τεστ ACE (Adverse Childhood Experiences) καταγράφει αυτούς τους συσχετισμούς με τρόπο ιδιαίτερα αποκαλυπτικό.

ΣΥΜΦΩΝΑ με έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 450 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως αντιμετωπίζουν νευρολογικές ή ψυχικές διαταραχές. Ένας στους τέσσερις από εμάς θα βιώσει σοβαρό πρόβλημα ψυχικής υγείας κάποια στιγμή στη ζωή του. Στην Ε.Ε., περίπου 58.000 άτομα αυτοκτονούν κάθε χρόνο - περισσότεροι απ' όσους χάνουν τη ζωή τους σε τροχαία. Και για κάθε αυτοκτονία, υπάρχουν δεκάδες απόπειρες.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ οδυνηρή συνέπεια του τραύματος είναι οι εξαρτήσεις. Έρευνα του Ελληνικού Κέν-

τρου Ασφαλούς Διαδικτύου έδειξε ότι ένας μεγάλος αριθμός παιδιών 10-17 ετών έχει αναπτύξει εθιστική συμπεριφορά σε σχέση με την ψηφιακή τεχνολογία. Ο εθισμός δεν αφορά μόνο στο διαδίκτυο, στα παιχνίδια ή στις ουσίες. Είναι και η υπερβολική προσκόλληση στην εργασία, η καταναλωτική μανία, το συναισθηματικό φαγητό. Όπως τονίζει ο Gabor Maté, πίσω από κάθε εθισμό κρύβεται πάντα ένα τραύμα, που ζητά ανακούφιση.

ΕΠΙΣΗΣ, δεν μπορούμε να αγνοούμε την ενδοοικογενειακή βία και τις γυναικοκτονίες, τραγικά φαινόμενα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον τρόπο, που μεγαλώνουμε τα παιδιά μας. Οι γυναίκες μαθαίνουν από μικρές να ανέχονται, ενώ τα αγόρια συχνά μαθαίνουν να θεωρούν ότι δικαιούνται. Η γονεϊκότητα δεν είναι απλώς ένα οικογενειακό θέμα. Είναι μια πράξη βαθιά πολιτική. Ο τρόπος που μεγαλώνουμε σήμερα τα παιδιά μας επηρεάζει καθοριστικά τα αυριανά ποσοστά ψυχικής υγείας, βίας, αυτονομίας, δημοκρατίας.

ΣΗΜΕΡΑ γνωρίζουμε ότι ένα παιδικό τραύμα δεν τελειώνει με το πέρας του γεγονότος. Το παιδί συνεχίζει να ζει σε μόνιμη εγρήγορση, με το μυαλό και το σώμα του σε επιφυλακή, έτοιμο για τον επόμενο «κίνδυνο». Και όταν αυτό το παιδί μεγαλώσει, συνεχίζει να ζει μέσα από τις ίδιες αντιδράσεις, μέχρι να βρει τη θεραπεία (αν τη βρει).

ΑΣ ΜΗΝ ξεχνάμε ότι οι προηγούμενες γενιές είχαν να αντιμετωπίσουν σκληρές συνθήκες: στέρξη, μόρφωση, πολέμους, ανέχεια. Έδωσαν ό,τι καλύτερο μπορούσαν, με τις δυνατότητες που είχαν. Τώρα είναι η δική μας σειρά να πάμε ένα βήμα παραπέρα. Να αναβαθμίσουμε όχι απλώς τις συνθήκες διαβίωσης με ποικίλους τρόπους, αλλά την ποιότητα ζωής συνολικά. Να καλλιεργήσουμε την εσωτερική ωριμότητα, τη συναισθηματική ευφυΐα, τη χαρά της ύπαρξης.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ αχарιστία. Είναι η φυσική συνέχεια. Είναι η εξέλιξη. Και είναι το πολυτιμότερο δώρο, που μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας. Ας τους προσφέρουμε τη δυνατότητα για έναν καλύτερο κόσμο. Ας τους δώσουμε όσα περισσότερα εφόδια μπορούμε, για να ζήσουν καλύτερα και να γίνουν ευτυχισμένοι άνθρωποι.

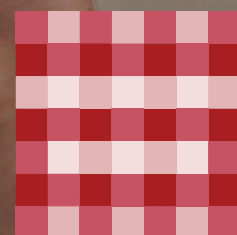
Ευοί Ευάν

PÂTISSERIE GELATERIA

www.papagiorgis.gr

32 N. Theotoki str., Corfu
Tel. +30 26610 39474

*Iconic
Gelaterias*

tasteatlas

Επιμέλεια:
ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Ως τις 28/11 η έκθεση πρωτότυπου αρχειακού υλικού - τεκμηρίων από τον Β' Π.Π. και την Ιταλική - Γερμανική Κατοχή, των Αρχείων Κέρκυρας, «Μνήμες Πολέμου και Κατοχής» (Παλ. Φρούριο, Αγγλικοί Στρατώνες). Θεματικές: παραμονές Πολέμου - επιβουλές Ιταλών, προετοιμασία, οργάνωση άμυνας - πρόνοια, λήψη μέτρων για προστασία πολιτιστικού πλούτου, έναρξη Πολέμου, βομβαρδισμοί, επιπτώσεις, θυσίες, πεσόντες, Απελευθέρωση (ειδικό focus στο κομμάτι της Αντίστασης - βλ. και Πρωτοκύριακο '41). **Ώρες επίσκεψης:** 09.00-13.00 (καθημερινά, εργάσιμες). • Ελεύθερη είσοδος.

Έως τις 19/12, η επετειακή έκθεση για τα 20 χρόνια της Κερκυραϊκής Πινακοθήκης, «Ένα όραμα γίνεται πραγματικότητα Εικαστικά Βιώματα», του Μιχαήλ Αγγελου Βραδή (αίθ. περιοδικών εκθέσεων). Με επιλεγμένα έργα από τη μόνιμη συλλογή της Κ.Π., τιμώντας (και) καλλιτέχνες, που δεν βρίσκονται εν ζωή: Ν. Ζερβός, Δ. Άνθης, Σπ. Αλαμάνος, Γ. Λευτεριώτης, Τ. Φλωριάς, Κ. Ματσούκη, Α. Καστατζούμ Τσαρουγκιάν, Th. Nicholas, Γ. Παχής, Δ. Σοφιανός, Γ. Αργαλιάς, Π. Αλεξόπουλος, Γ. Καβάσιλας, Κ. Γραμμένος, L. Dupre. **Ώρες επίσκεψης:** 09.00 - 16.00 (Δευτέρα - Παρασκευή) • Ελεύθερη είσοδος.

Έως το τέλος του έτους (31/12), στην αίθ. Τέχνης «Θ. Χρήστου» (Κήπος του Λαού), απ' την Δημ. Πινακοθήκη και τον Π.Σ. Φίλοι Σχολείου Φυλακών Κέρκυρας, η ομαδική εικαστική έκθεση (ζωγραφική, χαρακτική, κολάζ, ψηφιακές εκτυπώσεις, σχέδια), «Συνομιλώντας με τον Προμηθέα». Με έργα 11 εικαστικών του νησιού, γύρω απ' το αισχυλικό έργο, κατόπιν συνομιλιών τους με τους κρατούμενους - μαθητές των Σχολείου συν, 12ο, ένα έργο των ιδίων των μαθητών. **Επιμέλεια:** Μ. Παπασωτηρίου. • **Ώρες επίσκεψης:** Τρίτη - Σάββατο, 11.00 - 14.00. Ελεύθερη είσοδος.

Επίσης έως τις 31/12, στο Μουσείο Ασιατικής Τέχνης, η έκθεση - σύμπραξη με το ΥΠ.ΠΟ. (και υπό την αιγίδα Ιαπωνικής Πρεσβείας και Π.Ι.Ν.), «Ο ήχος της σιωπής: Ζεν Ζωγραφική». Όπου, για πρώτη φορά, παρουσιάζονται σπάνιοι ιαπωνικοί ζωγραφικοί κύλινδροι (kakemono), παραβάν της περιόδου Edo (1600 - 1868) και μοναδικές εκδόσεις με ιαπωνικό χαρτί (15ος - 19ος αι.), μεταξύ αυτών και του Katsushika Hokusai, δημιουργού του -παγκόσμιας αναγνωρισιμότητας- «Το μεγάλο κύμα έξω από την Καναγκάουα». • **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα - Κυριακή, 08.00 - 20.00 • Ελεύθερη είσοδος.

Κατόπιν νέας παράτασης, επίσης ως τις 31/12, η μεγάλη (πέντε ενότητες) έκθεση του Ιονίου Πανεπιστημίου και της Αναγνωστικής Εταιρείας, «...περί του ποθουμένου πανεπιστημίου - Ο Λόρδος Guilford και η Ιόνιος Ακαδημία», στο Τμ. Περιοδικών Εκθέσεων της Δημοτικής Πινακοθήκης (περιστάριο Ανακτόρων), στο πλαίσιο της επετείου των 200 χρόνων απ' την ίδρυση της Ιονίου Ακαδημίας (1824 - 2024) και των 40 χρόνων απ' την ίδρυση του Ι.Π. (1984 - 2024). **Επιμέλεια:** Κατερίνα Κοντοπανάγου, Μίρκα Παλιούρα • **Ώρες επίσκεψης:** Τρίτη - Σάββατο, 10.00 - 16.00. • Ελεύθερη είσοδος.

«ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΠΙΣΩ»

Ομαδική έκθεση, δια χειρός ΧΕΝ, στο «Ιατρείο», με αφορμή την Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών (24-29/11)

ΑΦΟΡΜΗ, η Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών (25/11)*. Διοργανώτρια... αρχή, η Χ.Ε.Ν. Σημείο συνάντησης, η αίθουσα εκδηλώσεων της Ιατροχειρουργικής Εταιρείας / Ιατρείο Κέρκυρας (πλ. Σκαρμαγκακά). Και αντικείμενο, μια -συνοδός ευρύτερης, επ' αφορμή, εκδήλωσης- άκρως ενδιαφέρουσα ομαδική έκθεση ζωγραφικής, με θέμα εφάπτομενο της Ημέρας: «Τα παιδιά που μένουν πίσω, Αόρατα Θύματα Έμφυλης Βίας».

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΙΣ γυναίκες εικαστικοί, Κερκυραίες ή μόνιμες κάτοικοι του νησιού, καταθέτουν, λοιπόν, απ' τις 24 (εγκαίνια, 19.00) έως τις 29 Νοεμβρίου την καλλιτεχνική τους οπτική, γύρω από ένα ζήτημα με απολύτως επίκαιρα χαρακτηριστικά: «Τα παιδιά», σημειώνει σχετικά η Ελβίρα Μεταλληνού (οργανωτική επιμέλεια έκθεσης), «βιώνουν τις συνέπειες της έμφυλης βίας, όπως η γυναικοκτονία και θεωρούνται "αόρατα" θύματα, επειδή η βία τους συχνά παραβλέπεται. Αυτά τα παιδιά, που επιβιώνουν των γυναικοκτονιών, δεν αντιμετωπίζουν μόνο το πένθος και το τραύμα τους, αλλά και τη ριζική ανατροπή της καθημερινότητάς τους, καθώς απομακρύνονται από το οικείο περιβάλλον τους. Η έκθεση εστιάζεται, λοιπόν, στα παιδιά, στην ελπίδα και το μέλλον του κόσμου, στην κοινωνία του αύριο που οφείλουμε να προστατεύουμε». Με προφανή σκοπό την, δια της γυναικείας καλλιτεχνικής δημιουργίας, ευαισθητοποίησης της τοπικής κοινωνίας.

ΔΕΞΟΔΙΚΟΤΕΡΑ, η έκθεση θα φιλοξενήσει εργογραφικές πτυχές των Στέλλας Ακτσόγλου, Φωτεινής Ανεμοδούρα, Αλεξάνδρας Βλάχου, Μάγδας Δημούδη, Σπυριδούλας Ζάχου, Καλλιόπης Κατσικάρη, Σοφίας Κουρσάρη, Αναστασίας Κροκίδη, Νατάσας Μανέτα, Κα-

τερίνας Μεταλληνού - Kiess, Γεωργίας Μοναστηριώτη, Βέτας Μουζακίτη, Μαρίας Παναρέτου και Ασπασίας Σιγουράκου (η συμμετοχή τους, σημειώνεται, έγινε με ανοιχτή πρόσκληση).

«ΜΕΣΑ απ' τα έργα τους και τα ζωγραφισμένα παιδικά πρόσωπα, παρατηρούμε την παιδική ομορφιά, την αθωότητα και την ειλικρίνεια ως κινητήρια δύναμη, για να εκλείψει η έμφυλη βία. Οι δημιουργοί», συνεχίζει η κ. Μεταλληνού, «εκφράζουν με ευαισθησία την έμπνευσή τους για ένα τόσο επίκαιρο θέμα. Ανοίγουν διάλογο με το κοινό και αποδεικνύουν ακόμα μια φορά ότι η Τέχνη δεν προσφέρει μόνο ομορφιά και διασκέδαση, αλλά αναδεικνύει κάθε κοινωνικό θέμα, προσφέροντας συγχρόνως αισθητική, πνευματική καλλιέργεια και δημιουργική σκέψη. Μέσα από την παρατήρηση, τον προβληματισμό και την επικοινωνία με το έργο...».

TRIVIA | Διάρκεια έκθεσης: 24-29 Νοεμβρίου (17.00 - 21.00) • **Οργάνωση έκθεσης:** Ελβίρα Μεταλληνού • Αίθουσα εκδηλώσεων Ιατροχειρουργικής Εταιρείας Κέρκυρας, («Ιατρείο»), Πλατεία Σκαρμαγκακά 4.

(*) Η Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, καθιερώθηκε επίσημα απ' τον ΟΗΕ το 1999 (απόφαση ΓΣ, 17/12). Αν και ιστορικά, είχε καθιερωθεί ήδη από το 1981 από γυναικείες οργανώσεις, με την ημερομηνία να βασίζεται στην ημερομηνία δολοφονίας, το 1960, των τριών αδελφών Μιραμπάλ, πολιτικών ακτιβιστριών στη Δομινικανή Δημοκρατία, κατόπιν εντολής του Δομινικανού δικτάτορα, Ραφαέλ Τρουχίγιο (1930 - 1961). Αρχή της Ημέρας, είναι να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σε όλο τον κόσμο ότι οι γυναίκες υφίστανται βιασμούς, ενδοοικογενειακή και άλλες μορφές βίας, αλλά και να τονιστεί ότι η κλίμακα και η πραγματική φύση του θέματος συχνά κρύβονται.

«Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΟ ΙΟΝΙΟ»

ΣΕ ΠΛΗΡΗ εξέλιξη, έως τις 22/3/2026 (και μ' αφορμή την 200ή επέτειο απ' την ίδρυση της Ιονίου Ακαδημίας), η μεγάλη έκθεση του Ιονίου Πανεπιστημίου και της Εθνικής Πινακοθήκης - Μουσείο Αλ. Σούτσου, «Η Ζωγραφική στο Ιόνιο, 18ος - 19ος αι.», στο παράρτημα Κέρκυρας της Ε.Π. (Κάτω Κορακιάνα). Η ιόνια ζωγραφική απ' την ύστερη Ενετοκρατία (βλ. «νατουραλιστές» συνεχιστές Π. Δοξαρά + βυζαντινότροποι εκπρόσωποι) ως και τις... ελληνικές απαρχές, μέσα από +70 έργα, 30 καλλιτεχνών (τέμπερες, ελαιογραφίες, σχέδια, χαρακτικά), συνοδεία αρχειακών τεκμηρίων (χειρόγραφε

πραγματείες, εκδόσεις, έγγραφα) από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης, μουσεία, πολιτιστικά ιδρύματα και αρχεία.

TRIVIA | Πρόταση - Γενικός Συντονισμός: Έλενα Χαμαλίδη • **Επιστημονική Επιμέλεια:** Παναγιώτης Ιωάννου • **Γενική Διεύθυνση ΕΠΜΑΣ - Καλλιτεχνικός Προγραμματισμός:** Συναγώ Τσιάρα • **Μουσειογραφική Μελέτη - Επιμέλεια έκθεσης:** Μαρίνα Παπασωτηρίου • **Παραγωγή έκθεσης & σχεδιασμός χώρου:** Ειρήνη - Δάφνη Σάπκα. • **Ώρες επίσκεψης:** Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη, Σάββατο, Κυριακή 8.30 - 15.30, Παρασκευή 10.00 - 14.00 & 18.00 - 21.00.

Σεμινάριο FELDENKRAIS

με την Βάσω Γιαννακοπούλου
www.vassogiannakopoulou.gr

Επίγνωση – Βελτίωση κίνησης – Ευεξία – Ανακούφιση πόνου

Σάββατο 29 Νοεμβρίου
17:30-20:00
Κυριακή 30 Νοεμβρίου
11:00-13:30

Δήλωση Συμμετοχής
έως 14/11/2025
Πληροφορίες

6974710479, 2661044642
FB | Afenos Kinoumai
INSTA | afenos _ kinoumai

Στ. Περούλη 16, Μαντούκι, Είρεσσα

Αφένος Κινούμαι

ο χώρός μου

Χώρος Χορού και Τέχνης
Χώρος Έκφρασης και Θεραπευτικής Άσκησης

Χοροθεατρική Ομάδα
Εργαστήρι Θεάτρου
Συνεδρίες Χοροθεραπείας
Contemporary Movement
& Improvisation
Barre à terre
Ενδυνάμωση & Stretching
Pilates
Yoga

Σπύρου Περούλη 16,
Μαντούκι
(έναντι εισόδου ΕΠΑΛ)
τηλ επικοινωνίας
2661044642/ 6974710479

Συμμετέχουμε

- Με την προμήθεια του εξοπλισμού
- Τις εργασίες τοποθέτησης
- Τη συνεχή παρουσία δίπλα σας

Αλλάζω Σύστημα Θέρμανσης
και Θερμοσίφωνα

Πρόγραμμα για τη βελτίωση της
ενεργειακής απόδοσης των νοικοκυριών

Ελλάδα 2.0

Με τη χρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
NextGenerationEU

ecopoint.gr

τηλ:
26610 27637

Της Αλίκης Κατσαρού

ΚΙΜΩΝ ΧΥΤΗΡΗΣ

«Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΠΟΥ ΘΑ ΚΡΑΤΑ ΤΟΥΣ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥΣ ΕΔΩ»

Ο καλλιτεχνικός Διευθυντής του Ωδείου Κέρκυρας σε μια σπάνια εξομολόγηση στο «ΕΝ»

Στο περιθώριο της συναυλίας στη Βουλή

ΕΙΔΑ για πρώτη φορά τον Κίμωνα Χυτήρη σε μια συναυλία με τη Μαρία Φαραντούρη. Στη συνέχεια, τον γνώρισα από κοντά μέσω μιας κοινής πολιτιστικής δράσης. Φέτος, μετά τα εγκαίνια του θεάτρου «Ρένα Βλαχοπούλου», στο Μον Ρεπό, που διηύθυνε την ορχήστρα της εκδήλωσης, σκέφτηκα ότι θα ήθελα πολύ να τον φιλοξενήσουμε στο «ΕΝ». Ευτυχώς, δέχθηκε και συναντηθήκαμε στο φυσικό του χώρο, το Ωδείο Κέρκυρας... Η ζεστασιά του χώρου, οι ήχοι των οργάνων που έφταναν στα αυτιά μου από τις αίθουσες μαθημάτων, η νεολαία που πηγαινοερχόταν με ένα όργανο στην πλάτη, αλλά και ο ίδιος ο μαέστρος, τόσο σοβαρός, όσο και φιλόξενος, μου προσέφεραν μια ξεχωριστή, πολύ... κερκυραϊκή εμπειρία. Και μου έκαναν γνωστό ένα σοβαρό αίτημα του τόπου μας: την ανάγκη μιας Επαγγελματικής Συμφωνικής Ορχήστρας. Μιας Ορχήστρας, που θα κρατά τους εξαιρετικούς μας μουσικούς εδώ, στο νησί...

• **Κύριε Χυτήρη, από τα παιδικά σας χρόνια είστε αφοσιωμένος στη μουσική. Πώς ξεκίνησε αυτή η αγάπη;**
«Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κέρκυρα, αλλά η αλήθεια είναι ότι στο σπίτι δεν είχα ερεθίσματα. Κανείς από την οικογένειά μου δεν ήταν μουσικός. Όμως, κάποια στιγμή η μητέρα μου, μου ανακοίνωσε ότι "σε έγραφα στο βιολί". Με είχε γράψει στο Ωδείο της "Παλαιάς" Φιλαρμονικής και η ώρα του μαθήματος ήταν στις έξι. Η ώρα της αγαπημένης μου εκπομπής κινουμένων σχεδίων (γελάει)!»

• **Δύσκολο να χάνεις την αγαπημένη σου παιδική εκπομπή, δύσκολο και το βιολί!**

«Πολύ δύσκολο όργανο, ναι, αλλά υπήρχε ένας ενθουσιασμός. Ήμασταν πολλά παιδιά στο τμήμα και σύντομα μπήκαμε σε μια ορχήστρα, τη μαθητική, που διηύθυνε ο δάσκαλός μας, Γιώργος Βραδής. Όταν σταμάτησε η λειτουργία του Ωδείου της "Παλαιάς", πολλοί από εμάς συνέχισαν στο Ωδείο Κέρκυρας κι αρχίσαμε σπουδές στα ανώτερα θεωρητικά, συνεχίζοντας, παράλληλα, το βιολί. Φοιτώντας στο Ωδείο, μαθητής της Α' Γυμνασίου τότε, γνωρίστηκα με τον αείμνηστο, Δημήτρη Δαπέργολα, που εκείνες τις μέρες ξεκινούσε την Ορχήστρα του Δήμου Κερκυραίων. Έτσι, έγινα ένα από τα ιδρυτικά μέλη, στην ηλικία των 12 ετών. Θα έλεγα ότι τότε έγινε η διαφορά. Ότι, αν δεν υπήρχε αυτή η Συμφωνική Ορχήστρα, πολλοί από εμάς μπορεί να μην είχαμε συνεχίσει. Ο Δημήτρης Δαπέργολας αποτέλεσε μεγάλη έμπνευση για εμάς. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλοί από τη γενιά εκείνη έγιναν επαγγελματίες μουσικοί. Γνωρίσαμε ένα ρεπερτόριο, γνωρίσαμε τη συμφωνική μουσική, άγνωστα πράγματα μέχρι τότε. Ήρθαμε σε επαφή με αυτό που ονομάζουμε Συμφωνική Μουσική».

• **Αγαπήσατε πολύ τη μουσική από παιδί. Πότε, όμως, αποφασίσατε ότι είναι ο δρόμος σας;**

«Στη Γ' Λυκείου. Έτσι, μόλις τελείωσα το Λύκειο, πήγα στην Αθήνα κι έγινα μαθητής ενός εξαιρετικού καθηγητή και μουσικού, του Γιάννη Βατικιώτη. Σπούδασα μαζί του βιολί, ενώ, παράλληλα, συνέχιζα τα θεωρητικά, με τον Κωνσταντίνο Νόννη. Δίπλα σε αυτούς τους ανθρώπους γνώρισα ακόμα περισσότερο τον κόσμο της μουσικής... Κάποια στιγμή, ενώ είχα προχωρήσει, ήρθε ο Βατικιώτης στο Ωδείο Κέρκυρας. Γράφτηκε, λοιπόν, εδώ, συνεχίζοντας, όμως, μαζί του τα μαθήματα στην Αθήνα. Με το τέλος των σπουδών μου, επέστρεψα στην Κέρκυρα. Τότε, ο Γιάννης Βατικιώ-

«Το επίπεδο της μουσικής στην Κέρκυρα είναι ιδιαίτερα υψηλό, και όμως οι μουσικοί φεύγουν γιατί δεν υπάρχει ένα επαγγελματικό συμφωνικό σχήμα να τους κρατήσει»

Σολίστ στην κοπή πίτας του Ωδείου (1986)

Διευθύνοντας τη Μαρία Φαραντούρη (2004)

της εξέφρασε την ανάγκη να αποκτήσει το Ωδείο δική του Μαθητική Συμφωνική Ορχήστρα. Είμαστε στη δεκαετία του 1990, όπου το Ωδείο είχε πια μια ανοδική πορεία και άρχιζε να γίνεται το μεγάλο ίδρυμα, που είναι σήμερα... Ανέλαβα την ορχήστρα. Ήθελα να σπουδάσω διεύθυνση ορχήστρας. Πήγα ξανά Αθήνα και άρχισα μαθήματα διεύθυνσης με τον Θεόδωρο Αντωνίου, μια μεγάλη μορφή στη μουσική - ακαδημαϊκό και καθηγητή του Πανεπιστημίου της Βοστώνης. Αργότερα, έγινα δεκτός στο Πανεπιστήμιο του Surrey, της Αγγλίας, ένα από τα κορυφαία στον τομέα της μουσικής, για μεταπτυχιακές σπουδές στη Διεύθυνση Ορχήστρας, με τον Nicholas Conran, έναν καταπληκτικό μαέστρο, μαθητή του μεγάλου Sergiu Celibidache. Κοντά του είχα την ευκαιρία να συμμετέχω σε πρόβες, συναυλίες, μαθήματα και μου δόθηκε η δυνατότητα να παρακολουθήσω στο Λονδίνο μεγάλες ορχήστρες και μεγάλους μαέστρους.

• Άρα, οι άνθρωποι, οι δάσκαλοι έπαιξαν ένα μεγάλο ρόλο στην πορεία σας...
«Ναι. Ήταν σταθμοί. Πρώτος, ο Δημήτρης Δαπέργολας, που με έφερε σε επαφή με τη συμφωνική μουσική. Τότε ένιωσα πώς είναι να είσαι μέρος αυτής της διαδικασίας - έπαιζα βιολί, πίσω μου άκουγα το φλάουτο, άκουγα το κλαρινέτο, το τρομπόνι, την τρομπέτα. Είναι πολύ διαφορετικό να είσαι μουσικός και να βιώνεις αυτήν την εμπειρία και διαφορετικό ν' ακούς μια Συμφωνική Ορχήστρα ως φιλόμους... Ακο-

λούθησαν, επόμενοι σταθμοί, όλοι οι άλλοι δάσκαλοι: Γιάννης Βατικιώτης, Θόδωρος Αντωνίου, Nicholas Conran, Νίκος Παπαδημητρίου - και πραγματικά, ονειρεύομαι κάποια μέρα, κάποιοι μαθητές να αισθανθούν το ίδιο για εμένα. Σταθμοί, βέβαια, υπήρξαν και κάποιες συναυλίες, που τις θυμάμαι σαν να είναι χθες. Με τη Μαρία Φαραντούρη το 2004 στο Παλαιό Φρούριο, η "Cavalleria Rusticana", η Μαρία Φαραντούρη το 2019, ξανά στην Κέρκυρα! Τι τύχη! Όμως και οι συναυλίες που δόθηκαν στο εξωτερικό αποτέλεσαν για μένα σημαντικούς σταθμούς. Το 2009 στη Βενετία και το 2010 στη Νάπολη είχα την τιμή να διευθύνω δύο έργα του μεγάλου Έλληνα συνθέτη και καθηγητή μου, Θόδωρου Αντωνίου, σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση: στη Βενετία το "Psalmes" και στη Νάπολη το "Epitaph II". Και τα δύο έργα ήταν αφιερωμένα σε μένα. Το 2015, στη Νάπολη, διηύθυνα την ορχήστρα του ιστορικού Ωδείου "San Pietro a Majella".

• Υπάρχει κάποιος «μεγάλος», που θα θέλατε να είχατε γνωρίσει, αλλά δε συνέβη;

«Ναι, τον Μάνο Χατζιδάκι. Πόσο θα το ήθελα! Στον καλό μου φίλο, Σωκράτη Άνθη, Μαέστρο της "Μάντζαρος", λέω συνέχεια πόσο τον ζηλεύω, που συνεργάστηκε μαζί του...».

• Ο Νίτσε λέει ότι η ζωή έχει νόημα, όταν υπηρετούμε έναν ευγενή σκο-

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΑΜΟΪΛΗΣ - ΧΗΜΙΚΟΣ έτος ιδρύσεως 1996

acqua
chemitec
Corfu

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΝΕΡΟΥ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Χημικά προϊόντα πισίνας, Απορρυπαντικά Κουζίνας και Γενικών Χρήσεων,
Συστήματα Αποσκλήρυνσης και ώσμωσης.

A & Δ ΣΑΜΟΪΛΗ Ο.Ε.

Χτίζουμε καθημερινά σχέσεις εμπιστοσύνης με στόχο ένα ολοκληρωμένο και αναβαθμισμένο ποιοτικά αποτέλεσμα.

Η **Acqua Chemitec** ιδρύθηκε το 1996 από το χημικό Νίκο Σαμοΐλη. Από τότε και μέχρι σήμερα έχει διαγράψει μια πορεία δυναμικής ανάπτυξης στην προώθηση προηγμένων τεχνολογιών στην επεξεργασία νερού, στην παροχή υπηρεσιών και στην απολύμανση.

Η **Acqua Chemitec** δραστηριοποιείται στο Νομό Κέρκυρας. Μεταξύ των πελατών της, μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες την εμπιστεύονται, τόσο για την ποιότητα και αποτελεσματικότητα των προϊόντων της και των υπηρεσιών της όσο και

για την άμεση ανταπόκριση της στην επίλυση προβλημάτων που παρουσιάζονται στους πελάτες της κατά την τουριστική περίοδο.

Στην Acqua Chemitec θα βρείτε:

- Πολυετή Εμπειρία & Γνώση
- Άμεση Ανταπόκριση
- Ποιότητα & Αποτελεσματικότητα Προϊόντων & Υπηρεσιών
- Αποκλειστικές Συνεργασίες με Κορυφαίες Εταιρείες
- Διαχρονικές Σχέσεις Εμπιστοσύνης

21ης Μαρτίου 8, Λευκίμμη - Κέρκυρα

26620 24864 • 6971 762 998 • 6982 286 113

info@acquachemitec.gr • www.acquachemitec.gr • Fb: Acqua Chemitec Corfu

Νεάπολη, 2025

πό. Εσείς μάλλον είστε τυχερός, τον έχετε βρει...

«Υποθέτω πως ναι. Και με τη σειρά μου, θα σας αναφέρω τον Βίκτωρ Ουγκώ, που λέει ότι "η μουσική αρχίζει εκεί, που τελειώνει το βασίλειο των λέξεων". Η μουσική είναι μια διαφορετική, μια άμεση γλώσσα, που δημιουργεί συναισθήματα, επιδρά άμεσα στον άνθρωπο. Ποια άλλη τέχνη έχει τέτοια επίδραση; Η μουσική είναι πέρα από τις λέξεις, έχει έναν κώδικα, μια μαγική επίδραση, που δεν είναι εύκολο να εξηγηθεί».

• Εσείς, μάεστρο, έχετε την τύχη να βρεθείτε σε αυτήν τη μαγεία, να την υπηρετείτε και να είναι και το επάγγελμά σας...

«Θα το δεχθώ. Ακόμη κι αν όλοι οι δρόμοι δεν είναι στρωμένοι με τριαντάφυλλα...».

• Μιλώντας για τη συμφωνική μουσική, η οποία καθόρισε την πορεία σας, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν θεωρείτε ότι το κοινό της Κέρκυρας υποστηρίζει και αγαπά τη λόγια μουσική...

«Την αγαπάει και δε θα πρέπει να μεμφιμοιρούμε πάνω σε αυτό. Υπάρχει ένα κοινό, που εκπαιδεύτηκε στα μουσικά μας ιδρύματα, όμως το ίδιο κοινό -και ακόμη μεγαλύτερο- αγαπά τη συμφωνική μουσική και το δείχνει. Άλλωστε, το κοινό της Κέρκυρας γνώρισε τη συμφωνική μουσική μέσα από τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Κερκυραίων. Αυτή η προσπάθεια είχε αγκαλιαστεί πολύ ζεστά τότε».

• Όμως, αυτή η Συμφωνική δεν υπάρχει πια...

«Δεν υπάρχει κι εκεί εντοπίζεται το πρόβλημα: ότι στην Κέρκυρα δεν έχουμε μια επαγγελματική Συμφωνική Ορχήστρα. Αυτό το κενό, δυστυχώς, αποτρέπει πολλά ταλαντούχα παιδιά, τους μουσικούς μας, να μείνουν στην Κέρκυρα. Ενώ, δηλαδή, έχουμε σημαντικούς μουσικούς στα συμφωνικά μουσικά όργανα -πλέον, η Κέρκυρα έχει και πολύ καλά έγχορδα-, δυστυχώς, φεύγουν. Άνθρωποι που θα έμεναν εδώ, αν υπήρχε μια αμιγώς επαγγελματική ορχήστρα».

• Θεωρείτε ότι, εάν είχαμε περισσότερους χώρους και εάν το Δημοτικό Θέατρο ήταν σε καλή κατάσταση, αυτό θα ενθάρρυνε την ίδρυση μιας επαγγελματικής Συμφωνικής Ορχήστρας;

«Σίγουρα, θα βοηθούσε. Το Δημοτικό Θέατρο πρέπει να συντηρηθεί. Ωστόσο, δε θεωρώ ότι είναι θέμα χώρων, αλλά θέμα πόρων. Πρέπει να διατεθούν χρήματα για μια Συμφωνική Ορχήστρα. Για ένα επαγγελματικό σύνολο, ακόμη και μικρό, όπως μια Καμεράτα, που να λειτουργεί επαγγελματικά. Αν, λοιπόν, γίνει αυτό και χρηματοδοτηθεί επαρκώς, οι πολλοί και πολύ ταλαντούχοι απόφοιτοι θα μπορούν να δουν το μέλλον τους στην Κέρκυρα».

• Το έργο των Κερκυραίων δημιουργών, το δικό σας και των άλλων, θεωρείτε ότι προβάλλεται επαρκώς εκτός Κέρκυρας;

«Γίνεται μια καλή προσπάθεια. Δικά μου έργα έχουν παρουσιαστεί και στη Βουλή των Ελλήνων, σε συναυλίες στην Αθήνα, στη Νάπολη πρόσφατα για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας και γενικά, υπάρχει ενδιαφέρον».

• Μήπως είναι δύσκολη εποχή για την προβολή νέων συνθέσεων;

«Είναι, αλλά θα ξαναέρθω στο ζήτημα, στο οποίο αναφερθήκαμε νωρίτερα. Αν υπήρχε ένα επαγγελματικό σχήμα, θα μπορούσε να παρουσιάσει έργα παλιότερων συνθετών, αλλά και τη σύγχρονη δημιουργία και να καλλιεργήσει τη σχέση του κοινού με τη συμφωνική μουσική. Υπάρχουν καλλιτέχνες που γράφουν, δημιουργικοί, εξαιρετικοί. Υπάρχουν μουσικοί εξαιρετικοί. Το επίπεδο της μουσικής στην Κέρκυρα είναι αυτή τη στιγμή πάρα πολύ υψηλό. Λείπει αυτό που θα κρατήσει όλους αυτούς τους καλλιτέχνες εδώ. Και είναι κρίμα, γιατί, εκτός από υψηλό καλλιτεχνικό

Φοιτητής, στο Surrey

Στο Δημοτικό Θέατρο (1993)

επίπεδο, η Κέρκυρα έχει κι ένα καλό επίπεδο ζωής, το οποίο οι μουσικοί αναγκάζονται να απαρνηθούν, για να σταδιοδρομήσουν».

• Στην Κέρκυρα, με τόσους μουσικούς εκπαιδευτικούς οργανισμούς και με το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, δε θα έπρεπε το Κράτος να φροντίζει για την επόμενη μέρα;

«Η Κέρκυρα βγάζει εξαιρετικούς μουσικούς, που, δυστυχώς, πρέπει να φύγουν από την Κέρκυρα. Μακάρι αυτό να αλλάξει...».

• Κ. Χυτήρη, τι σας εμπνέει;

«Είναι διαφορετικό κάθε φορά. Είμαστε πλάσματα, που αλλάζουμε. Τελικά, νομίζω ότι είναι η επικοινωνία. Η διέξοδος του χειμάρρου των συναισθημάτων μας μέσω της Τέχνης, μέσω της μουσικής, που είναι τόσο δυνατή και τόσο άμεση ως τέχνη».

• Τέλος, ποιος είναι ο πιο καλός ακροατής;

«Ο μορφωμένος - μη ειδικός».

Σας ευχαριστώ θερμά και σας εύχομαι -μάλλον, μας εύχομαι- σύντομα να έχουμε στην Κέρκυρα μια Επαγγελματική Συμφωνική Ορχήστρα.

2ήμερη εκδρομή Μέτσοβο & Μύλος των Ξωτικών

Ανήλιο - Μέτσοβο - Μήλος των Ξωτικών

Αναχώρηση: 20/12, 2 ημέρες

Ξενοδοχείο Αστέρι στο Μέτσοβο

Τιμή: 120€ / άτομο Κέρκυρα σε δίκλινο
Ηγουμενίτσα -15€ , +35€ μονόκλινο
Παιδιά έως 6 ετών δωρεάν, 7-12ετών ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

3ήμερη εκδρομή Καρπενήσι - Λαμία - Τρίκαλα - Μετέωρα

Καρπενήσι - Προυσός - Μεγάλο χωριό - Λαμία
Γοργοπόταμος - Θερμοπύλες - Μύλος των
Ξωτικών - Μετέωρα

Αναχώρηση: 12/12, 3 ημέρες

Κεντρικά Ξενοδοχεία 3* Λαμία & Καρπενήσι
(δωρεάν χρήση σάουνας & υδρομασάζ)

Τιμή: 190€/άτομο σε δίκλινο από Κέρκυρα
+40 μονόκλινο, -15€ Ηγουμενίτσα
ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Travelco.gr - Corfu Tours & Transfers

Τηλ. επικοινωνίας: 695 664 4572

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ BANSKO

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΕΩΣ 15/11
335€!

Μπάνσκο - Σόφια - Σαντάνσκι

Αναχώρηση: 24/12, 4 μέρες
Ξενοδοχεία 4*, με ημιδιατροφή &
Χριστουγεννιάτικο δείπνο

Τιμή: 375€/άτομο σε δίκλινο από Κέρκυρα
+70€ μονόκλινο, -15€ Ηγουμενίτσα

Πρωτοχρονιά στο Βουκουρέστι & στα Κάστρα της Τρανσυλβανίας

Σόφια - Βουκουρέστι - Κάστρο Πέλλες -
Κάστρο Μπράν - Μπρασόφ - Σιμπίου

Αναχώρηση: 29/12, 7 μέρες
Ξενοδοχεία κεντρικά 4*,
3 Δ/σεις στο Βουκουρέστι, 1 Δ/ση στο
Μπρασόφ & 2 Δ/σεις στη Σόφια

Τιμή: 775€/άτομο σε δίκλινο από Κέρκυρα
+265€ μονόκλινο, -15€ Ηγουμενίτσα

travelco
Travel & Tours
Για κρατήσεις
695664

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΜΩΡΟΣ ΣΤΑ «ΤΡΙΑ ΦΛΩΡΙΑ» ΤΟΥ ΠΟΛΥΛΑ...

«... Και με τούτο επροχώρησε σιγά σιγά προς το φως και ε γνώρισε τους παλιόπυργους του Ζυγονού. Εσώζετο εκεί ένας πυλώνας, που τον είχε παρατηρήσει πολλές φορές, γιατί ήταν ο μεγαλύτερος μέσα εις εκείνα τα γκρεμισμένα κτίρια, κι εκρατούσαν ακόμη ολόρθοι και στέρεοι οι μαρμαρένιοι παραστάτες και το τοξωτό ανώφλι. Η αυλή μέσα εφωτίζετο, αλλά καπνός τίποτε, και δεν ακούετο άχνα. -Θα κοιμάται, και φέγγουν τ' αθράκια ακόμα εις κάποιαν άκρην. Από την μεγάλην ησυχίαν εθάρρεψε και διασκέλισε με το δεξιό του πόδι το κατώφλι. Καθώς έβαλεν εμπρός την κεφαλήν, είδε τρεις μεγάλους σωρούς όλο χρυσό φλωρί, όπου εφεγγοβολούσαν, και επάνω εις τον μεσινόν αναδεύετο σιγά σιγά αεροκάμωτη μορφή ωσάν ανθρώπου. Απιαστα του προσώπου τα πιθέματα, και οπίσω της, ωσάν οπίσω από αγανό μαγνάδι, εξεχωρίζονταν οι μαυροαρχνιασμένοι τοίχοι, και μόνον τα πόδια της μορφής ασπροκιτρίνιζαν από την αναλαμπήν που έβγανε το χρυσάφι. Ο άνθρωπος έχασε τα ήπατα κι έμεινε αυτού με τα πόδια ασάλευτα επάνω εις το κατώφλι και μόλις εδυνήθη να κινήσει μηχανικώς το χέρι, να κάμει το σημείον του σταυρού. -Σέβομαι και εγώ εκείνο το σημείον, του είπε το φάντασμα, αλλά εσύ τι γυρεύεις εδώ; Ο θησαυρός όπου βλέπεις είναι φυλαμένος δι' έναν άνθρωπο πέρα εις την μεγάλην πολιτείαν και εγώ είμαι διορισμένος να παραστέκομαι νύκτα μέρα εις αυτά τα φλωριά, ώσπου να έλθει εκείνος να του τα παραδώσω. Η φωνή και το ήθος του φαντάσματος μέσα εις την σοβαρότητα είχαν τόσην γλυκάδα, ώστε ο άνθρωπος έχασε τον φόβο. Εκοντοστάθηκε, κι έπειτα είπε του φαντάσματος: -Είσαι ο Μώρος. Είσαι πνεύμα αγαθό και γνωρίζω, πως όταν δύνασαι βιοτίζεις τον άνθρωπον. Μου είπες ότι αυτά τα φλωριά είναι ξένα, αλλά μη με αφήσεις να φύγω περίλυπος. Μίαν μόνον χάριν σου ζητώ. Δώσε μου την άδεια να πάρω ένα φλωρί από κάθε σωρόν. Το φάντασμα εχασκογέλασε, που αχολόγησε όλο εκείνο το ερμόσπιτο....».

PHOTO CREDITS: ΑΛ. ΜΕΛΙΔΗΣ

ΤΑ ΜΟΥΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΩΡΟΙ

Τα αποτροπιαστικά ήλιθινα κεφάλια στο «κλειδί» των βόλτων και η μυθολογία των «Μώρων», που φυλάν' τους θησαυρούς

ΣΤΕΚΟΥΝ σιωπηλά και ακέραια, τρομακτικά σχεδόν, με το δαιμόνιο σκαλιστό τους μούτρο. Πέτρινα γλυπτά κεφάλια, «μασκερόνια» (mascheroni), αιώνιοι ακούνητοι φρουροί, συνήθως στο «κλειδί» των βόλτων. Σε φατσάδες, πορτόνια, εξωθύρια, σε εισόδους και σε κρήνες. «Μουρόνια» (ή «Μουριόνια») τα 'παν οι παλιοί. Κάποιοι, ισχυρίζονται, απ' το «Μορο» (μαύρος). Άλλοι απ' το «Μυρο» (τείχος), το «Μορίο» (τέρας) ή το «Μορτε» (θάνατος). Ίσως, πράγματι, από κάποιο. Ή κι απ' όλα - σε «συγχορδία» ανελέητη, ακοίμητη. Σπαρακτική, αποτροπιαστική. Θρύλων σπορά και θερισμός ανάγκης...

Η ΠΙΟ δημοφιλής προφορική παράδοση, συνδέει το μουριόνι με το «Μορο» (μαύρος). Από το «μαύρο θάνατο», κακιά αρρώστια και θανατικό, η αδυσώπητη πανώλη (πανούκλα), που, επί Ενετοκρατίας, θέριζε τον τόπο τακτικά (το 1611, το 1630, το 1648, το 1673) κι αφού νωρίτερα, τον 14ο αι., τον ύστερο Μεσαίωνα, αλώνισε ακονίζοντας δρεπάνι όλη την Ευρώπη.

ΤΟΤΕ, λέει μια εκδοχή, στη μυθολογία της Βλαχίας, αναβίωσε το «Μουρόνι». Πλάσμα φανταστικό, μυθοπλαστικό βαμπίρ, που έπινε το αίμα. Κι ανάλογα ποιανού, έπαιρνε μορφή. Άλλοτε, του ενός του ζώου. Άλλοτε τ' άλλου. Ή άλλοτε μια μέσης εκδοχής - ζώου κι ανθρώπου. **Ο ΜΥΘΟΣ**, όταν το «χτικιό» απλώθηκε, μεταφέρθηκε στο χάρτη. Κι όταν η Κέρκυρα, ως ανέκαθεν σημείο κομβικό στα εμπορικά δρομολόγια από και προς Ανατολάς, αποδείχτηκε ξανά ευάλωτη στη μόλυνση από επιδημικές ή άλλες, άγνωστες αρρώστιες, «που έπιναν το αίμα», μεταφέρθηκε, μέσω Βενετίας, κι εδώ. Και προσαρμόστηκε...

«ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ» γράφει ο Στ. Κυριάκης¹, «πίστευαν ότι (η πανώλη) ήταν έργο του διαβόλου ή δοκιμασία του Θεού. Οι αρχές επέβα-

λαν καραντίνα στα εμπορικά. "Quaranta Giorni" τη λέγανε. Αλχημιστές έριξαν στην αγορά φάρμακα με ιδιότητες μαγικές. Οι παπάδες έκαναν καθημερινά δεήσεις. Κατηγορήθηκαν μάγισσες ως υπαίτιες για την συμφορά και οδηγήθηκαν στην πυρά. Φτωχοί και πλούσιοι κατηγορούσαν τους διπλανούς τους ως αμαρτωλούς φορείς της αρρώστιας... Μερικοί γεροντότεροι έλεγαν ότι αυτή η κατάρα είναι η τιμωρία του Θεού επειδή μαζεύτηκαν πολλοί στην πόλη και εγκατέλειψαν την ζωή στα χωράφια. Άλλοι προφήτευαν ότι την τελευταία στιγμή θα στείλει ο Θεός τους αγγέλους του και θα εξόντωναν το κακό...».

ΑΛΛΑ η αρρώστια συνέχιζε το έργο της. Και ο τόπος, η ύπαιθρος ερημωνόταν. Τρόμος στην πόλη, 'σφαλισμένες πόρτες κι αγωνία - παρά το ειδικό, υγειονομικό σύστημα που είχε διαμορφώσει το Ενετικό κράτος (στη Βενετία και τις κτήσεις της) με επικεφαλής τον Προβλεπτή Υγείας (Proveditore della Salute), υπεύθυνο, πλην άλλων, της λειτουργίας των λοιμοκαθατηρίων (χώροι καραντίνας). Των «λαζαρέτων».

ΕΤΣΙ, μέσα στην απόγνωση, σε χρόνια που οι δυσειδαιμονίες σήκωναν σημαία, παρέα με την προσευχή στην επουράνια παρέμβαση, έπιασαν δουλειά οι σκαλιστάδες. Κι έφτιαξαν έξω απ' τ' αρχοντικά, τις λέσχες, φοβερά, πέτρινα μούτρα στις εισόδους, «ακοίμητοι φρουροί κρηνών και φατσάδων», για να τα βλέπει το κακό και να αλλάζει στρατά. Γιατί, καταπώς γράφει ο Ν. Μάμαλος² σκαλίζοντας προαιώνια αρχέτυπα, «οι άνθρωποι τοποθετούν, από τη γέννηση του πολιτισμού, πρόσωπα του εγκόσμιου ή υπερβατικού χώρου σε ό,τι θεωρείται σημαντικό και χρήζει προστασίας. Η ομορφιά τους μαγνητίζει το καλό την ίδια στιγμή που το γκροτέσκο απωθεί τον κίνδυνο της απώλειας και της αρρώστιας...».

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

26-28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

- ΜΕΤΣΟΒΟ
- ΜΕΤΕΩΡΑ
- ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ
- ΤΡΙΚΑΛΑ
- ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Πληροφορίες και κρατήσεις

☎ 2661022005

✉ excursions@firsttravel.gr

Ευλογημένα Τοπία που Αγάπησε ο Άγιος Παΐσιος

22-23 Νοεμβρίου 2025

Γαλαξιά, Πυρσόγιαννη,
Δεντροκκλησιά, Κόνιτσα, Οικία
Αγίου Παΐσιου, Γέφυρα Κόνιτσας,
Ι.Μ. Παναγίας
Μολυβδοσκέπαστης, Γέφυρα
Κλειδωνιάς, Βοϊδομάτης

Πληροφορίες και κρατήσεις

☎ 2661022005

ΤΙΜΗ: 125€/ άτομο ✉ excursions@firsttravel.gr

First Travel
D A F N I S
DESTINATION SERVICES

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Μόνο με 35€ ανά άτομο

- Αναχωρήσεις:
- 6 Δεκεμβρίου
 - 13 Δεκεμβρίου
 - 20 Δεκεμβρίου
 - 27 Δεκεμβρίου

Πληροφορίες και κρατήσεις

☎ 2661022005

✉ excursions@firsttravel.gr

Μια Περιπέτεια στη Βόρεια Ελλάδα: Φύση, Ιστορία και Γεύσεις

12-14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025

Σέρρες, Βαρκάδα στη Λίμνη
Κερκίνη,
Άνω Πορόια,
Χαμάμ στα λουτρά Αγκίστρου,
Μουσείο Παγωτού,
Μονή Τιμίου Προδρόμου

Πληροφορίες και κρατήσεις

☎ 2661022005

ΤΙΜΗ: 250€/ άτομο ✉ excursions@firsttravel.gr

ΚΑΠΟΙΑ ώρα, το θανατικό ημέρεψε. Ο κόσμος βγήκε πάλι έξω, συνέχισε τη ζήση του. Και 'μείναν τα μουριόνια να κοιτούν τον κόσμο με τα φοβερά, τα βλοσυρά τους μούτρα. Γαλήνια και αγριωπά, με ένα διακριτικό «χαμόγελο». Για το κακό που νίκησαν...

Η ΠΑΝΟΥΚΛΑ. Ή / και οι «Μώροι». «Φαντάσματα», τα γράφει ο Θ. Σκαλίτης³. Της ντόπιας λαϊκής παράδοσης. «Με μορφή μαυροφορεμένου, μεγαλόσωμου άνδρα». Ή σκέτα μαύρου. Κατά μια ντόπια εκδοχή, «ψυχές ανθρώπων που οι αρχόντοι τους σκότωσαν στα θεμέλια ή στο σαγράδο τ' αρχοντικού τους» για να τσου φυλάνε τον θησαυρό» (βλ. αντίστοιχα τον Αράπη, τον δράκο, το φίδι ή το στοιχειό / Genius Loci λοιπών πολιτισμών) και γράφει ο Πολυλάς στα «Τρία Φλωριά» του (1892, αναλυτικότερα αλλού): «...και το Πνεύμα μου απάντησε: "Σ' του Ζυγονού τα ερμόσπιτα για χρόνους εννενήντα φύλαγα τρεις σωρούς φλωρί ως ήμουν διορισμένος..."»⁴.

ΝΥΧΤΟΒΙΑ πνεύματα. Και σαν τέτοια, σύχναζαν τα βράδια στα ερείπια των αρχοντικών των κάποτε αφεντάδων τους. «Εκεί εκτίουν την ποινή της αιώνιας καταδίκης τους, προστατεύοντας το χτίσμα ή φυλώντας τον θησαυρό». Κι αν ήτανε στην εξοχή, κυλώντας μέσ' το θεοσκόταδο τα πέτρινα λιθάρια λουτροβιών³. Παιχνίδι σκιαχτικό. Για κάθε επίδοξο να βάλει χέρι στα φλουριά...

ΚΑΠΟΥ εδώ, η συνέχεια τραβά περπατησιές σε δίσρατο...

- Τρομακτικός, λέει ο Μωρός. «Ίσκιωμα» εκδικητικό, φουσκωμένο απ' την άδικη τη μοίρα του. Κι έτσι, οι νοικοκυραίοι, φτιάχναν' τα μουριόνια. Φύλακες εξασγνισμού, να μην περάσει «του Μώρου το ποντίγιο» στο δικό τους σπιτικό.

- Άκακο αερικό, λέει ο Μώρος (η δημοφιλέστερη 'ξιστόρηση). Μπορεί κι ωφέλιμο, υπεύθυνο για πλουτισμούς - και φτιάχναν' τα μουριόνια, σαν λίθι-

νη εικόνα τους, για «να καλέσουνε τους πλούτους». Γιατί, κατά τούτη την παράδοση, που μας χαρίζει ο Πακτίτης⁵, ο Μώρος, για να λεφτερωθεί από την αιώνια τιμωρία του, έπρεπε να 'βρει κάποιον «εκλεκτό». Να του εμπιστευτεί την ιστορία και το δίκιο του. Να ξαλαφρώσει απ' τ' άδικο. Και μετά, γι' ανταμοιβή, να του πει το θησαυρό που φύλαγε. Αλλά με μία προϋπόθεση: του λόγου του, ο εκλεκτός, να του φερθεί καλά. Με υπομονή. Να μην ομολογήσει σε κανέναν τ' απάντημα, το μυστικό του θησαυρού ή «να μην γυρίσει πίσω να κοιτάξει». Αν το 'κανε, γιόμιζε φλουριά. Αν όχι, ο θησαυρός χανόταν - και ο Μώρος έχανε το ξαλάφρωμα απ' το βάσανο και τότε, «αλίμονο στον άτυχο. Ο Μώρος γίνεται έξω φρενών και αν τον πετύχει πουθενά τον κάνει μαύρο στο ξύλο - μπορεί να τον πνίξει κιόλας». Ακόμη και μέσ' το ίδιο του το σπίτι...

«Έναν τέτοιο μώρο είχε δει στον ύπνο της η Μαρούλω από τον Άνω Γαρούνα και της ομολόγησε το μέρος που είχε θάψει ένα μεγάλο θησαυρό. Το επόμενο πρωί και πριν πάει στο σημείο που της είχε υποδείξει το είπε σε μια γειτόνισσά της. Λίγες ώρες αργότερα έσκαψε στο σημείο εκείνο και βρήκε ένα μεγάλο σωρό από... κάρβουνα. Με αυτόν τον τρόπο πλήρωσε την ομιλητικότητά της»

Νίκος Πακτίτης

ΠΗΓΕΣ-ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ | (1) Στ. Κυριάκης, «Τα Μουριόνια», σε f/b (2017) • (2) Ν.Δ. Μάμαλος, «Τα μουριόνια», σε f/b (2018) • (3) Θ. Σκαλίτης, «Γελά δ' ο Μώρος καν τι μη γελείον ει» (Κορφιάτικοι Θρύλοι), σε corfiatikoanagnosma.blogspot.com (2011) • (4) Βλ. Ι. Πολυλάς, «Ένα Μικρό Λάθος» & «Τα Τρία Φλωριά», εκδ. Εμπειρία Εκδοτική, Αθήνα, 2017 • (5) Βλ. Ανωσύμου, «Ο Μώρος», σε rapanorpar.net (2005) και Ν. Πακτίτη, «Κερκυραϊκά Δημοτικά Τραγούδια», εκδ. Δωδώνη, Αθήνα, 2005 (Ιστορικογραφική Εταιρεία Κέρκυρας) • **Πληροφορίες και από:** Β. Σάιτ, «Μόροι: Οι Μαύροι Φύλακες», σε «Πορτόνι, 45 ιστορίες κορφιάτικου ταπεραμέντου» (εκδ. Λοράνου, Κέρκυρα, 2024) & Γ. Χυτήρη, «Σημειώσεις ενός Κερκυραίου» (εκδ. Γαβριηλίδης, Αθήνα, 2010).

ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ...

... τα «μουριόνια» απέκτησαν και χρήση αρχιτεκτονικής πρακτικής. Έτσι (σαν σε συνέχεια της βενετσιάνικης συνήθειας, όπου τέτοιες πέτρινες κεφαλές χρησιμοποιούνταν και ως μέσο αποστράγγισης του βρόχινου νερού), υπό τον όρο απαντάται ο πρόβολος (φορούσι), πακτωμένος στη λιθοδομή, για τη στήριξη

εξώστη. Και, ειδικά στην ύπαιθρο, πέτρινα στηρίγματα κάτω από παράθυρα, με μια τρύπα στη μέση. Από εκεί οι νοικοκυράδες περνούσαν ένα ξύλο στρογγυλό. Και, μας λέει η Νινέτα Λάσκαρι, «το πρωί πριν φύγουν για γκιορνάδα (μεροδούλι), αν δεν έβρεχε, απλώνανε τη "στρωμνή", όλα δηλαδή τα ρού-

χα του κρεβατιού για να πάρουν αέρα και να τα κάψει ο ήλιος - ο φόβος για το χτικιό ήταν μεγάλος - γιατί μέσα στα σπιτία υγρασία περίσσευε τον χειμώνα». Άλλοτε δε, πάνω στα δυο στηρίγματα, άπλωναν μια τάβλα κι έβαζαν φρούτα, συκομαΐδες και καρπούς, να ξεραθούν στον ήλιο.

H e l l e n i c
AGORA
S H O P & C O F F E E

ΤΡΟΦΙΜΑ • ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ • ΠΟΤΑ
ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ • ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΚΑ • ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ

Αγ. Τριάδα Καρουμπάτικα
Δίπλα βενζινάδικο ARGO

ANNE NOYNESE

ΒΡΟΧΗ

«Είχανε γένει και κάνα δύο βαρκαρόλες και είχανε συχνά πομπάρει και οι τοίχοι και οι σγόρνες

«**Θ** **Α ΒΡΕΞΕΙ**», έλεγε ο κόσμος, πράγμα εντελώς περιττό, γιατί το έδειχνε ξεκάθαρα ο ουρανός, που είχε σίγουρα μαυρίσει.
ΑΝ Η ΚΥΡΙΑ είχε πάει βίζιτα -επίσκεψη, δηλαδή- ή για τσάι, έλεγε το τυπικόν «να τα μαζεύουμε, γιατί θα φέρει μπόρα».
ΑΝ ΗΤΟ Μαντουκιώτισσα και είχε πάει στη θειά της, ετούτο θα της έλεγε, «πάω Φτιχία, μη μου γένουνε τα σκουτιά, μουσγούδι» και θα ελάμβανε ως απάντησιν το εξής, «σύρε, μωρή αντάντελη, που άπλωσες με έμπο σα στραβή».
ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ, εις τα σπίτια των αρχόντων ήτο σύνηθες το εξής, «παιδί μου, τας φανέστρας», για να ακουστεί το «ναίσκε» και το «μάλιστα» από την υπηρεσίαν, διότι η κυρά, σε φανέστρα δεν εγδόνετο. «Φοβάμαι, μήπως ζαλιστώ, δια τούτο και λαμβάνω zucchero di carizzio» - και εννοούσε, βέβαια, «πού να κρεμάσω τα βυζιά μου στη φανέστρα, να τα ιδεί ο Πίπης μου, να λέει που δε βαστιέται!»

ΟΙ ΣΕΣΤΑΔΟΙ βάνανε γαδίνια εις τις σγόρνες, για να μαζέψουνε νερό, με το οποίο συχνά, εκτός από την φασολάδα, λούζανε και αι κυρίες την κεφαλήν των.
ΣΤΗ ΓΑΡΙΤΣΑ -μα, και στο Μαντούκι- βάνανε ποντέλο και τσι τάβλες εις την πόρτα από ενωρίς και μανταλώνανε τον κόσμο μέσα. Την επομένη, βέβαια, πολλοί είχανε πλημμάρει, είχανε γένει και κάνα δύο βαρκαρόλες και είχανε συχνά πομπάρει και οι τοίχοι και οι σγόρνες.
ΣΥΧΝΑ μπατάρανε και οι βάρκες και βουγιάζανε τα κορίτα! Μια φορά, θυμάμαι, στο Μαντούκι, ένα κουπί εβρέθηκε τσι Αγιάδες - μα, ήτανε γιατί ο Σπύρος τση το είχε πάρει εις την νάτολα, για να βαστάει την πόρτα ανοιχτή.
ΕΤΟΥΤΟ εγενόντανε - μα, τα «ούρλα» και τα «όπω-πω», δε τα 'βανε κανείς.
ΕΨΑΧΤΗΚΑ και ξέρω το γιατί! Είναι, γιατί έχουμε όλοι σκάφη, να πάμε να τα δέσουμε, μην ξεχαστούμε που ακουγόντανε ή μήπως γιατί δεν έμεινε ένα δέντρο να κρατήσει το νερό και ούτε ένα ποτάμι;

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Ανάντελη: απρόσεκτη
Μουσγούδι: μούσκεμα
Έμπο: σπιλάδα, αέρας
Φανέστρα: παράθυρο

Ναίσκε: ναι
Γδόνεται: τραβιέται
Zucchero di carizzio: γλυκόριζα
Γαδίνι: λεκάνη
Ποντέλο: εμπόδιο

Πομπάρει: ρουφάει
Σγόρνα: υδροροή
Μπατάρει: αναποδογυρίζει
Κορίτο: βάρκα χωρίς καρίνα
Νάτολα: αποθήκη δίπλα στην κουζίνα

ΑΠ' ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ»

Ο «ΝΙΟΝΙΟΣ» ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ

Το «ΕΝ», σ' έναν μικρό φόρο τιμής, ανέσυρε κι αναδημοσιεύει, τη συνέντευξη του Διονύση Σαββόπουλου στον Γιώργο Κατσαίτη το 2003, με αφορμή την τότε πρόσκλησή του ως επισκέπτης καθηγητής στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο

Επιμέλεια: Ηλίας Αλεξόπουλος

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ σεζόν 2003-'04. Οκτώβρης, απαρχές. Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, υπό την προεδρία του Γιώργου Γραμματικάκη (παραμονές, παρεμπιπτόντως, των πρώτων πρυτανικών εκλογών) και το μαντάτο απ' το Τμήμα Μουσικών Σπουδών, με τον αείμνηστο Χάρη Ξανθουδάκη κεφαλή, σκαρφάλωνε στα 2/4 ενός ηλεκτροφόρου μπάλου και ράντιζε την ντόπια επικαιρότητα μ' αγίασμα. Επισκέπτης καθηγητής, η αυτού, ευλογημένη εκλαμπρότης: Διονύσης Σαββόπουλος...

ΘΕΜΑΤΙΚΗ διδασκαλίας του; «Μουσική ποιητική», την έλεγε. Επί της ουσίας, η σύνθεση μέσα απ' τη διαμόρφωση του ελληνικού τραγουδιού, από την εποχή (ορόσημο το 1931) που άρχιζε η μαζική παραγωγή δίσκων «στιγμή σημαντική», εξηγούσε, «γιατί ως τότε τα τραγούδια μορφώνονται μέσα από τα στέκια, τις παρέες, τις ταβέρνες, τις κοινότητες, τις πλατείες, τα χωριά. Απ' το '31 υπάρχουν πια πολλά γραμμόφωνα (μαζική παραγωγή δίσκων) και οι Έλληνες αρχίζουμε να διαμορφώνουμε το τραγούδι ως καταναλωτές· αυτό είναι μια άλλη ιδιότητα, καινούργια. Έκτοτε η τέχνη μας αυτή πηγαιίνει από κατάκτηση σε κατάκτηση και είναι ενδιαφέρον να το παρακολουθήσουμε. Μέχρι τις μέρες μας...».

ΕΙΝΑΙ η εποχή των live εμφανίσεων του «Νιόνιου» στη Θεσσαλονίκη· το «Γιορτινό Αγώνισμα», με τον Νικόλα τον Παπάζογλου. Της κυκλοφορίας του CD του «Σαββοράματος» με την ανεξίτηλη εικαστική φροντίδα τ' Αλέξη Κυριτσόπουλου. Κι ενός μεγάλου αποκλειστικού...

«**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ**», Κυριακή 19 Οκτωβρίου 2003 (το εβδομαδιαίο φύλλο της, υπ' αριθμ. 894). Και στο κεντρικό σαλόνι, κάτω απ' τον υπέρτιτλο «Ο Διονύσης στο Ιόνιο», μια σπάνια εξομολόγηση του μεγάλου τραγουδοποιού (ή... Dr. Σαββόπουλου, κατά τη «στάμπα» εποχής) στον Γιώργο Κατσαίτη. Για πολλά. Την... πανεπιστημιακή πρόκληση, το κερκυραϊκό κοινό, την Κέρκυρα ως (και) πολιτιστικό σταυροδρόμι, την έννοια του ροκ, τις λεπτές διαχωριστικές γραμμές των μουσικών «ειδών», τις αλληλοεπιδράσεις, την ευρύτερη δυναμική της μουσικής και συνθετικής δημιουργίας. Κι ενώ, μια μέρα πριν (φ. Σαββάτου, 18/10), η «Καθημερινή Ενημέρωση» φρόντιζε να δώσει, ολοσέλιδα, το... προοίμιο της κουβέντας (βλ. σελ. 26). Συνοδεύει μιας δημοσιογραφικής επισημάνσης εποχής («εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι δεν ήρθε η Θεσσαλονίκη, με το αντίστοιχο μουσικό μήμα του πανεπιστημίου της να «αρπάξει» τον Σαββόπουλο, κάτι που πιστώνεται ως σημαντική επιτυχία στο εν Κερκύρα ίδρυμα») και της ενδελεχούς επεξήγησης Ξανθουδάκη για την ουσιαστική σημαντικότητα της πρόσκλησης, πέρα απ' το ρηχό τυχόν εντυπωσιασμών...

«**ΕΙΝΑΙ**», σημείωνε, «η πρώτη φορά που ένα Πανεπιστήμιο επανέρχεται στις ρίζες της μουσικής διδασκαλίας, όπως την ξέρανε στον

ΚΥΡΙΑΚΗ - ΔΕΥΤΕΡΑ 19-20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 894 • 1,00 ΕΥΡΩ

Ο Αλ. Αλαβάνος γράφει για την «Ε»
Καταστροφικές για τους αγρότες οι προτάσεις της Κομισιόν για το λάδι
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ευρωπαϊκή άμυνα και αμερικανικές πιέσεις
Το "κουαρτέτο" αντιμετώπιζε με τα αμερικανικά φόλτσα
ΣΕΛΙΔΑ 5

Σε Philoxenia και World Travel Market τα Επτάνησα
ΣΕΛΙΔΑ 8

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ
— Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ —

Ιστορική πρόκληση για το Ιόνιο

Η επέκταση των προτεινόμενων δικτύων σε ελληνικό έδαφος σχετίζεται στρατηγικά με το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, γεγονός που δημιουργεί άλλα δεδομένα στη δυτική Ελλάδα και στα Ιόνια νησιά, που θ' αναζητήσουν το συμπληρωματικό τους ρόλο σ' αυτή την τροπή των πραγμάτων.
ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΣΕΛΙΔΑ 5, EDITORIAL: ΣΕΛΙΔΑ 3

Ο Διονύσης στο Ι. Πανεπιστήμιο
Ο κόσμος δεν χρειάζεται στρατηγούς αλλά συνθέτες!

Ποτέ ο χρόνος δεν επαρκεί όταν έχεις την ευκαιρία να συζητήσεις με κάποιο από τα ιερά τέρατα της δημοσιογραφίας, που έχουν εγγράψει συναισθήματα και συμπεριφορές στην κντακιένη μας μνήμη. Αυτή την πίεση (σ. του χρόνου) νιώσαμε για μια ακόμα φορά, συναντώντας το Διονύση Σαββόπουλο. Την ευκαιρία μας έδωσε ο Χ. Ξανθουδάκης και το τμήμα Μουσικών Σπουδών, που τον προσκάλεσαν να διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής για τη σύνθεση και το ελληνικό τραγούδι.
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟ Γ. ΚΑΤΣΑΪΤΗ
ΣΕΛΙΔΕΣ 10&11

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ INTERACTIVE: www.enimerosi.com

Μαρία Δεσούλα
110 χρόνια από την γέννηση της πρώτης Κερκυραίας ζωγράφου...
Ο Γ. ΛΕΚΑΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 14

Λευκάδα: Ανησυχία από τα συμπεράσματα σεισμολογικού συνεδρίου
Α. Κανελλοπούλου: Πριν ανακοινώσουν, να σκέπτονται τις επιπτώσεις
ΣΕΛΙΔΑ 6

Αναπτυξιακή προς Λευκαδίτη: Σταματήστε να μας διασύρετε
Απάντηση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, το οποίο με ψήφους της πλειοψηφίας και μετά από πρόταση του Νομαρχία Δ. Λευκαδίου, καταργεί την προηγούμενη νομαρχιακή αρχή και το Δ.Σ. της Αναπτυξιακής Εταιρείας Κερκυρώνας και Ιθάκης. ΣΕΛΙΔΑ 4

Αφιέρωμα στο Αθλητικό Γυμνάσιο Σχολείο - πρότυπο
ΣΕΛΙΔΑ 16

Μεσαίωνα. Το θέμα, δεν είναι πώς διδάσκεται η σύνθεση. Το πρώτιστο είναι η επαφή των φοιτητών με τους δημιουργούς. Δεν μας ενδιαφέρει ένας δεινός μουσικολόγος, ο τεχνίτης, που πρέπει να υπάρχει για να διδάξει τεχνικές, που θα αναλύσει το ελληνικό τραγούδι. Μας ενδιαφέρει να έρθει ο δημιουργός... Βέβαια διδάσκεισαι αρμονία ή αντιστιξη, αλλά εκείνο που πρέπει να δεις (πρώτα), είναι τι κάνει ο άνθρωπος, ο οποίος έχει γράψει κεφάλαιο στην ιστορία αυτού του είδους, που καλείσαι να υπηρετήσεις... Δεν θα μπορούσαμε, λοιπόν,

να διανοηθούμε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο σχολή σύνθεσης χωρίς ένα Σαββόπουλο. Και αυτό είναι πρωτοποριακό, δεν έχει γίνει αλλού, δεν γίνεται εύκολα σε ξένες μουσικές ακαδημίες...

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, ο «Νιόνιος» έφυγε. Και το «ΕΝ» βούτηξε στο ιστορικό αρχείο της «Ενημέρωσης», ξετρύπωσε εκείνη την ιστορική συνέντευξη του '03 και την προσφέρει αυθεντική, σε ανατύπωση, ως μικρό, εντόπιο κειμήλιο τιμής. Στον τελευταίο των μεγάλων ενός / του κοινού (μας) φαντασιακού...

20
ΧΡΟΝΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

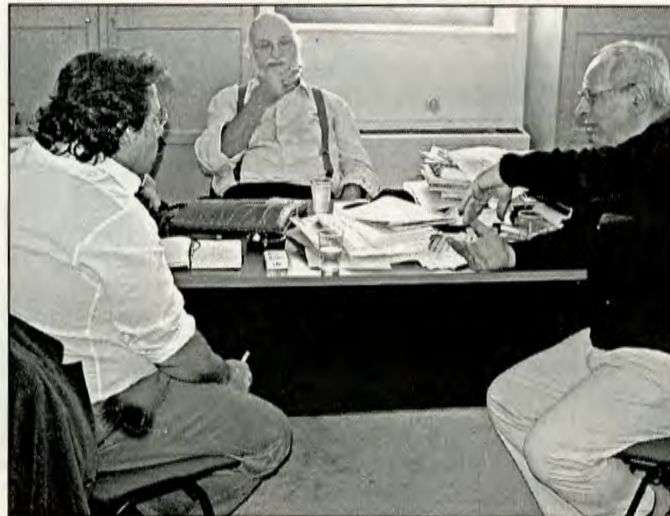
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο Διονύσης στο Ιόνιο

Ο κόσμος δεν χρειάζεται στρατηγούς αλλά συνθέτες!

Ποτέ ο χρόνος δεν επαρκεί όταν έχεις την ευκαιρία να συζητήσεις με κάποιον από τα ιερά τέρατα της δημιουργίας, που έχουν εγγράψει συναισθήματα και συμπεριφορές στην κυτταρική μας μνήμη. Αυτή την πίεση (σ. του χρόνου) νιώσαμε για μια ακόμα φορά, συναντώντας το Διονύση Σαββόπουλο. Την ευκαιρία μας έδωσε ο Χ. Ξανθουδάκης και το τμήμα Μουσικών Σπουδών, που τον προσκάλεσαν να διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής για τη σύνθεση και το ελληνικό τραγούδι. Κι ο Διονύσης ήλθε ώστε να μεταλάβουν οι φοιτητές του τμήματος των αχράντων μυστηρίων της τέχνης του, της μοναδικής. Η χαρμόσυνη είδηση προκάλεσε ενθουσιασμό, απέδειξε τα πολύ καλά αντανακλαστικά του πνευματικού μας ιδρύματος κι όπως η τέχνη συνήθως προσδιορίζεται, συνέθεσε το μύθο με την πραγματικότητα και την εκπαίδευση με την έμπνευση. Το παρελθόν του μέλλοντος και το μέλλον του παρελθόντος σ' ένα πολύ προσωπικό και ταυτοχρόνως μαζικό "ξαναμέτρημα" του χρόνου. Που μοιάζει να σταμάτησε ή να τρέχει με την ταχύτητα του φωτός ή μήπως να μην υπάρχει καν... Τρία, δύο, ένα... Φώτα... Κυρίες και κύριοι, ο Διονύσης Σαββόπουλος!

Ο Γ. Κασαίτης συνομιλεί με το Δ. Σαββόπουλο και το Χ. Ξανθουδάκη στο τμήμα Μουσικών Σπουδών

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΤΣΑΪΤΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Έχετε παίξει πολλές φορές εδώ. Η Κέρκυρα και τα Ιόνια νησιά συνοδεύονται από ένα μύθο, το μύθο της ιστορίας τους γύρω από τη μουσική. Λένε μάλιστα ακόμα ότι μιλάμε τραγουδώντας. Εσείς πως μας αξιολογείτε, ως ένα παιδευμένο ακροατήριο ή ως ένα κοινό σαν όλα τα άλλα;

Δ. Σαββόπουλος: Είναι πολύ καλό και νομίζω ότι έχει ένα κοινό στοιχείο με αυτό της Καβάλας και της Λευκωσίας. Δεν είναι χαλαροί από την αρχή, υπάρχουν ακροατήρια όπου το κοινό προσέχεται στην αίθουσα με ενθουσιασμό πριν αρχίσει η συναυλία ενώ σε μερικές πόλεις δεν συμβαίνει αυτό ίσως επειδή εκείνοι αισθάνονται ότι έχουν δει κάτι, ότι ξέρουν κάποια πράγματα. Αλλά είναι επαρκέστερο κοινό αυτό της Κέρκυρας ως προς την ανταπόκριση του. Σε σχέση με άλλες πόλεις, είναι επαρκέστερο με την έννοια ότι είναι πιο μαζεμένο και πιο θερμό όσο προχωράει η συναυλία και όχι εξ' αρχής. Εάν κερδηθεί θα κερδηθεί σιγά-σιγά και προς το τέλος.

Εσείς έχετε πάντοτε αγωνία όταν βρίσκεστε πάνω στην σκηνή; Θέλετε να το "πάρτε" το κοινό;

Ναι απολύτως! Αισθάνομαι ότι έχω να πω κάτι σημαντικό και θέλω να το προσέξουν.

Και δεν νιώθετε, ας πούμε, τη αντάρκεια του καταξιωμένου;

Αν δεν κερδίσω το κοινό, δεν είμαι καλά για μέρες...

Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο βρίσκεται στο χώρο, που θεωρείται πολιτισμική μεθόριος Ανατολής - Δύσης. Εσείς έχω την εντύπωση ότι μετέρχεστε περισσότερο ελληνο-βαλκανικούς κώδικες. Εδώ είναι μια περίπτωση μεθορίου. Πως το αντιμετωπίζετε αυτό; Σαν κάτι ξένο, σαν κάτι καινούριο, σαν κάτι φιλικό;

Όχι, καθόλου σαν κάτι ξένο. Δηλαδή δεν αισθάνομαι διαφορετικά π.χ. στην

Κρήτη αν και η μουσική μου είναι αρκετά μακριά από τα κρητικά ακούσματα. Αλλά βλέπεις, ας πούμε στην Κρήτη αναδύεται αυτή η θερμότητα ή στην Κέρκυρα αυτό το κίμπουζ είναι ωραίο πράγμα. Έχει και λίγη παρακμή η Κέρκυρα μέσα, λίγη μούχλα, που εμένα μου πάει αυτό το πράγμα, έχει γοητεία.

Συνήθως όταν μιλάμε για κλασική, αναφερόμαστε στη συμφωνική μουσική. Θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το έντεχνο λαϊκό τραγούδι ως κλασικό; Δεν ξέρω να σας πω και είχα πάντα μεγάλη δυσκολία σ' αυτό. Πως λέγεται κάτι. Και το έντεχνο τραγούδι που λέμε, το λέμε συμβατικά για να συνεννοούμεθα. Δεν είναι ακριβής ο όρος. Θέλουμε να πούμε ότι είναι ένα τραγούδι, που έχει έντονη την σφραγίδα αυτού που το έγραψε και δεν μοιάζει με άλλα. Και τα άλλα όμως δεν είναι άτεχνα.

Υπάρχουν και κάποια πράγματα, που θα μπορούσαν να βγουν κι από μηχανή ακόμα...

Λέμε λαϊκό τραγούδι την "Συννεφιασμένη Κυριακή" αλλά δεν είναι λιγότερο έντεχνο, είναι φοβερά έντεχνο τραγούδι. Τελοσπάντων, κατά σύμβαση για να συνεννοούμαστε, λέμε έντεχνο τραγούδι, ροκ τραγούδι, λαϊκό τραγούδι...

Δεν θα το λέγατε κλασικό όμως; Ένας Σαββόπουλος, σε πάρα πολλά πράγματα, είναι κλασικός ή δεν είναι; Βέβαια το να κρίνει κάποιος τον εαυτό του δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα...

Το "κλασικό" είναι περισσότερο κοινωνικός όρος παρά μουσικός, ότι δηλ. η κοινωνία 300 χρόνια τώρα έχει αποδεχτεί ένα πράγμα είναι κλασικό. Το "Ιτιά - Ιτιά", ας πούμε είναι κλασικό...

Ο πρόεδρος, ο Γιώργος ο Γραμματικάκης, συνέκρινε τον ερχομό σας εδώ με την πρόσκληση, πριν από χρόνια, από το Πανεπιστήμιο Κρήτης του Κορνέλιου Καστοριάδη, ο οποίος σημειωτέον ποτέ δεν έδωσε σημασία στην απόκτηση Ακαδημαϊκών τίτλων. Ποια ήταν η δική σας πρώτη αντίδραση όταν δεχθήκατε την πρόσκληση να διδάξετε στο Πανεπιστήμιο; Τι σκεφτήκατε; Τι δου-

λειά έχω εγώ; Ή που να τρέχω τώρα; Ή ωραία ιδέα;

Τι δουλειά έχω εγώ, αναρωτήθηκα! Αλλά δεν είναι κάτι που πρέπει να το αφήσουμε. Είναι κάτι που πρέπει να το σκεφτούμε, να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Θέλω να μεταδώσω στα παιδιά αυτό τον θαυμασμό, που νιώθω εγώ για τους δασκάλους μας. Θεωρώ τον θαυμασμό, κυρίαρχο στη δημιουργία επειδή θαυμάζουμε κάτι για να είμαστε δημιουργοί, υπάρχει μια μαγεία μέσα στο τραγούδι, την οποία αν την νιώσουμε... Δηλαδή πως αποκτά περιεχόμενο ένας νέος μουσικός, αυτό είναι το ζητούμενο. Τις νότες, εντάξει, δεν είμαι εγώ ο αρμόδιος, από κάπου αλλού θα τις μάθει. Αλλά το πως θα νιώσει ότι το ελληνικό τραγούδι είναι μέρος του εαυτού του; Είναι μέρος της ιστορίας;

Θεωρείτε ότι αυτό που συνταράσσει είναι δημιουργό -και αναφέρομαι στην εμπειρία σας κυρίως- είναι περισσότερο το κοινωνικό ή το υπαρξιακό; Δηλαδή η έμπνευση, αυτή η χημεία που λέει και ο Χ. Ξανθουδάκης πρέπει κάπου να υπάρχει, σ' ένα εργαστήριο μέσα στο οποίο δημιουργείται, δεν μπορεί να είναι μεταφυσική.

Νομίζω ότι αυτό που κινητοποιεί τους μουσικούς είναι βασικά αυτό που όλοι οι άνθρωποι θέλουν να πραγματοποιήσουν για τον εαυτό τους. Δημιουργούμε τον εαυτό μας από έφηβοι και μετά, είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά. Τώρα τα πάντα μας εμποδίζουν σ' αυτό το πράγμα. Συνήθειες, προκαταλήψεις, ο καθένας σου λέει ότι πρέπει να το κάνεις έτσι, ενώ εσύ νιώθεις πως όχι, δεν είναι αυτό το δικό μου, πρέπει να βρω πως θα το κάνω εγώ. Ενώ εμποδίζονται, υπάρχουν κάποια πράγματα που αναβήτως βοηθούν. Για τους μουσικούς είναι η μουσική, ακούγοντας την μουσική και ερχόμενος σε επαφή με την μουσική ανοίγει μία πόρτα πολύ φιλική προς την δημιουργία του εαυτού τους.

Δηλαδή εσείς σε όλη την διαδρομή σας αισθανόσασταν να γίνετε καλύτερος άνθρωπος; Εσείς, για τον εαυτό σας, άσχετα τι λέμε εμείς.

Γινόμενα καλύτερος άνθρωπος και αυτό είναι η μουσική, είναι ένας τρόπος για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Διότι να τη μάθεις δεν γίνεται, είναι ένα χάος. Είναι όπως τα Ελληνικά. Υπάρχει κανείς που να γνωρίζει την γλώσσα μας τέλεια; Δεν υπάρχει αλλά μαθαίνουμε την γλώσσα μας για να γίνουμε άνθρωποι, γι' αυτό το λόγο μαθαίνουμε και την μουσική, για να γίνουμε άνθρωποι.

Γι' αυτό το λόγο είναι δυναμικές αυτές οι διαδικασίες, δεν είναι στάσιμες και δεν έχουν ένα τέλος...

Για να γίνουμε άνθρωποι, για να δούμε τα πράγματα με τα μάτια της καρδιάς, για να εμπιστευτούμε τον εαυτό μας, για να αποκτήσουμε δύναμη απέναντι στις προκαταλήψεις ή στα αυτονόητα που μας περιβάλλουν και τα οποία δεν είναι

20
ΧΡΟΝΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 1 9 Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Υ 2 0 0 3

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

δημιουργικά. Ο άνθρωπος πρέπει να μπορεί να προχωρήσει είτε ως επιχειρηματίας, είτε ως καλλιτέχνης, είτε ως εραστής, σύμφωνα με αυτό που του λέει η καρδιά του, ανεξάρτητα αν συμφωνεί ή όχι το περιβάλλον του με αυτές τις αποφάσεις. Αν άκουγε το περιβάλλον του δεν θα έκανε και πολλά πράγματα. Την ποιότητα την έχει μέσα του και με δική του ευθύνη θεωρεί ότι για το καλό της κάνει έτσι. Στο εξωτερικό το έχουν καταλάβει αυτό το πράγμα, στην Ελλάδα τώρα αρχίζει αυτή η εξατομίκευση. Μέχρι πρότινος δεν ήταν δυνατό να πεις, θα κάνω αυτό το επάγγελμα ή θα διαλέξω αυτή την γυναίκα αν δεν συμφωνούσε ο φίλος σου. Τώρα σιγά-σιγά έχουν αρχίσει να αναλαμβάνονται ότι ο λόγος της ελευθερίας είναι η δημιουργικότητα, μόνο αν πάρω ρίσκο και την ευθύνη των επιλογών μου έχω πολλές πιθανότητες να γίνω δημιουργικός και από την άλλη θα ικανοποιησω και θα ησυχάσω τον εαυτό μου.

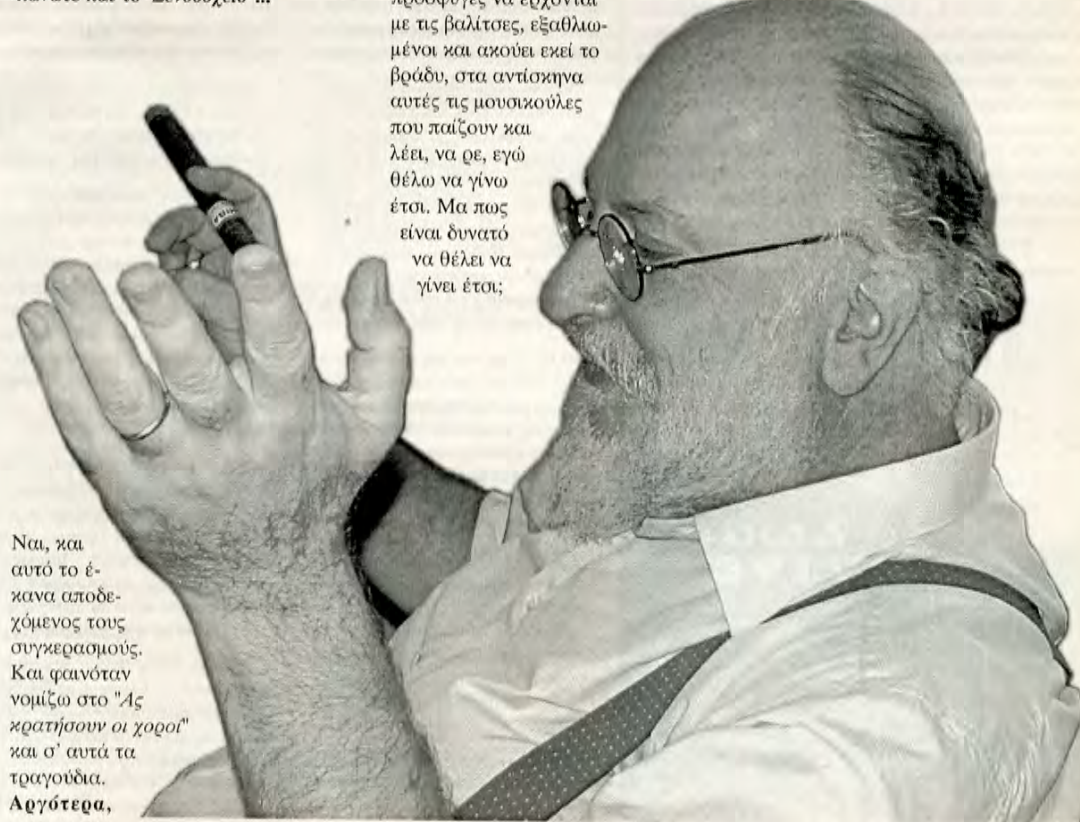
Θα έβλεπε κανείς σε διάφορα είδη τραγουδιού ανά τον κόσμο μία άμεση σχέση με τη φύση. Για παράδειγμα, τα τραγούδια της Ηπείρου είναι σκληρά, από την πέτρα. Τα τραγούδια της Δυτικής ακτής των Η. Π. Α. είναι πολύ τρυφερά από το ελάτο. Εσείς αισθάνεστε να εμπνέεστε περισσότερο από το περιβάλλον, τη φύση, άσχετα από το κοινωνικό κομμάτι της κάθε φορά;

Δεν είμαι σίγουρος. Εγώ επηρεάζομαι περισσότερο όχι από το τοπίο αλλά από τα ακούσματα, από μικρό παιδί από το ραδιόφωνο και, όσον αφορά στα Βαλκάνια, ξέρετε, το ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης όπου μεγάλωσα έπαινε τους σταθμούς. Σόφια, Σκόπια. Άκουγα επειδή η μάνα μου και η γιαγιά μου ήρθαν από την Ανατολική Ρωμηνία και πέναντι τους σταθμούς αλλά βιάζονταν να το κλείσουν όταν ερχόταν ο μπαμπάς ο οποίος ήταν από την Κωνσταντινούπολη. Ένας τυπικός λόγος θα λέγαμε, είχε τελειώσει τη Μεγάλη του Γένους Σχολή. Θεωρούσε καλή μουσική την κλασική μουσική και ενδεχομένως τα παλιά μας δημοτικά τραγούδια. Υπήρξε βέβαια κι αυτός νέος κι άκουγε και Σοφία Βέμπο, τα ελαφρά της εποχής. Αυτή ήταν η μουσική η σωστή γι' αυτόν, ενώ η μάνα και η κόρη πέναντι όλο αυτά τα ευτυχοδυστυχισμένα, τα σλάβικα. Ξέρεις, η μουσική, που μας σφραγίζει, είναι η μουσική της μάνας μας! Αν ρωτήσεις, θα πούμε ότι καλή μουσική είναι αυτή που άκουγε ο μπαμπάς ενώ αυτή που μας έχει ποτίσει είναι της μάνας μας!

Πάντως κάποια εξήγηση πρέπει να υπάρχει στην προέλευση αυτών των πολυφωνικών χορωδιακών σλάβικων αλλά και στα χάλκινα των Νοτιοδυτικών Σλάβων. Αυτή η αλεγειότητα των χάλκινων εδώ στην Ελλάδα δεν υπάρχει. Ο λόγος που μου αρέσουν αυτά εκτός από το ηχοχρώμα, που είναι κάτι που συνηθίζεται και έχει και αυτό την γλύκευ, είναι ότι αποτελούν κράματα. Όταν κανείς προσπαθεί να βρει τον εαυτό του, μοιραία θα καταφύγει στα

κράματα γιατί γυρεύει κάτι άλλο από το ξεκάθαρο, ότι πρέπει να φτάσει σε μία προσωπική έκφραση. Αλλά την συγκίνηση που νιώθω απέναντι σ' αυτή τη σλάβικη μουσική, την ίδια και πολύ μεγαλύτερη συνάντηση και στον Τοιτσάνη και μετά στο Χατζιδάκη. Ποιο είναι το κοινό στοιχείο; Ο συγκεκρισμός και η πρόσμιξη διαφορετικών κόσμων μέσα σε ένα κομμάτι έτσι ώστε να αποτελεί ενότητα. Αυτό δίνει μεγάλη ελευθερία στην ατομική συνείδηση, δείχνει την ευθύνη σου. Μ' αρέσει εκείνο και εκείνο, και εκείνο, μα αυτά είναι διαφορετικά... Ας είναι διαφορετικά, εγώ θα τα κάνω να συνυπάρχουν και αυτό χρειάζεται η εποχή μας και δεν μιλάω μόνο μουσικά. Αυτό που χρειάζεται η εποχή μας δεν είναι οι στρατηγικοί αλλά οι συνθέτες, με την έννοια ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε συνθέσεις ανθρώπων, πολιτισμών. Αυτό που ακούμε και ξανακούμε γύρω μας ότι πρέπει να μάθουμε να ανεχόμαστε τον διαφορετικό άνθρωπο από εμάς, αυτόν που είναι διαφορετικού θρησκευματος κοκ. Ε, αυτό το πράγμα για να γίνει θέλει μια σύνθεση πρέπει να μπορέσουμε να βρούμε τα πράγματα εκείνα, που εναρμονίζουν αυτά τα ετερόκλητα πράγματα και τα κάνουν να είναι μια ωραία μουσική.

Δεν με ξενίζει αυτό που λέτε παρά το γεγονός ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα, αφαιρετικά προσεγγίζοντας το σαν ακροατής, δώσατε την εντύπωση μιας εμμονής στην ταυτότητα και όχι στην σύνθεση διαφορετικών ταυτοτήτων. Δηλαδή μοιάζετε σαν να έχετε μια εμμονή στην επιστροφή στην όποια ρίζα. Επειδή όλα ανακατεύονται, τώρα να "σηκώσουμε" τη γλώσσα, τη ρίζα, τα ακούσματα, να μην χαθούμε. Ταυτοχρόνως βέβαια κάνετε και το "Ξενοδοχείο"...

Ναι, και αυτό το έκανα αποδεχόμενος τους συγκεκρισμούς. Και φαινόταν νομίζω στο "Άς κρατήσουν οι χοροί" και σ' αυτά τα τραγούδια. Αργότερα,

ας πούμε, στο "Μην πετάξεις τίποτα", αρχίζει και υπάρχει ένα βαλκανικό στυλ στη σύνθεση, δηλαδή προσδιορίζετε χαρακτηριστικά ταυτότητας ενός συγκεκριμένου κόσμου, σε μια συγκεκριμένη γεωγραφία. Δεν ξέρω αν θα ακουγόταν αυτό εύκολα στην Αγγλία ή στη Γαλλία ή στη Γερμανία

Πάντως υπάρχει μέσα και Αγγλία σ' αυτό το πράγμα, το βαλκανικό που εντοπίζεις. Υπάρχει ένα ροκ πράγμα και ένα λαϊκό πράγμα υπάρχει, ρεμπέτικο...

Θα λέγατε ότι το ελληνικό ροκ έχει τα δικά μας ηχοχρώματα; Ότι υπάρχει ελληνικό ροκ, όχι απομίμηση;

Αυτό που έκανα εγώ είναι ένα είδος ροκ. Αλλά, θα έλεγα, ένα προσωπικό ροκ.

Δεν είχε τόσο σκληρό ήχο όμως...

Για μένα ποτέ δεν ήταν το ροκ ηλεκτρικές κιθάρες, που παίζουνε δωδεκάμετρα. Αυτό είναι μια εξωτερική ιδιότητα, για μένα το ροκ ήταν πάντα να μπαίνεις στην θέση του άλλου και να προσπαθείς με μια δική του μουσική να πεις αυτό που σκέφτηκες εσύ. Εξάλλου, έτσι αρχίζει και το ροκ με τον Elvis Presley. Προσέξτε τι έγινε: Ένα άσπρο παιδί αγαπάει, θαυμάζει και φτάνεται όχι απ' την δική του μουσική, αλλά με του μαύρου. Και θέλει αυτός να τραγουδήσει σαν μαύρος ενώ δεν είναι μαύρος. Λοιπόν, αυτός εκείνη την στιγμή μπαίνει στη θέση ενός άλλου. Ντύνεται το πρόβλημα και την μουσική του άλλου, το κάνει όμως με το δικό του τρόπο. Το αποτέλεσμα είναι επαναστατικό. Δηλαδή στην ουσία, αυτό για μένα είναι το ροκ: το να θέλεις να μπεις στη θέση του άλλου. Αυτό είναι περίεργο, για ποιο λόγο να μπεις στην θέση του άλλου; Μα το δικό μας το τραγούδι ξεκινάει από την στιγμή που η μουσική του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης βλέπει αυτούς τους πρόσφυγες να έρχονται με τις βαλίτσες, εξαθλιωμένοι και ακούει εκεί το βράδυ, στα αντίοχηνα αυτές τις μουσικούλες που παίζουν και λέει, να ρε, εγώ θέλω να γίνω έτσι. Μα πως είναι δυνατό να θέλει να γίνει έτσι;

Αυτός είναι ένας κανονικός άνθρωπος που έχει μεροκάματο, που έχει μια δουλειά και θέλει να γίνει εκείνος; Όλο το ρεμπέτικο που λέμε και το λαϊκό τραγούδι είναι μια δημιουργική παράνοια Ελλαδιτών, που δεν θέλουν να είναι σαν τους πρόσφυγες Μικρασιάτες και προσπαθούν να αντιγράψουν τους τρόπους που παίζουνε!

Το ταξίδι είναι αυτό που περιγράφεις...

Λοιπόν, αυτό για μένα είναι ροκ. Το ότι ο μουσικός του Πειραιά έχει μείνει με το στόμα ανοιχτό ακούγοντας τον Τούντα ή τον Παπάζογλου σημαίνει ότι άνοιξε ένας κόσμος μπροστά του. Αυτό είναι ροκ, αλλά με μια ευρύτερη έννοια.

Ήθελα να ήξερα αν ο Σαββόπουλος βλέπει το χώρο της μουσικής και της επικοινωνίας με νοσταλγία προς τα πίσω ή προς τα μπρος;

Τώρα να σου πω, εγώ έχω το εξής: από μικρό παιδί ήμουνα ένας νοσταλγός. Πέντε ετών ήμουνα και νοσταλγούσα. Έχω μέσα μου αυτή τη νοσταλγία. Αλλά αυτή η νοσταλγία ποτέ δεν με εμπόδιζε να κάνω πράγματα που είναι αυριανά. Λένε ότι άνθρωπος που κοιτά το παρελθόν και νοσταλγεί, έχει ίσως μια γλυκύτητα μια συγκίνηση, αλλά δεν μπορεί να προχωρήσει. Ποτέ δεν το κατάλαβα αυτό. Ποτέ δεν έπαυσα να νοσταλγώ ή να σκέφτομαι με θαυμασμό μεγάλα πράγματα τότε δεν με εμπόδιζε αυτό να είμαι ηχηρικός, να εκφράζω συναισθήματα έντονα έως και βίαια και να κάνω πράγματα εν τέλει, που για πολλούς νεότερους μουσικούς άνοιξαν δρόμο.

Σας ευχαριστώ.

4+1 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΟΥ Ο ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ «ΣΥΝΑΝΤΗΣΕ» ΤΗ ΝΗΣΟ ΤΩΝ ΦΡΑΙΑΚΩΝ

ΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΕΣ «ΠΤΥΧΕΣ» ΤΟΥ «ΝΙΟΝΙΟΥ»...

Σαββόπουλος και Κέρκυρα. «Ζευγάρι» μ' ενδιαφέρον. Καλλιτεχνικό και βιωματικό. Ανέκαθεν τον κατέθετε το θαυμασμό του για τον τόπο ο μεγάλος τραγουδοποιός. Δημοσίως. Και τακτικά, επέστρεφε. Είτε ως συνθέτης - καλλιτέχνης, είτε ως διδάσκων, είτε ως επισκέπτης ή τιμώμενος. Με «μπούσουλα» τις εξομολογήσεις του στην «Ε» το 2003, λοιπές πηγές και μνήμες, το «ΕΝ» κατέγραψε δυο στάλες από τούτα τ' ανταμώματα. Απ' τη δεκαετία του '60 ως... τα ψες. Κάποια, λιγότερο γνωστά. Άλλα, περισσότερο. Σε κάθε περίπτωση, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον...

Επιμέλεια:
ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Απ' το 2014 ο «Νιόνιος» έφερε τον τίτλο του Επίτιμου Αρχιμουσικού της Φιλαρμονικής Γαστουρίου «Ομόνοια». Απόρροια της συνεργασίας τους, το ίδιο έτος, με τη μεγάλη, επετειακή συναυλία της 30ής Απριλίου, στο Δημοτικό Θέατρο (feat. Χορωδία «Δημόδοκος»).

Οι Αγώνες της Κέρκυρας

Απ' τις ισχυρές κερκυραϊκές αναφορές του Σαββόπουλου, η παρουσία του στην κριτική επιτροπή των Θρυλικών Αγώνων Ελληνικού Τραγουδιού, του Μάνου Χατζηδάκι, το '81-'82 (άκρη αριστερά στη φωτό, μαζί με Γιώργο Κουρουπό, Άλκη Κυριακίδου - Νέστορος, Κική Μορφονιού, Νίκο Γκάτσο, Νίκη Γουλανδρή, Ελένη Βλάχου, Γιάννη Τσαρούχη συν τον τότε Δήμαρχο Κερκυραίων, Γιάννη Κούρκουλο). Ένα απ' τα highlights της εξομολόγησής του στην «Κ.Ε.» (2003), σχετικό - και... υπό προοπτική: «Ισως θα έπρεπε να το σκεφτούμε ξανά, με το Πανεπιστήμιο, αν θα μπορούσε να γίνει μια αναβίωση των Αγώνων. Είχαν αφήσει, τότε, άριστες εντυπώσεις: μια θαυμάσια ημέρα, στον κατάλληλο τόπο... Δεν υπάρχει σήμερα ένα κέντρο, ένα σημείο που να συναντώνται οι άνθρωποι» του (σ.σ. καταχρηστικά, κατά τον ίδιο) έντεχνου τραγουδιού.

Οι Εκλογές / Μαντινάδα

Η Κέρκυρα, ως ρητή αναφορά, εντοπίζεται και σε τραγούδι του Σαββόπουλου: Το «Εκλογές - Μαντινάδα», του 1979 (βλ. LP «Ρεζέρβα»). Τραγούδι - ποταμός, με αφορμή της βουλευτικές εκλογές του '77 (δεύτερες της Μεταπολίτευσης), όπου μέσα απ' το περιγραφόμενο ταξίδι του ιδίου με τη σύντροφό του σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας (μεταξύ τους και η Κέρκυρα), σχολιάζει, με σαφή αλληγορικό και αρκούντος σουρεαλιστικό τρόπο, την τότε ελληνική κοινωνία και πολιτική ζωή...

«...Και να το ταίρι μου κι εγώ
σαν τους πρωτοφευγάτους
στων εκλογών του '77 γυρίζαμε τους βάλτους.
Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Κέρκυρα και Ιόνιο
μέσ' στην καρδιά του άσε να μπουν
και θα την κάνεις ψώνιο...».

Πρώτη φορά, ως μαθητής

Η πρώτη φορά που ο Σαββόπουλος βρέθηκε στην Κέρκυρα ήταν μικρός, ως μαθητής του Γυμνασίου (σ.σ. Ε' Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης). «Τότε», θυμόταν στην «Ε», «ήταν νόμος του Υπουργείου Παιδείας, στο τέλος των σπουδών τους, οι μαθητές να γυρνάνε την Ελλάδα, για να γνωρίσουν την πατρίδα τους. Κάναμε, λοιπόν, εκδρομή δέκα ημερών, εκδρομή που, ακόμα και τώρα, τη βλέπω στα όνειρά μου - τόσο ωραία περάσαμε». Αρώματα των early 60s, υπέροχες οσμές: «Δυο νύχτες μείναμε στην Κέρκυρα», συνεχίζει. Και «θυμάμαι, δεν το πίστευα αυτό που έβλεπα απ' την ομορφιά... Τη λατρεύω την Κέρκυρα, είναι πανέμορφη...» (κάποτε, σε ιδιωτική συζήτησή του με τον Νίκο Κομιανό θα το 'λέγε ως εξής: «Άπειρες φορές έχω έρθει Κέρκυρα, αλλά αυτή τη μαγεία, το θέαμα δεν το χορταίνω ποτέ»). Bonus tip: Η συνάντηση, στο ίδιο πλαίσιο, με «το γειτονικό μας, απ' τη Θεσσαλονίκη, Γυμνάσιο Θηλέων. Πήγαμε και κάναμε καντάδες έξω απ' τα παράθυρα...».

Τα live και... το (σχεδόν) cancel του '77!

Έκτοτε, επέστρεφε συχνά. Πρωτίστως -αλλά όχι μόνο, επ' ουδενί- για συναυλίες. Οι τελευταίες του, δεκ. του '10. Σε Παλ. Φρούριο, «Ρένα Βλαχοπούλου» και «ΕΠΤΑ» (last dance, το '17, 22/4). Η πρώτη, πάλι, «το '77, για να παίξω τους "Αχαρνείς"» (σ.σ. η μουσική του για την -εντέλει μη ευδόκιμη- συνεργασία με τον Κάρολο Κουν, στο θέατρο Τέχνης συν τα «Δέκα χρόνια κομμάτια» της ίδιας περιόδου, με την ιστορική της «πρώτη» στην μπουάτ «Ρήγας», στην Πλάκα), στο θεατρό σας. Ήταν μαζί μου ο Μανώλης Ρασούλης, ο Νίκος Παπάζογλου, ο Σάκης Μπουλάς, ο Ζιγώγας, ο Κατσιμίχας, η Μελίνα Τανάγρη, ο Λιούγκος: πολύς κόσμος, νέα παιδιά, βέβαια, τότε...».

Από εμφάνισή του στο Παλαιό Φρούριο

Live με στοιχεία ιστορικότητας, δεδομένου και του... έντονου pre game σκέλους του! Μεταπολίτευση, γαρ. Νωπή. Αμήχανη. Και μολονότι έχει προ πολλού σημειωθεί «Το Κούρεμα», του '89, ως LP - τομή της εσωτερικής, ιδεολογικο-πολιτικής του μετατόπισης (ή, γράφτηκε, «απο-ταύτισης»), ήταν ήδη διακριτό το έμπα του σε διαδικασία ξεκαθαρίσματος των λογαριασμών του με την (νομιμοποιημένη πια, κομματική) Αριστερά. Με... αιχμή του δόρατος εκείνο, το περιβόητο «Το κόμμα με τραβάει απ' το μανίκι», απ' τη «Θανάσιμη Μοναξιά του Αλέξη Ασλάνη». Το δι' ημάς follow up το διηγήθηκε ο ίδιος, Μάιο του

«Καθημερινή Ενημέρωση»,
φ. 18/10/2003

‘24, σε συνομιλία του με τον Ευάγγελο Βενιζέλο, στο πλαίσιο του «Κύκλου Ιδεών» για τα 50 χρόνια της Μεταπολίτευσης...

«Μας ζητεί, μετ’ επιτάσεως, ένας πολιτιστικός σύλλογος στην Κέρκυρα - το θέλουν πολύ. Κλείνουμε ημερομηνία, όμως, ο σύλλογος έχει πολύ στενό του συνεργάτη, συμπαθέστατο κόμμα της Βουλής των Ελλήνων (σ.σ. σε άλλη συνέντευξή θα μιλούσε ευθέως για “σύλλογο-βιτρίνα του ΚΚΕ” και για κομματικές νεολαίες που “μου είχαν μουτρώσει” λόγω εκείνων των τραγουδιών, των “σατυρικών, για την τότε μεταπολιτευτική ρητορεία”). Οι οποίοι, μόλις το μαθαίνουν... “τον Σαββόπουλο βρήκατε να φωνάζετε; Είναι, σας λέμε, στην black list!”. Οι καημένοι οι Κερκυραίοι ντρεπόντουσαν να με πάρουν ν’ ακούσουν, αλλά δεν μπορούσαν να μην ακούσουν και τον κορυφαίο συνεργάτη τους». Τι συνέβη; «Δεν έκαναν τίποτα»,

οπότε, συνεχίζει, «φθάνουμε με το πλοίο, με τα μηχανήματα», τα πάντα. Τότε μόνο «ένας ευθυτενής Κερκυραίος, ηλικιωμένος, αριστοκρατικότατος», τους λέει πως “ήθελα” να σας ευχηθούμε, μαέστρο! καλώς αριβάρτε, σας είπαμε; Αλλά η συναυλία δεν γίνεται, διότι είχαμε την εκδήλωση με τον Μπετόβεν και μήτε αφίσες κολλήσαμε, μήτε εισιτήρια κόψαμε!”

“Τώρα, τι λες;”, του λέω. “Είμαστε εδώ όλοι”. “Σας έχουμε κρατημένα δωμάτια εις το Αλμπέρκο, να ευχηθούμε και το απόγευμα παίρνετε το βαπόρι και φεύγετε, ψυχή μου!” -Του λέω, “δεν γίνεται, πού είναι το θέατρο; Πρέπει να στήσουμε, να κάνουμε πρόβα...”. Τέλος πάντων, «πήγαμε στο θέατρο. Βγήκαμε με χωνιά και καλούσαμε τον κόσμο, δουλεύαμε, στήναμε, ενώ την ώρα που τσεκάρουμε τον ήχο, έρχεται ένα ντερέκι αστυνόμος,

ντυμένος πολιτικά, χαιρετάει υπηρεσιακά, “κ. Σαββόπουλε, γεια σας, την άδειά σας, παρακαλώ, για τα τραγούδια που θα πείτε”.

“Παιδί μου”, του λέω, “δεν χρειάζεται, αυτά ήταν στη Χούντα”.

“Δεν χρειάζεται; Γιατί εγώ αποσπασμένος από το Άργος είμαι!”

“Και ποιος σου είπε;”

“Να”, λέει, “οι δύο κυρίες” - και τις βλέπω σαν τις συμπεθέρες πίσω από μία κουρτίνα, μετά βγήκαν χαμογελαστές, “θέλαμε να σας παρακαλέσουμε, μαέστρο, ορισμένα τραγούδια να μην τα πείτε”.

“Ποιο να μην πω;”

“Εκείνο που λέει “το κόμμα με τραβάει απ’ το μανίκι”.

“Και πού το ξέρετε”, λέω, “εσείς για ποιο το λέω;”.

Η φωτογραφία της Μεταπολίτευσης...».

K'ARCHER

ΚΟΥΡΤΕΣΗΣ - ΚΑΡΔΑΚΑΡΗΣ

•Service •Ανταλλακτικά •Αξεσουάρ •Χημικά Καθαριστικά

3 Γεφύρια, 49100 Κέρκυρα, Τηλ.: 26610 22 297, Fax: 26610 43 744,
E-mail: modacar@otenet.gr

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΤΤΕΟΤΤΙ, ΓΕΝΟΒΑ, 1970

ΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

«ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΗΡΩΑΣ.
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΜΑΙ,
ΙΣΩΣ ΛΙΓΟ ΠΙΟ
ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΣ»

Μικρή τιμή, με αφορμή τη φετινή επέτειο του Πολυτεχνείου, στον Κερκυραίο φοιτητή, που «κάηκε σαν λαμπάδα, για τη Δημοκρατία». Μια φθινοπωρινή νύχτα του '70, στη Γένοβα...

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Ο τραγικός πατέρας του...

ΚΑΙΡΟΙ εκρηκτικοί. Και μπερδεμένοι. Με οράματα και οργή. Περπάταγες... Και εισέπνεες απ' το ρουθούνι σου τις ευωδιές κάποιου Μαγιού με γαρύφαλλα στις κάνες και παρέα τη φορμόλη, ξέχειλη κάτω από χαραμάδες σκοτεινών κελιών, με σιδερένια κάγκελα. Μίλαγες... Για ξαστεριές και για λιακάδες. Και ίδια ώρα, πάταγες μια γη νωπή από μπουρίνια κόκκινης σταγόνας. Έκλεινες μάτια... Κι έβλεπες, λεύτερα όνειρα και αδυσώπητους εφιάλτες σ' αστραπιαία εναλλαγή. Και ιδρώνες... Και κρύωνες... Και γέλαγες... Και έκλαιγες... Ήταν τα χρόνια, π' ακόμη τους γεννούσαν ήρωες. «Και τι είναι ήρωας;», ρώτησαν κάποτε τον Redeker. «Ένας άγιος καβάλα σ' αστραπή», απάντησε. «Η αγιότητα θέλει δρόμο ανηφορικό, μακρύ. Του ηρωϊσμού του φθάνει και η στιγμή του». Μια στιγμή. Μια απόφαση. Και μια αθανασία' οι επαναστάσεις του ενός. Σαν τότε. Φθινόπωρο του '70, στην πλατεία Matteotti. Γένοβα. Το όνομα του, Κώστας Γεωργάκης...

Η ΜΕΡΑ είχε σώσει. Προ πολλού. Τα μαγαζιά κλειστά, ο κόσμος σπíti και μόνο τα βαριεστημένα βήματα των οδοκαθαριστών της βάρδιας σπάγαν' κάπως την τυπική ρουτίνα της σιωπής. **ΠΛΗΣΙΑΖΕ**, πια, τρεις. Ο ήχος φρένου, τους κάνει να κοιτάζουν από ένστικτο. Ήταν ένα μαύρο, 500άρι Fiatάκι. Με κολλημένη στο παρμπρίζ μια φωτογραφία' του Ανδρέα Παπανδρέου. **Η ΜΗΧΑΝΗ** έσβησε. Τ' αμάξι σταμάτησε, στην άκρη. Η πόρτα άνοιξε. Ένας κουστουμαρισμένος νεαρός, γύρω στα 20-22, βγαίνει απ' το αυτοκίνη-

το, πηγαίνει στο πορτμπαγκάζ, ανοίγει, ψάχνει, κλείνει και κατευθύνεται προς τη σκαλινάδα του «Παλάτσο Ντουκάλε», το Δικαστικό Μέγαρο της πόλης. Κάτι κρατάει, είδαν - αλλά τι; **Ο ΝΕΑΡΟΣ** πλησιάζει στη στοά. Πλέον, το βλέπουν: τρία μπιτόνια. Μυρίζει βενζίνη. Είχαν βενζίνη. Ανέκφραστος τη ρίχνει πάνω του. Στα ρούχα του. Στα χέρια του. Και βγάζει σπίρτο... Δεν πρόλαβαν; Δεν, κατ' άλλη εκδοχή, τους άφησε; Τον άκουσαν, μοναχά, φλεγόμενο να φωνάζει μ' όλη τη δύναμη τις τελευταίες λέξεις:

«Το έκανα για χάρη της Ελλάδας!
Ζήτω η δημοκρατία. Όλοι οι Ιταλοί
ας το φωνάξουν: "Ζήτω η ελεύθερη Ελλάδα..."».

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ του στο νοσοκομείο, «Σαν Μαρτίνο», μάταιη. Σάρκα καμένη. Εγκαύματα εκτενή, τρίτου βαθμού. Εννέα - δέκα ώρες έπειτα, θ' άφηνε και τυπικά την τελευταία του πνοή. **ΤΟ ΝΕΟ** μαθαίνεται. Μαθαίνεται και η ταυτότητα του νέου: Κώστας Γεωργάκης. Τριτοετής φοιτητής γεωλογίας, απ' την Κέρκυρα. Οι αρχές αμνημονούν. Να μαθευτεί πως Έλληνα φοιτητή αυτοκτόνησε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη συνεχιζόμενη Χούντα των συνταγματαρχών; Πρωτοφανές! Και, για τους «γαλονάτους», επικίνδυνο... **ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ** κινείται. Ο πρέσβης Πούμπουρας, στη Ρώμη, επιχειρεί να επιρρίψει την ευθύνη σε δήθεν ψυχολογικά προβλήματα του Κώστα. Ενός, έγραφε, την ίδια μέρα, «φιλησύχου φοιτητού, ουδόλως αναμεμιγμένου εις πολιτικές

δραστηριότητας». Δεν έπειθε. Ήταν γνωστή η αντιδικτατορική στάση του Γεωργάκη. Ενεργό μέλος της ΕΔΗΝ (Νεολαία Ένωσης Κέντρου), με απαγόρευση, αρχικά, να πάει έξω για σπουδές, μέλος, μετά, του ΠΑΚ στην Ιταλία.

ΔΥΟ, μονάχα, μήνες πριν, σε συνέντευξή του στο περιοδικό «SiglaA», εξακοντίζει μύδρους. Ανώνυμα, αλλά «για λόγους που δεν κατάφερα ακόμη να ανακαλύψω, η μαγνητοταινία της συνεντεύξεώς μου βρέθηκε στην κατοχή του προξενείου της Γένοβας, το οποίο κάλεσε κατεπειγόντως τον εν λόγω “κύριο”, και σε μια σύσκεψη η οποία διεξήχθη αρχικά στο προξενείο και στη συνέχεια - σύμφωνα με τους πληροφοριοδότες μου - στην έδρα της “Λέγκα” στην οδό Καϊρόλι αποφασίστηκε “να μου σιάξουν τη γραβάτα”... Και πράγματι την επομένη δέχθηκα επίθεση... από την οποία γλίτωσα χάρη στην επέμβαση ενός φίλου, που έτυχε να είναι παρών».

Η ΥΠΟΨΙΑ του, σαφής: πράκτορες της Χούντας είχαν παρεισφρύνει στη φοιτητική κοινότητα της Ιταλίας. Και άπαντες κινδύνευαν. Κι αυτός. Και, όπως φοβόταν, η οικογένειά του. Στο νησί. Γι' αντίποινα. «Οι άνθρωποι του περιοδικού στο οποίο έδωσε τη συνέντευξη όταν ξανασυναντιούνται τον βλέπουν αναστατωμένο», γράφεται.

ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ της πράξης του, λέγεται πως έμαθε πως του διέκοπταν το έμβασμα σπουδών και την αναβολή στρατιωτικής θητείας. Κατ' εκδοχή, η σπίθα στο φτιλί. Φόβος, αγανάκτηση, απόγνωση, η αίσθηση του «πνίγομαι» - όλα ανάκατα, μαζί, στο ίδιο χωνευτήρι, τροχίζουν το ξύλινο μολύβι και δίδουν κειμήλιο, στην ιστορία, δυο στερνές, ανατριχιαστικές αράδες, με αποδέκτη τον πατέρα του. Η τελευταία πράξη, πριν τα μεσάνυχτα φιλήσει την αρραβωνιαστικιά του, τη Ροζάνα (κάνοντάς της, τελευταίο δώρο του, τ' αντιανεμικό μπουφάν του) και στρίψει το κλειδί στο μαύρο Fiat, τραβώντας δρόμο προς την πλατεία Matteotti:

«Συγχώρεσε με γι' αυτό που έκανα και μην κλάψεις. Ο γιος σου δεν είναι ήρωας. Είναι άνθρωπος, όπως όλοι οι άλλοι, ίσως λίγο πιο φοβισμένος (...) Δεν θέλω να μπειτε σε κίνδυνο από τις πράξεις μου, αλλά δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά, παρά να σκέφτομαι και να ενεργώ σαν ελεύθερο άτομο. Η γη μας, που γέννησε την ελευθερία, θα εκμηδενίσει την τυραννία...»

Η Μελίνα Μερκούρη, στην κηδεία του...

ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΟΝΗ 7 , ΚΕΡΚΥΡΑ

ΠΑΝΑΚΕΙΑ

100% PURE ORGANIC CBD CANNABIS FLOWERS

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΒΟΤΑΝΑ - ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ - ΕΛΑΙΑ

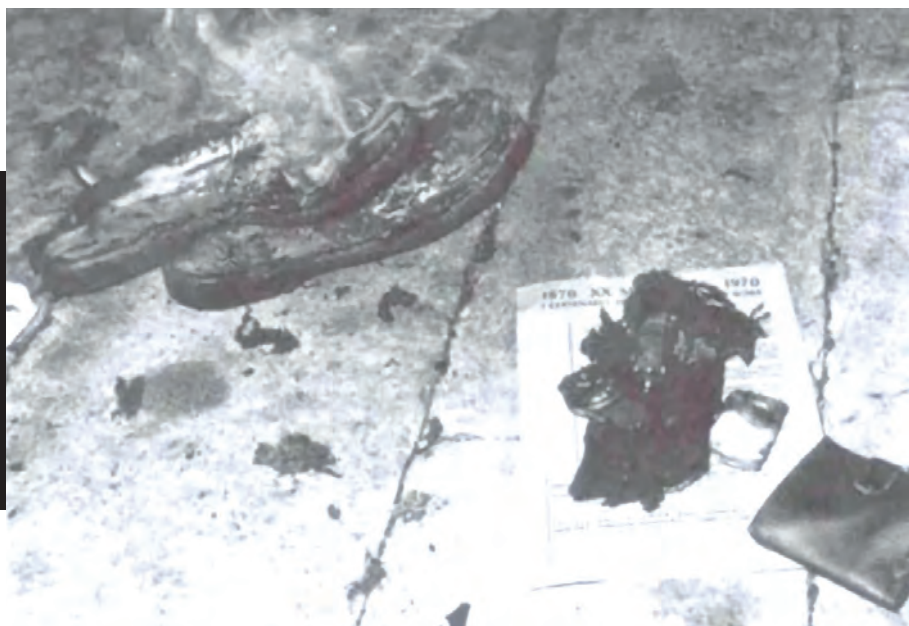

6957528312 - 26610 28611

Verba

«Ήταν καμένος, δηλαδή κάρβουνο, μέχρι και τρία εκατοστά βάθος. Ναι, αυτό είναι το παιδί μου...»

Ό,τι απέμεινε...
Τα παπούτσια του
ακόμη «καπνίζουν»...

ΚΕΡΚΥΡΑ, ξημερώματα 19... Το χτύπημα του τηλεφώνου στο σπίτι του Σπύρου Γεωργάκη, εμποροράφη, μυρίζει θάνατο, αλλά δε λέει την αλήθεια: «Ο Κώστας έπεσε θύμα τροχαίου... Νοσηλεύεται... Πρέπει αμέσως, να έρθετε εδώ...» [η σωζόμενη συνέντευξη - ντοκουμέντο του Σπύρου Γεωργάκη στον Δημήτρη Λυμπερόπουλο της ΕΡΤ, τέσσερα, μόλις, χρόνια πιο μετά (1974), ακόμη συγκλονίζει. Αναζητείστε την...].

ΒΑΖΕΙ δυο πράγματα σε μια βαλίτσα και φεύγει, αστραπή, με το πλοίο για το Μπρίντεζι. Εκεί το έμαθε, τυχαία. Απ' έναν υπάλληλο, που ήξερε...

ΦΘΑΝΟΝΤΑΣ Γένοβα, το θλιβερό καθήκον τον στέλνει στο νεκροτομείο. Η διήγησή του στον ερευνητή της «υπόθεσης Γεωργάκη», Κώστα Παπούτση, μνημειώδης: «Ήρθε η ώρα αυτή και με συνόδευσε στο νεκροτομείο ο ιερέας. Μου ζήτησε ο ιατροδικαστής να κάνω αναγνώριση. Ήταν καμένος, δηλαδή κάρβου-

νο, καμένος μέχρι και τρία εκατοστά βάθος. Ναι, αυτό είναι το παιδί μου... Αυτός είναι ο Κώστας μου. Έκανα τον σταυρό μου, τον φίλησα και κατέρρευσα»...

Η ΚΗΔΕΙΑ του, τρεις μέρες έπειτα, 23, εξελίσσεται σε αυθόρμητη έκρηξη. Φοιτητές και αντιστασιακοί, εργάτες και απλός λαός, Έλληνες και Ιταλοί, με αυτοσχέδια λάβαρα στα χέρια, στα μπαλκόνια, ελληνικές σημαίες και συνθήματα. που γράφουν -και ουρλιάζουν- «liberta».

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ Τύπος, με πρώτη την (αριστερή) «Umanite», καλύπτει τα πάντα εκτενώς. Δίνει details - όπως την πορεία, ως τη Γένοβα, φοιτητών από την Πίζα, κρατώντας πλακάτ «Ο Κώστας Ζει». Εκεί και η Μελίνα (είπαν, προς στιγμήν, και για το αδελφό του Αλέκου Παναγούλη, το Στάθη...). Κρατώντας στα χέρια της λουλούδια - και μεταξύ τους, πράκτορες. Μπόλικοι και ακροβολισμένοι. Να δουν. Να μεταφέρουν' πρώτος, ο Πρόξενος: «Εκατοντάς φοιτητών και

εργατών συνώδευσαν νεκρόν από νοσοκομείου μέχρι νεκρικού θαλάμου νεκροταφείου ένθα εναπετέθη. Συμμετέσχε και αριστερός Υποδήμαρχος Γενούης Geroflini. Απόγευμα αυτής ημέρας έλαβε χώραν οργανωθείσα υπό αριστερών κομμάτων διαδήλωσις. Συμμετέσχον περίπου χίλιοι με συνθήματα κατ' αρχήν ανθελληνικά...»

ΜΟΝΟ που η σκοτούρα των Συνταγματάρχων δεν έσωσε εκεί. Ο τρόμος πως το σημείο ταφής του θα εξελισσόταν σε αντικαθεστωτικό σημείο - σύμβολο, κάνει τον Πρόξενο, Φωτήλα να ζητήσει την άμεση διακομιδή του στην Ελλάδα, «ίνα μη», έγραφε, «προσφερθή ο τάφος του φοιτητού εις την ανθεθνικήν προπαγάνδαν, ήτις θα τον μετέβαλλεν εις χώρον ανθεθνικού προσκυνήματος...».

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ του, όμως, στη γενέθλια γη, γεννούσε άλλη ανησυχία: το γεγονός θα μαθαινόταν. Και, πιθανόν, να γεννούσε κύματα αντιδράσεων.

ΚΑΠΩΣ έτσι (μολονότι, αρχικά, φίλοι και συμφοιτητές του Γεωργάκη τη μετέφεραν στο νεκροταφείο της Γένοβας), η σορός του παραμένει στο νεκροτομείο τέσσερις μήνες. Άταφη. Όπου να βρεθεί η... λύση: εν κρυπτώ μεταφορά (Ιανουάριος, πια, του '71) στην Κέρκυρα με το πλοίο «Αστυπάλαια» (18/1). Κι εσπευσμένη ταφή στο Α' Δημοτικό Κοιμητήριο του νησιού. Και η σιωπή, εντός συνόρων, επανήλθε...

ΘΑ ΕΣΠΑΓΕ μόνο κατά τη Μεταπολίτευση, όταν ξεμύτισαν, πια, απ' τα συρτάρια ντοκουμέντα, μαρτυρίες, αφιερώματα και πηχυαίοι τίτλοι. Όπως αυτός της «Αθηναϊκής», του '74: «Κάηκε σαν λαμπάδα για τη Δημοκρατία... Ο ήρωας Γεωργάκης...»

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ αργότερα, το '75, με την ανασύσταση της Ελληνικής Δημοκρατικής Νεολαίας απ' τον Αλέκο Παναγούλη, θα διεξαγόταν και η πρώτη, αείποτε, εκδήλωση «τιμής κι ευγνωμοσύνης», όπως γράφτηκε, «στον Κώστα και την

οικογένεια του...». Ο Σαββόπουλος, θα έγραφε, θεωρείται, εις μνήμην του, την «Ωδή στο Καραϊσκάκη». Και ο Βρεττάκος, θα λάμπρυνε τη «Θέα του Κόσμου» του, με την «Αυτοπυρόληση» (... Στον φοιτητή που αυτοπυροπολύθηκε στη Γένοβα το 1970...):

Ντύθηκες γαμπρός
φωταγωγήθηκες σαν έθνος
Έγινες ένα θέαμα ψυχής
ξεδιπλωμένης στον ορίζοντα.
Είσαι η φωτεινή
περίληψη του δράματος μας,
τα χέρια μας προς την Ανατολή
και τα χέρια μας προς τη Δύση.
Είσαι στην ίδια λαμπάδα τη μια
τ' αναστάσιμο φως
κι ο επιτάφιος θρήνος μας.

ΣΗΜΕΡΑ, στην πλατεία Matteotti, κάτω απ' το Ανάκτορο των Δόγηδων, στέκει μια μαρμάρινη επιγραφή:

«Al giovane Greco Constantino Georgakis che à sacrificato i suoi 22 anni per la Libertà e la Democrazia del suo paese. Tutti gli Uomini Liberi abbrivideranno davanti al suo Eroico Gesto. La Grecia Libera lo ricorderà per sempre»

Μεταφράζεται...

«Στον νεαρό Έλληνα Κωνσταντίνο Γεωργάκη που θυσίασε τα 22 χρόνια του για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία της πατρίδας του. Όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι σκιρτούν μπροστά στην ηρωική του χειρονομία. Η Ελεύθερη Ελλάδα θα τον θυμάται για πάντα...».

• Κρίσιμο για την ιστορική αποκατάσταση της θυσίας Γεωργάκη, υπήρξε το βιβλίο του Κωνσταντίνου Παπούτση «Το μεγάλο ΝΑΙ» (1996), προϊόν πολυετούς (και πάντα συνεχιζόμενης) έρευνας και συγκέντρωσης ντοκουμέντων. Συνοδεία, έκτοτε, τακτικών εκθέσεων πρωτότυπου υλικού.

GENOVA - Ore 3, piazza Matteotti Universitario greco si dà fuoco: è morto

Sarebbe dovuto morire a Corfù, dove abitava la sua famiglia, per un incidente militare - «L'ho fatto per la mia Grecia II» - «Voglio dei colori e mi piace alla gente degli uomini liberi» - Si era piazzata nella nostra città, dove abitava in via Trieste (canale) - Il corso da quattro settimane da quando ancora si fuggiva, per avendo gli occhi in...

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΒΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΗΓΗΣ

ΝΑΝΣΥ ΠΟΥΛΗ

ΑΛΕΚΟΣ ΣΠΙΝΟΥΛΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΑΡΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ

**Παρασκευή, Σάββατο
βράδυ κ Κυριακή
μεσημέρι**

2661034478

Mamma's
T A V E R N A

LIVE
ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ & ΣΑΒΒΑΤΟ
Έναρξη: 20:00 (Βράδυ)

ΚΥΡΙΑΚΗ
Έναρξη: 14:00 (Μεσημέρι)

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ **ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ** - ΠΑΡΗ **ΡΕΒΥΘΗ**
(ΤΡΑΓΟΥΔΙ)

ΑΝΤΩΝΗΣ **ΘΕΡΙΑΝΟΣ** ΝΙΚΟΣ **ΧΑΝΤΖΑΡΙΔΗΣ**
(ΠΛΗΚΤΡΑ) (ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ)

ΤΗΛ. ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ: 6906 54 52 99
Λεωφόρος Αλεξάνδρας 42Α - ΚΕΡΚΥΡΑ

NEW POINT

Ελληνική Βραδιά
με τον
dj Ari Kremona

ΣΑΒΒΑΤΟ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ : 22:00

Τηλ.: κρατ **6984076741**
Ανδρέα Κάλβου 20 Νέο Λιμάνι

Τηλ. 6937593106

B W

SPIROS ARMENIS

**Κάθε Σάββατο
Το Ελληναδικο Σας**

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

«ΚΕΡΚΥΡΑ & ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ»

Ο κορυφαίος μελετητής της υπόθεσης Κώστα Γεωργάκης «παντρεύει» την επέτειο της θυσίας του με τους βομβαρδισμούς του '43, καταθέτοντας, μέσω του «ΕΝ», δημόσια πρόταση για την καθιέρωση ετήσιας «Εβδομάδας Μνήμης». Για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία...

Του ΗΛΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ, λένε, δεν ξεχνούν. Οι άνθρωποι ξεχνούν, τι χάσανε, τι έχουν, τι τους πρέπει. Γιατί έχει (το) χούι ο άνθρωπος: ό,τι περνά, να το στοιβάξει αυτόνδρο στο σκονισμένο ερμάρι τ' οξειδωμένου χωροχρόνου. Στη λήθη. Και στ' ακρωτήρια του αμίλητου. Θύτης -και θύμα- μιας αδιόρατης συνθήκης, που, όσο τρέχει η ζωή, θέλει το «τότε» και το «τώρα», συχνά, σαν το φεγγάρι με τον ήλιο: δύνει το 'να, ανατέλλει το άλλο... Όταν η ρότα πάει αλλιώς, γεννιέται η μνήμη. Γεμίζει μ' αίμα, ρέον, τις φλέβες του καμωμένου παρελθόντος και το «αναβιώνει» στο παρόν. Ως νοσταλγία. Καταφύγιο. Ή βάλαμο. Και, σε πιο ευλογημένες περιπτώσεις, ως διδαχή. Είν' οι φορές, που η (ιστορική) μνήμη δεν επιστρέφει άτεγκτη. Δύσκαμπτη. Διεσθύνει στο παρόν, δεν συνυπάρχει παράλληλα μ' αυτό ως στείρα ονειροπόληση. Συνομιλεί μαζί του. Τ' αφου-

γκράζεται. Ζητεί ν' αλλάξει δέρμα και να «ξαναζήσει», στη νέα εποχή, με νέο ρόλο. Ενεργητικό. Λειτουργικό. Ως κάτι επιδραστικό. Έμπνευση, αφορμή ή τροφοδότης... Έτσι αντιλαμβάνεται τη μνήμη και ο Κώστας Παπούτσης. Ο πλέον διεσδυτικός μελετητής της υπόθεσης Γεωργάκης. Και, δια του «ΕΝ», σερβίρει πρόταση. Διπλή. Με την μνήμη του ιστορικού συμβάντος (η αυτοπυρπόληση στη Γένοβα, φθινόπωρο του '70), ως, αφ' ενός, παραδειγματική πυξίδα στον αιθαλή αγώνα «διεκδίκησης της ελευθερίας» και, αφ' ετέρου, ως υπόθεση συλλογική «όχι του ενός...».

• **Πώς την ορίζεις, ακριβώς, την ιστορική μνήμη; Επί της ουσίας, εννοώ...**

«Η ιστορική μνήμη είναι γνώση. Γιατί, όσοι δε γνωρίζουν την ιστορία του τόπου τους, είναι υποχρεωμένοι να την ξαναζήσουν. Η ιστορική μνήμη δεν εντάσσεται στη σφαίρα της αντίδρασης ή της ανατροπής, ούτε του

ξοβολέματος των πολλών, για να βολευτούν οι «επαίοντες». Είναι κεφάλαιο για τον τόπο και όχι πολιτικό κόλπο, αφού πάντα πίστευα -και πιστεύω- ότι οι τιμές ανήκουν σ' εκείνους που θυσιάζονται, όχι στους υμνητές τους...».

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ πυλώνας της πρότασης Παπούτσης, η σύνθεση. Δυο μεγάλων ιστορικών γεγονότων, ανεξίτηλα γραμμένων στη συλλογική συνείδηση του τόπου, τα οποία, σημειώνει, «αντιδιαστέλλονται και αποτελούν υποχρέωσή μας να προβάλλονται επετειακά...».

i.Οι, δίχως οίκτο, βομβαρδισμοί του '43 (13-14 Σεπτέμβρη 1943). «Οι γερμανικές εμπρηστικές, τα ανθρώπινα θύματα, η καταστροφή του πολιτιστικού και ιστορικού κέντρου της πόλης, η βιβλιοθήκη, το θέατρο, η αγορά, η Ιόνιος Ακαδημία...».

ii.Η θυσία του Κώστα Γεωργάκη (19 Σεπτέμβρη 1970). Τότε, που «ο 22χρονος

«Η διεκδίκηση της ελευθερίας και η ιστορική μνήμη δεν είναι υπόθεση του ενός. Ο λαός πρέπει να ενημερώνεται, να γνωρίζει και ν' αποφασίζει ο ίδιος πώς θα πράξει»

Κερκυραίος φοιτητής, στη Γένοβα της Ιταλίας, αυτοπυρπολήθηκε, εκφράζοντας έτσι συμβολικά τη διαμαρτυρία του ενάντια στη Χούντα των Συνταγματαρχών...».

ΕΝ ΣΥΝΤΗΜΗΣΕΙ; «Απ' τη μια, η θηριωδία όσων θέλουν να επιβληθούν με οιονδήποτε, απάνθρωπο τρόπο και μέσον, όπως ο πόλεμος και απ' την άλλη η αυτοθυσία, ως προϊόν πνευματικής και ιδεολογικής αποκέντρωσης, η έσχατη μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στην καταπίεση και το φασισμό, απ' όπου κι αν προέρχεται...». Πάντρεμα. Σύζευξη. Ένταξη σ' ένα κοινό πλαίσιο μνήμης και δράσης...

• **Υπό τον τίτλο...;**

«Κέρκυρα και Γεωργάκης στις φλόγες» Μια ετήσια, επετειακή Εβδομάδα Μνήμης, στο διάστημα 13, 14-19 Σεπτεμβρίου. Ή κάτι ανάλογο». Σαφές...

ΣΥΜΦΩΝΑ με την πρόταση Παπούτση, η εν λόγω εβδομάδα θα πλαισιώνεται από σειρά δράσεων και εκδηλώσεων πολιτικές, τέχνης, λογοτεχνίας, αθλητισμού, μουσικής, κινηματογράφου, θεάτρου. Συν «εκθέσεις, με αρχιτεκτονικές προτάσεις, για την ανοικοδόμηση ιστορικών κτηρίων. Έτσι», σημειώνει, «θα αναδειχτεί η ευγενική - ρομαντική - φιλόξενη - ονειροπόλα - καλλιεργημένη κι ευαίσθητη ψυχή του Κερκυραίου και φυσικά, θα μπορούμε να παρουσιάσουμε το Σεπτέμβριο και στους ξένους επισκέπτες, με τους οποίους είναι γεμάτη η Κέρκυρα,

μια πολιτιστική πρόταση. Να δημιουργήσουμε, δηλαδή, έναν πυρήνα "Πολιτισμού και Δημοκρατίας"».

Σ' ΑΥΤΟ, το ίδιο πλαίσιο, η ιδέα εμπλουτίζεται με επιπλέον targets...

✓ Περίληψη - ένταξη της θυσίας Γεωργάκη και του βομβαρδισμού της Κέρκυρας στους τουριστικούς οδηγούς («με πρόταση θεσμική και όχι με ατομική πρωτοβουλία»), καταγράφοντας τα γεγονότα και παρέχοντας φωτογραφικά ντοκουμέντα.

✓ Έκδοση Κάρτας Ιστορικής Μνήμης. «Δεν υπάρχει λόγος να προωθούμε μόνο την πανίδα - χλωρίδα και τα... ωραία κορμιά στις παραλίες», σημειώνει χαρακτηριστικά. «Μπορούμε να λανσάρουμε και κάρτες, που ν' αφορούν στην ιστορική κληρονομιά της Κέρκυρας, με προσωπικότητες από την πολιτική, την κοινωνική και την πολιτισμική ζωή, καθώς επίσης και ιεράρχες, μνημεία, τόπους και χώρους, όπως το Λαζαρέτο, το Μνημείο της Εθνικής Αντίστασης, ο Καποδίστριας, ο Σολωμός, το Ολοκαύτωμα (δεδομένης και της παρουσίας εβραϊκής κοινότητας στην πόλη μας) κ.λπ.».

✓ Καθιέρωση ετήσιου βραβείου - επαίνου «Κώστας Γεωργάκης» ή μεταλλίου, που θα δίδεται στις 19 Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο σ' έναν μαθητή, φοιτητή, καλλιτέχνη, πολιτικό, επιστήμονα, αγρότη, εργάτη, δημόσιο υπάλληλο, σε κάτοικο των Ιονίων Νήσων ή Επτανήσιο της αλλοδαπής, για την προσφο-

N.A.O.K.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

ΤΜΗΜΑΤΑ

- | ΕΚΜΑΘΗΣΗ | ΑΚΑΔΗΜΙΕΣ
- | ΜΙΝΙ ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- | ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ | ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ
- | ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΑΝΑΨΥΧΗ & ΥΓΕΙΑ)
- | ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (MASTERS)
- | ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΕΦΑΔ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ & ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Τηλ.
26610 30470
6982 726 702

e-mail:
naokerkyras@gmail.com

Naok_swimming NAOK

εγγραφές καθημερινά
16.00 - 20.30 στο ΕΑΚΚ κολυμβητήριο

ANTHEA TOURS
EXCURSIONS & TOURIST SERVICES

ΕΚΔΡΟΜΕΣ 2025 - 2026

Με την υπογραφή του Anthea Tours
Ετοιμάσου για μοναδικά ταξίδια
σε Ελλάδα και εξωτερικό, γεμάτα εικόνες,
εμπειρίες και αξέχαστες στιγμές

Πρόγραμμα εκδρομών:

1. 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025
ΤΡΙΚΑΛΑ - ΜΥΛΟΣ ΤΩΝ ΞΩΤΙΚΩΝ
2. 2-7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026
ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΗ - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
3. 21 - 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΝΑΟΥΣΑΣ
4. 14 - 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026
ΔΑΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΛΠΕΙΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 6972402540 - 2661021902

ρά του στο κοινωνικό σύνολο (οι προτάσεις θα προέρχονται από τον ίδιο το χώρο δραστηριότητάς του, όπου είναι γνωστά, πέρα από τις ικανότητές του, το ήθος και η στάση ζωής κάθε προτεινόμενου).

ΣΥΝ κάτι ακόμη: την παραγωγή CD-Rom σχετικά με την υπόθεση Γεωργιάκη...

• **Με ποια, ακριβώς, στόχευση;**

«Η βασική ιδέα είναι να δοθεί στο χρήστη η δυνατότητα να δημιουργήσει τη δική του δημοσιογραφική έρευνα. Στόχος είναι η υποκειμενική αναζήτηση της αλήθειας από τον ίδιο το χρήστη (βλ. περιήγηση στις επιμέρους αρχειακές θεματικές), με τη δυνατότητα που του παρέχεται να βρει ο ίδιος το δρόμο του και να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα. Ως, πια, ερευνητής. Ενώ επιπλέον, θα είναι χρήσιμο για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Το σχετικό σενάριο», συνεχίζει ο Παπούτσης, «είναι ήδη έτοιμο. Το αρχειακό υλικό υπάρχει. Πολύ και πλούσιο. Τι μένει; Η υλοποίησή του...».

ΤΕΛΕΙΑ. Και... τέλος, πα' να πει; Όχι ακριβώς...

ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ, ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ & ΑΥΤΟΣΥΝΤΗΡΗΣΗ

ΙΔΕΑ - πρόταση Noll. Αποκλειστικά αφιερωμένη, τούτη τη φορά, στον Κώστα Γεωργιάκη: παραγωγή εκπαιδευτικού ντοκιμαντέρ -γνώμονας, πάντα, η ανάδειξη των δομικών εννοιών της Δημοκρατίας, της Ελευθερίας, της Ιστορικής Μνήμης, της Δικαιοσύνης-, με αφηγηματικό πυρήνα τον ανδριάντα του, στην ομώνυμη πλατεία της πόλης (Λαυρεντίου Βροκίνη κι Ευγενίου Βουλγάρεως). Έργο του γλύπτη, Δημήτρη Κορρέ...

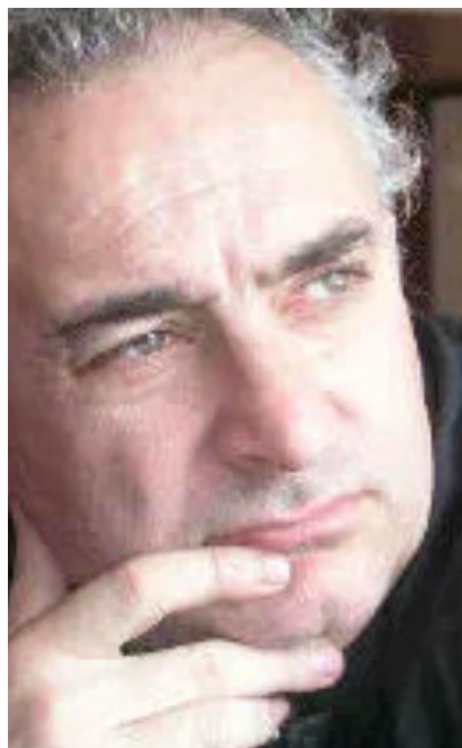
ΣΥΜΦΩΝΑ με τη σκαλέτα Παπούτση, οι επιπλέον πτυχές του project θ' αναπτύσσονται καθ' ολοκληρίαν γύρω από άξονες σχετικές με το γλυπτό, δίνοντας τη δυνατότητα στον θεατή, μέσα από σπάνιο αρχειακό υλικό και τεκμήρια, να παρακολουθήσει βήμα - βήμα όλη τη διαδικασία έως τη θεσμική του έγκριση - τοποθέτηση: η καλλιτεχνική κατασκευή (πρόπλασμα, χυτήριο / θόδωρος και Ηλίας Παπαδόπουλος κ.λπ.), η επιλογή του χώρου (αρχιτεκτονική επιτροπή για τη σχετική επιλογή), η μεταφορά, η τοποθέτηση, οι συνοδές πινακίδες, τα αποκαλυπτήρια (διοργάνωση τελετής, ομιλίες - τοποθετήσεις, επιστολή πατέρα Γεωργιάκη κ.λπ.), η σημασία του ως σημείο απότισης φόρου τιμής. Με μια ιδιαίτερα προέκταση ζωτικής, περίπου, σημασίας για το ίδιο το μνημείο. Ειδικότερα;

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΠΛΗΡΗΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Δημόσια πρόσκληση προς τους κατόχους αρχειακού υλικού

ΚΥΡΙΑ, όσο κι εμβληματική αναφορά, της πολυετούς, μεθοδικής ερευνητικής πάλης του Παπούτση με την «υπόθεση Γεωργιάκη», συνιστά, στη διαχρονία, η έκδοση του τόμου «Το μεγάλο "ναι" - Υπόθεση Κώστα Γεωργιάκη». Τιμηθέν, μέσω ιδιόχειρης επιστολής και απ' τον ίδιο τον άλλοτε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Κάρολο Παπούλια (9/2008) Με την έρευνα, ωστόσο, να συνεχίζεται με το ίδιο σθένος όλα αυτά τα ενδιάμεσα χρόνια, τροφοδοτώντας το όλον με νέους καρπούς, όπως αποκαλύπτει στο «ΕΝ», «στο άμεσο μέλλον επίκειται η έκδοση της τελικής και πλήρους βιογραφίας του Γεωργιάκη» (σ.σ. το ιδανικό σενάριο μιλά για τέλη του '26). Σ' αυτό το πλαίσιο -και μέσω του free press περιοδικού της Κέρκυρας- και η πρόσκληση που απευθύνει προς κάθε Κερκυραίο, που τυχαίνει να είναι κάτοχος έντυπου ή φωτογραφικού υλικού εποχής σχετικά με την υπόθεση, να του παραδοθεί σε αντίγραφο, ώστε να δει το φως της δημοσιότητας» (με αναγραφή, φυσικά, στην έκδοση του παρόχου - πηγής).
• Σε κάθε περίπτωση, για επικοινωνία με τον συγγραφέα - μελετητή: paroutsiskostas@yahoo.gr.

ΥΠΟ τις... φτερούγες της «Εξυπνης Πόλης» (Smart Idea), ο μελετητής προτείνει την ύπαρξη, σε στεγανές συνθήκες του περιβάλλοντα χώρου, υπολογιστή / application («εν είδει, σκέψου, audio-visual αναλογίου»), που θα παρέχει τη δυνατότητα της σχετικής ενημέρωσης. Ο χρήστης, μέσω πιστωτικής κάρτας, θα έχει τη δυνατότητα να αγοράζει το πλήρες ντοκιμαντέρ. Και -στο δια ταύτα- «τα χρήματα θα μένουν στη Δήμο για τη συντήρηση του μνημείου, για την παραγωγή εκδηλώσεων ή ό,τι άλλο θεμιτό». Αυτοσυντήρηση. Και παράλληλα, διεθνής προβολή - προσέγγιση

της ιστορίας (βλ. παρακάτω), αλλά και εξασφάλιση της ασφάλειας του μνημείου από τυχόν ασεβείς πράξεις - βεβηλώσεις, «όπως έχει συμβεί τουλάχιστον δύο φορές στο παρελθόν. Όπως και με άλλα μνημεία - ανδριάντες - προτομές του αστικού ιστού (βλ. Γ. Ράλλη, Κοφινέτα)».

SPECIAL TIP; Το ντοκιμαντέρ θα είναι «πολύγλωσσο, με υπότιτλους. Όστε, σε κάθε περίπτωση, να ακούγεται η αυθεντική ελληνική γλώσσα, αλλά, απ' την άλλη, να είναι προσιτό και στους ξένους επισκέπτες του νησιού» ο Παπούτσης σημειώνει ειδικά την προσέλευση επισκεπτών απ' τα κρουαζιερόπλοια, «που "πλημμυρίζουν" την πόλη και είθισται να κάνουν πάντα στάση στον ανδριάντα». Γεγονός, προσθέτει, που «δημιουργεί την ανάγκη τοποθέτησης web camera, με τις συντεταγμένες του σημείου...».

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ευκαιρία, επί του πρακτέου. Με ευαισθητοποίηση και συνδρομή - συνέργεια κάθε ευδόκιμου θεσμικού ή επιστημονικού φορέα (βλ. Ιόνιο Πανεπιστήμιο). Όπως τονίζει, εξάλλου, ο Παπούτσης, εν είδει κατακλείδας, «η συλλεκτικότητα στη σκέψη και η σύνθεση στην πράξη είναι αυτό, που γεννάει τη συνεργασία και δίνει το τέλειο, το άρτιο αποτέλεσμα, την αποδοχή, την αλληλοσυμπλήρωση - δηλαδή, τη συνέχεια, το διαχρονικό. Η ιδιωτική πρωτοβουλία είναι σταγόνα στον ωκεανό. Αλλά "το μεγαλύτερο λάθος των ανθρώπων, είναι να μην κάνουν τίποτα, επειδή πιστεύουν ότι αυτό που θα κάνουν είναι λίγο"...».

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ & Ο,ΤΙ ΠΡΟΚΥΨΕΙ

ΤΣΙΠΟΥΡΑΔΙΚΟ

Ίσως το πιο παλιό και γνωστό τσιπουράδικο της Κέρκυρας, το πρώτο που έρχεται στο μυαλό κάποιου, όταν θέλει να προτείνει καλό τσίπουρο στην πόλη. Όμορφη διακόσμηση και μουσική, εκλεκτά πιάτα, λαχταριστοί μεζέδες, ιδανική κατάσταση για όσους επιθυμούν... ουζοκατάλυξη ή τσιπουροκατάσταση. Στάνταρ μενού δεν υπάρχει, καθώς αλλάζει καθημερινά, βάσει των φρέσκων υλικών της ημέρας. Στο «Εκτός Σχεδίου...» μπορείτε να δειπνήσετε σε μια φιλόξενη, άνετη εσωτερική αίθουσα ή έξω, στα τραπέζια του ανοιχτού χώρου, στη μαγευτική ατμόσφαιρα της παλιάς πόλης. Ο Γιώργος και ο Βασίλης θα σας υποδεχτούν, δίνοντάς σας την ευκαιρία να σημειώσετε μόνοι, χειρόγραφα στο... old school μπλοκ, τη δική σας παραγγελία. Απλά, μοναδικό!

• Προσαλένδου & Γίδα, Τηλ. 26610 82240

ΜΠΕΚΙΟΣ

ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΑ

Απ' τις δημοφιλέστερες ψησταριές του νησιού, πιστή, απ' το 1979, στις παραδόσεις μας, με συνέπεια στο καλό φαγητό και την άριστη εξυπηρέτηση, στα «χείλη» της περιοχής του Εμπορικού. Παραδοσιακή ψησταριά - ταβέρνα, με φρέσκα κρέατα, καλό ψήσιμο, μοναδικά πιάτα της ώρας και σειρά κλασικών, πια, γαστρονομικών αξιών, με τη σφραγίδα του καταστήματος: τα σουβλάκια, οι μπριζόλες, τα παϊδάκια και το φιλέτο κοτόπουλο συν, φυσικά, τις μοναδικές κερκυραϊκές σπεσιαλιτέ. Μια διαχρονική αναφορά όσον αφορά στο καλό, ελληνικό φαγητό, σ' ένα οικείο, χαλαρό, οικογενειακό περιβάλλον, με εξαιρετική, πάντα, σχέση ποιότητας - τιμής, ο «Μπέκιος» σας περιμένει, με την οικογένεια ή την παρέα σας.

• Εθνικής Αντιστάσεως 12 - Τηλ. 26610 25946

LIBRO D' ORO

CAFÉ-WINE BAR

All day café - wine bar στέκι για την καθημερινή σας έξοδο, με ιστορία και χαρακτήρα. Ανανεωμένο, με back to my roots αύρα, η ομάδα του Libro d' oro, στο εμβληματικό τοπόσημο του Λιστόν, σας υποδέχεται από νωρίς το πρωί, με τη μυρωδιά του φρεσκοκομμένου καφέ. Πλούσιες ποικιλίες, αλμυρά ή γλυκά pancakes, ποικιλία σε σάντουιτς, αλλά και διάφορες comfort προτάσεις, όπως πίτσες και club sandwich, σας περιμένουν. Το βράδυ τα φώτα χαμηλώνουν, το σκηνικό αλλάζει και το μαγαζί σας υποδέχεται για την έξοδό σας, με dj set και lounge ήχους. Χωρισμένο σε δύο επίπεδα, επιλέξετε εσείς το περιβάλλον που σας ταιριάζει ιδανικά, για να απολαύσετε το κοκτέιλ, το κρασί ή το ποτό σας.

• Ελευθερίας 4 (Λιστόν), Τηλ: 26610 27275

REX

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Πιστό στην υπόσχεσή του για ποιότητα και γευστικές εκπλήξεις, το ιστορικό brand, στο κέντρο της πόλης, σας περιμένει καθημερινά, απ' το μεσημέρι (12 μ.) έως αργά το βράδυ, με ανανεωμένου μενού και προτάσεις για κάθε γούστο. Η μεσογειακή κουζίνα κυριαρχεί σταθερά, καθώς είναι αυτή που το χαρακτηρίζει από τις απαρχές του «Rex», το 1932. Ελληνικές και κερκυραϊκές σπεσιαλιτέ, αγαπημένες και παραδοσιακές συνταγές, δροσερές, φρεσκοκομμένες σαλάτες, ορεκτικά, γλυκά πλούσια σε υλικά, που έχουμε αγαπήσει, όπως η λεμονόπιτα, το ρυζόγαλο, ο μπακλαβάς, αλλά και πιο light επιλογές, όπως φρουτοσαλάτα ή γιαούρτι με μέλι, ολοκληρώνουν το γεύμα σας με το καλύτερο τρόπο.

• Καποδιστρίου 66 - Τηλ. 26610 39649

Κάθε μήνα η ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ κάνει τη βόλτα της στην πόλη και την εξοχή της Κέρκυρας. Ξεχωρίζει μια εικόνα, την αιχμαλωτίζει με τον φωτογραφικό της φακό κι έπειτα, την κάνει λέξεις. Αφήγημα. Ιστορία...

ΓΡΑΦΕΙ Η
ΒΟΥΛΑ ΤΖΙΛΙΑΝΟΥ

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ, ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ
**ΝΕΑ
ΣΤΗΛΗ**
Η ΣΗΜΕΙΩΣΗ

«ΕΘΝΟΣ» ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ

ΕΙΧΕ ετοιμάσει τη φορεσιά του. Στη γωνία της ντουλάπας, ξεχωριστά από τα λιγοστά ρούχα που του είχαν απομείνει, με μία κόκκινη κορδέλα φιόγκο δεμένη στην κρεμάστρα. Τα έδωσε όλα, δεν τα χρειαζότανε πια. Ετοιμαζότανε εδώ και λίγο καιρό για το Μεγάλο Ταξίδι.

ΣΤΗΝ τσέπη από το σκούρο κοστούμι, ένα πακέτο τσιγάρα «ΕΘΝΟΣ εξαιρετικά», έγραφε η σκάτουλα. Μα, δεν καπνίζει! Θα κεράσει το Χάρο; Θα τρατάρει τους φίλους του καφενείου; Θα μοιράσει τσιγάρα στις στερημένες ψυχές, τώρα που ο «Άλλος» έγινε «εδώ» και το «εδώ» έγινες ο «Άλλος», ο απάνου; Θα κεράσει τους εχθρούς;

ΣΕ ΕΝΑ μαντίλι από κείνα, τα παλιά, τα άσπρα, με τη μικρή χρωματιστή μπορντούρα, λίγο χώμα. Κορφιάτικο χώμα. Λίγο χώμα από τη γη που δούλεψε, μεγάλωσε, δάμασε, άνθισε στα χέρια του σα νέα γυναίκα, του έδωκε καρπούς και άνθη. Ένα σημείωμα με τα καλλιγραφικά, πλάγια, παλαιά γράμματα, έδινε ορμίνες.

- Να μου τα αφήσετε στην τσέπη μου αυτά. Μην κλαίτε, μη σας νοιάζει...

ΕΙΧΕ ετοιμάσει τη φορεσιά του... Κρεμασμένη στην ξύλινη ντουλάπα, με τις γιρλάντες και ένα καρυδί, ξανθό χρώμα, βερνικωμένη, με τα μικρά κλειδιά απάνου σε κάθε φύλλο. Τρίφυλλη είναι. Απάνου της σακούλες του Κ. Μαρούση, ο ανεμιστήρας, το τάβλι.

ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΑ με τη χακί κουβέρτα του στρατού που έφερε από την Αλβανία, με σημάδια από το αίμα του και τις ψείρες, που εκουβάλησε μαζί του, τυλιγμένος, στα χιόνια, στην υποχώρηση και την πορεία με τα ποδάρια, μέχρι την Ήπειρο.

ΕΝΑ άσπρο πουκάμισο, το καλό του, για να συναντήσει τη μάνα. Έχει γιορτή, γιατί από τότες που του έφυγε, φοράει μόνο μαύρο πουκάμισο. Σε λίγο θα αλλάξουνε τα χρώμα, θα 'ναι παντού Μαύρο και το άσπρο πουκάμισο, το καλό. Γαμπρός του Σκότους.

ΕΝΑ άσπρο μαντιλάκι στο τσεπάκι του σακακιού, για να ανεμίσει όταν θα φτάκει στο «Εκεί», να της δώσει το πρώτο σημάδι από τη βάρκα του Χάρου, να τον ιδεί από μακριά, από το λειμώνα με τους κρίνους του θανάτου.

ΘΑΡΘΟΥΝΕ κι άλλοι. Φίλοι, γνωστοί, οι γονείς, το κοριτσάκι του, που χάθηκε στην Κατοχή από την πείνα, η Μαρία. Η Μαρία αεροβαφτίστηκε κάτω από τα κονίσματα και αναχώρησε γρήγορα - γρήγορα. Ακόμα και οι ποδοσφαιριστές της ομάδας του. Του Παναθηναϊκού.

ΘΑΡΘΟΥΝΕ ψυχές. Δεν μιλούνε, δεν έχουνε γλώσσα, ούτε φωνή, μόνο ψυχή έχουνε, που καταλαβαίνει, που πονά, που χαίρεται στο αιώνιο αντάμωμα, στον τελευταίο

Τόπο. Τον τόπο των ψυχών. Στο επέκεινα. Έφτακα, της λέει και της δίνει το μαντήλι να τη διαλέξει πάλι. Τη νύφη, από τα νιάτα τους. Δεκαοκτώ - είκοσι χρονών, παιδαρέλια που αρχινήσανε την κοινή ζωή τους, ντυμένος γαμπρός με την αιώνια νύφη του αντάμα.

ΚΑΝΟΥΝ γλέντια οι ψυχές, όταν έρχεται ένας αγαπημένος, μία αγαπημένη. Για ένα απειροελάχιστο, άγνωστο μέτρο σε τούτο τον Κόσμο, επιτρέπεται να νιώσουν για λίγο, να αγαπήσουν για ένα μομέντο μόνο. Μια στιγμή, που είναι χαρά και πόνος της κοινής, γήινης ζωής τους. Ανάμνηση, μνήμη που περνά στον Άλλο Κόσμο, σα σημάδι και ταυτότητα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ τσιγάρο θα κεράσει το Χάρο, θα κεράσει και τους εχθρούς. Όπως το νερό που κέρναγε στους διψασμένους οδοιπόρους, που περνάγανε από το σπίτι μας! Ω! Τι πολύτιμο ήταν τότε και τώρα το νερό! Αρωματισμένο με το φύλλο τση λεμονιάς, ιερό σα μεταλαβιά.

ΔΙΨΑΝΕ οι ψυχές! Έτσι λένε τα παλαιά βιβλία...

ΗΡΘΕ να πάρει την μάνα, την ψυχή της. Αυτό που ποθούσε όλη τη ζωή. Αυτό που του έλειπε όλη του τη ζωή. Αυτό που τον φοβέριζε η μάνα...

-Το κορμί μου το πήρες, την ψυχή μου ποτέ!

ΗΡΘΕ το «ποτέ» -κάτι, που τον έκανε έξαλλο- και τότες συνομιλούσε με άγνωστους φίλους, μαύρους και φθονερούς και του ψιθυρίζανε λόγια μαύρα και τα ξεστόμιζε έτσι, μαύρα όπως ήτανε.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ, πράγματι, μόνο το χώμα που σε βάζουνε, η αγκαλιά της γης, τίποτα άλλο, μόνο η αγκαλιά της μάνας γης, ούτε φως, ούτε λουλούδια, ούτε φωνές, ούτε χαρές, ούτε λύπες - μόνο χώμα.

ΔΕΝ ΣΟΥ κόβεται η ανάσα, γιατί δεν έχεις! Έχεις μόνο την αγκαλιά της μάνας γης, σε αιώνιο αγκάλιασμα. Όπως οι αρχόντισσες της μακεδονικής γης, που, μετά 2-3.000 χρόνια οι αρχαιολόγοι τις βρήκανε, μαζί με τα χρυσάφια τους, που μείνανε ατόφια στην αγκαλιά της γης. Όπως τα παιδόπουλα με τα παιχνίδια τους - κι αυτά στην αγκαλιά της γης, ηγεμόνες, βασιλιάδες με τα πολύτιμα στέμμάτα τους, πολεμιστές με το βαρύ οπλισμό τους - κι αυτοί στην αγκα-

λιά της γης.

ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙ τη μάνα, όπως ακριβώς την πρώτη φορά. Όπως την είδε κάτου από τσι ελιές τση Κέρκυρας. Να κρεμάει μάτσα με αρωματικά στα κλαριά τους, για να γλυτώσουνε τον καρπό από το δάκο.

ΕΤΣΙ ξανασυναντάμε τους αγαπημένους. Ο καθένας αυτήν τη μοναδική του στιγμή, όπως τότε, την πρώτη στιγμή. Γιατί η πρώτη στιγμή είναι αυτή η στιγμή που τηνε ζεις μαζί της, πριν δεν την γνώριζες, δεν ζούσες για αυτήν. Που κάκανε μεγάλη κάποια μικρή στιγμή κι αθόρυβα διαβήκανε από της ζωής την άκρη, χωρίς ν' αφήσει δάκρυ σε μάγουλο γραμμή όπως λέει και το τραγούδι.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ, ΕΞΤΡΑ ΠΑΡΘΕΝΟ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ «ΕΝΟΤΙΣ»

ENOTIS MUSEUM & OLIVE GROVES

Μια μακραίωνη παράδοση πέμπτης, πλέον, γενιάς!

Η Enotis, με ενεργή παρουσία στην παραγωγή ελαιολάδου ήδη από το 1897, θέλοντας να αναδείξει ακόμη περισσότερο τη μακρόβια ιστορία και τη σημασία του, ξεκινά ένα νέο εγχείρημα, ώστε να φέρει το ευρύ κοινό σε επαφή με την κερκυραϊκή παράδοση. Μέσα από τη σεμιναριακή γευστιγνωσία των εξαιρετικά παρθένων ελαιολάδων που παράγονται από την οικογένεια Κωνσταντή, ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να γνωρίσει την τοπική ποικιλία της λιανολιάς, τον τρόπο συγκομιδής της και την διαδικασία της παραγωγής του ελαιολάδου. Η «εμπειρία», διάρκειας περίπου 90 λεπτών, ξεκινά από την περιήγηση και τη δοκιμή των προϊόντων στον αιωνόβιο ελαιώνα και ολοκληρώνεται με την ξενάγηση στο μουσείο, όπου εκτίθεται η οικογενειακή συλλογή των παλαιότερων εργαλείων και μηχανημάτων παραγωγής, μερικά από τα οποία χρονολογούνται στον 19ο αιώνα.

Για πληροφορίες κρατήσεων και κόστους συμμετοχής, μπορείτε να καλέσετε στο 26630 49357

Βιοτώνας • Τηλ. 26630 49357, 6973610889 • E-mail: info@enotis.gr • Web: enotis.gr

Olive Fabrica

(The Governor)

Οικογένεια Δαφνή

Αρχή, το 2010, «ως πρόκληση, στην καρδιά της κρίσης». Κληρονομιά; Η προϊστορία του παππού, στον Άγ. Ματθαίο και 2500 ελαιόδεντρα (πλέον, 12.000). Δώδεκα χρόνια μετά, η Olive Fabrica των αφών Δαφνή (Σπύρος, Γιώργος), μετράει αισίως στην... τροπαιοθήκη της 30+ βραβεία, έναν καίριο ρόλο στην (αποκατάσταση και) αναγνώριση της λιανολιάς ως... πρεσβευτή του τόπου και μια φήμη, απλωμένη απ' τα «Harrods», ως ΗΠΑ, Εμιράτα. Υπό μια επιβλητική υπογραφή: «The Governor». Premium, έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, σε πολυτελή συσκευασία, απ' τα ελάχιστα διεθνώς με «ισχυρισμό υγείας».

• Αγ. Ματθαίος, τηλ. 26610 75701

Enōtis Olive Groves

(Kalon & Agathon)

Οικογένεια Κωνστάντη

Το πιο πρόσφατο (2021), αλλά εξαιρετικά δυναμικό, entry του «χάρτη», απ' την πέμπτη γενιά της οικογ. Κωνστάντη (Χριστόδουλος & Γιώργος). Η φιλοσοφία; Σεβασμός - ανάδειξη του χθες (απόδειξη - τοτέμ το σύγχρονο Μουσείο ελιάς + τεκμηρίωση του οικογενειακού ελαιώνα ως εκ των παλαιότερων της Ευρώπης / συνεργασία με Ι.Π.), με αξιοποίηση των σύγχρονων μέσων - αισθητικής. Το παραγωγικό αποτέλεσμα; Δύο μάρκες έξτρα παρθένο ελαιολάδου, πρώιμης συγκομιδής - ελιές μαζεμένες με το χέρι: Kalon (λιανολιά, χαμηλή οξύτητα) και Agathon (λιανολιά & κορωνέικη), σε metal και glass εμφιαλώσεις.

• Βίστωνας, 26630 49357

Nyssos

Οικογένεια Σταματέλου

Family story... Απ' το κατάστημα λιανικής στα Μωραϊτικά (1995), στη μονάδα παραγωγής και τυποποίησης, στα Βραγκανιώτικα (2007). «Νύσσο» (ο του Διονύσου γιος), εκ του... Ίσσο» (κατοπινή, απλοποιημένη εξέλιξη), καθώς εκεί, δίπλα στον υδροβιότοπο της λίμνης Κορυσσίων, βρίσκονταν τα κτήματα «του Σταματέλου». Παρθένο & έξτρα παρθένο ελαιόλαδο (Nyssos Dorica & Mediterraneo), μ' αρώματα κορφιάτικων λιόδεντρων, σε γυάλινη, metal ή pet συσκευασία. Επίσης: ποικιλίες ελιών (συσκευασία), σαπουνία, καλλυντικά ελιάς (ή... κουμ - κουάτ), σαμπουάν, κρέμες, αφρόλουτρα, body butters...

• Βραγκανιώτικα, τηλ. 26610 75787

Olithea

Οικογένεια Ανδριώτη

Γεννήθηκε, όταν η (Ελβετίδα) Sandra συνάντησε τον (Κερκυραίο) Άγγελο. Στην Ελβετία (ήδη, εκεί, δημοφιλές και βραβευμένο). Έγιναν φαμίλια και ρίζωσαν στην Κέρκυρα, ανάμεσα στα λιόδεντρα του Άη Μαθιά, που έπαιζε ο Άγγελος παιδί... Παράγεται απ' το 2018. Premium έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, χωρίς βιομηχανική επεξεργασία, οξύτητας μόλις 0,3%, σ' εντυπωσιακή αδιαφανή εμφιάλωση (500 & 100 ml), από λιανολιές οργανικής καλλιέργειας. Info, οι τριπλάσιες plus ωφέλιμες πολυφαινόλες σε σχέση με τα ευρο-όρια. Αίτηση υγείας, σε κάθε μπουκάλι: 20 γρ. / ημέρα, προστατεύουν απ' το οξειδωτικό στρες.

• Αγ. Ματθαίος, τηλ. 6948827783

VASSILAKIS

Εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο ανωτέρας κατηγορίας, παραγόμενο απ' ευθείας απ' την ελιά, δίχως μηχανικές μεθόδους (μεταλλική συσκευασία & φιάλη 500 ml. & 1 l.), της ποτοποιίας - οινοποιίας Θ. Βασιλάκης και Υιοί (ιδρ. 1960, γνωστή κυρίως για το λικέρ Κουμ-Κουάτ, το κρασί, τα αλκοολούχα της). Το ελαιόλαδο παράγεται σε μηχανήματα ψυχρής έκθλιψης και σε γυάλινες φιάλες 100 και 200 ml, ενώ υπάρχει πιστοποίηση BIO.

• Αγ. Ιωάννης (Τρίκλινο), τηλ. 26610 52440, e-mail: basilaki@otenet.gr.

Με αφορμή την World Olive Tree Day (26/11)

SYZYGY by Pely's World

Η εταιρεία «Ελαιόλαδο Ανδριώτη» ιδρύθηκε το 1955 από τους Δημήτριο και Σπυρίδωνα Ανδριώτη και αποτελεί μια ιστορική και δυναμικά αναπτυσσόμενη οικογενειακή επιχείρηση, με αδιάλειπτη παρουσία στον τομέα του ελαιολάδου.

Σήμερα, υπό τη διοίκηση της τρίτης γενιάς της οικογένειας, Δημήτρη και Γεωργίου Ανδριώτη, η εταιρεία συνεχίζει να βρίσκεται δίπλα στον Κερκυραίο παραγωγό με σεβασμό και αμοιβαία εμπιστοσύνη. Παράλληλα, επενδύει συνεχώς στην ανάπτυξη και παραγωγή επώνυμων ελαιολάδων ανώτερης κατηγορίας, με βασική προτεραιότητα την ποιότητα τους.

Σήμερα η εταιρεία διακινεί προϊόντα σε 25 χώρες, ενώ είναι στις τελικές διαδικασίες για ακόμη δύο.

Η σειρά προϊόντων της εταιρείας

GOLD
TOURISM AWARDS 2024
*Concept / Επισκέψιμο σημείο,
Ελαιoturισμός*

The OLIVE HOUSE by The Governor

Νικηφόρου Θεοτόκη 29, Κέρκυρα • 2661027284 • www.theolivehouse.gr • info@theolivehouse.gr

ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ

Η εταιρεία «Ελαιόλαδα Ανδριώτη» ιδρύθηκε το 1955 από τους Δημήτριο και Σπυρίδωνα Ανδριώτη και αποτελεί μια ιστορική και δυναμικά αναπτυσσόμενη οικογενειακή επιχείρηση, με αδιάλειπτη παρουσία στον τομέα του ελαιολάδου.

Σήμερα, υπό τη διοίκηση της τρίτης γενιάς της οικογένειας, Δημήτρη και Γεωργίου Ανδριώτη, η εταιρεία συνεχίζει να βρίσκεται δίπλα στον Κερκυραίο παραγωγό με σεβασμό και αμοιβαία εμπιστοσύνη. Παράλληλα, επενδύει συνεχώς στην ανάπτυξη και παραγωγή επώνυμων ελαιολάδων ανώτερης κατηγορίας, με βασική προτεραιότητα την ποιότητα τους.

Σήμερα η εταιρεία διακινεί προϊόντα σε 25 χώρες, ενώ είναι στις τελικές διαδικασίες για ακόμη δύο.

Η σειρά προϊόντων της εταιρείας περιλαμβάνει:

- Buteli: Έξτρα Παρθένο Ελαιόλαδο, κορφιάτικης προέλευσης, μονοποικιλιακό, προερχόμενο αποκλειστικά από τον κερκυραϊκό ελαιώνα.

- Koros: Εξαιρετικά Παρθένο Ελαιόλαδο, που προέρχεται από επιλεγμένες ελληνικές ελιές της κορωνέικης ποικιλίας.

- Delicato Andriotis Olive Oil: Εξαιρετικό Παρθένο Ελαιόλαδο, προερχόμενο από ελληνικούς ελαιώνες.

Η εταιρεία το 2025 προχώρησε στην εισαγωγή δύο νέων προϊόντων σάλτσας, την «Pesto», με βάση την ελληνική φέτα και την πικάντικη «Rosso», με βάση τη μυζήθρα. Επίσης, τελευταία προσθήκη είναι η καινοτόμα συσκευασία ελαιολάδου squeeze, που διευκολύνει την καθημερινότητά μας.

Ελαιόλαδα Ανδριώτης

Π. Αραβαντινού 50 | 26610 44554 | office@andriotis.co
www.andriotis.co

Ο «ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ» ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Τελική ευθεία για την ανέγερση αγάλματος του Ι. Καποδίστρια στο Κοινοβούλιο, δια χειρός Ι. Μπάρδη • Στις 29/11 η πρεμιέρα της ταινίας Σμαραγδή, στην Αστόρια

NEWSROOM

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ, ετών. Εκπεφρασθέν, κατά το παρελθόν, από πλήθος φορέων και Κερκυραίων πολιτικών αξιωματούχων (χαρακτηριστική η περίπτωση του '21, από τον βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., Δημήτρη Μπιάγκη), συνοδεύει σχετικών ψηφισμάτων από πλευράς Περιφερειακού Συμβουλίου Ιονίων και Δημοτικού Συμβουλίου Κ. Κέρκυρας και Διαποντίων. Το πλήρωμα (του χρόνου), πάλι, φρέσκο. Με λυδία λίθο την... επαναληπτική κατάθεση του αιτήματος από πλευράς, τώρα, του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου / Hellenic American National Council στον Πρόεδρο της Βουλής, Νικήτα Κακλαμάνη. «Δεκτόν» λευκός καπνός. Σύντομα, το άγαλμα του Ιωάννη Καποδίστρια, πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας, θα κοσμήσει το Κοινοβούλιο των Ελλήνων. Ήταν σωστό, γίνεται πράξη...

Η ΕΞΕΛΙΞΗ κοινοποιήθηκε επίσημα μετά από πρόσφατη συνάντηση του Γραμματέα του Η.Α.Ν.Κ., Κώστα Βαγγελάτου με τον ΠτΒ. Παρουσία και του καλλιτέχνη που ανέλαβε την υλοποίηση του σπουδαίου έργου: του Κερκυραίου γλύπτη, Ιωάννη Μπάρδη (δημιουργός, επί τη ευκαιρία και της προτομής του δολοφονημένου, Δεκέμβριο του '23, αρχιφύλακα, Γιώργου Λυγγερίδη - τοποθετήθηκε πρόσφατα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης). Ο οποίος, μάλιστα, παρέδωσε στον κ. Κακλαμάνη πιστό αντίγραφο του έργου.

«ΑΠΟΤΕΛΕΙ», σημείωσε ο τελευταίος, «τον ελάχιστο φόρο τιμής, που μπορεί να αποδώσει Βουλή για ένα τόσο σπουδαίο πολιτικό, όπως ο Ιωάννης Καποδίστριας. Είναι η ελάχιστη αναγνώριση του τεράστιου έργου του 250 χρόνια από τη γέννηση του...». Του χρόνου, το '26 - η πρόδηλη αφορμή της, τούτη τη φορά, «αισίας εκβάσεως».

ΑΠ' ΤΗΝ πλευρά του, ο Κ. Βαγγελάτος, αφού ευχαρίστησε τον κ. Κακλαμάνη για την κατ' αρχήν θετική ανταπόκρισή του, ενημέρωσε αναλυτικά για τις ενέργειες στις οποίες πρωτοστατεί το Η.Α.Ν.Κ., προς ανάδειξη της ζωής και του έργου του «μεγαλύτερου, ίσως, Έλληνα πολιτικού, αν και παραγκωνισμένου απ' την επίσημη ελληνική ιστορία». Δύο βασικοί άξονες;

- Αφ' ενός, η ένωση δυνάμεων με την «Πρωτοβουλία» των κερκυραϊκών φορέων, υπό την αιγίδα του δήμου Κ. Κέρκυρας, με στόχο την ανακήρυξη του 2026 σε «Έτος Ι. Καποδίστρια». Ήδη, εξάλλου, έχει λάβει χώρα η υποβολή σχετικής πρότασης στον Πρωθυπουργό, Κυριάκο Μητσοτάκη, ώστε, μέσα από σειρά εκδηλώσεων, να προβληθεί «η ζωή, το ήθος, η αυτοθυσιαστική φιλοπατρία, η ανιδιοτελής ενασχόληση με τα κοινά, καθώς και η διπλωματική ευφυΐα του μεγάλου πολιτικού ανδρός...».

- Αφ' ετέρου, στα... πιο άμεσα, η θερμή -όσο και κρίσιμη- υποστήριξη της κοπιδόους προσπάθειας ολοκλήρωσης της πολυαναμενόμενης, ομώνυμης ταινίας του Γιάννη Σμαραγδή

(με δεκαήμερο, τον περασμένο Απρίλιο, γυρίσματα στην Κέρκυρα), η επίσημη πρεμιέρα της οποίας (πριν τη διάθεσή της, by Tanweer, στις ελληνικές αίθουσες, ανήμερα Χριστουγέννων), θα πραγματοποιηθεί στις 29 Νοεμβρίου, στη Νέα Υόρκη. Και συγκεκριμένα, στο «Museum of the Moving Image», στην Αστόρια. Παρουσία -πλην, βεβαίως, Σμαραγδή (και... υιού)- της τελευταίας απογόνου του «Κυβερνήτη», Ναταλίας Καποδίστρια, αλλά και του προέδρου της Ακαδημίας Ελληνικών Βραβείων Τέχνης (Κορφιάτικα Βραβεία), Δημήτρη Μουζακίτη. Δεδομένου ότι, μετά το πέρας της πρεμιέρας, σε μια λιτή τελετή, ο τελευταίος θα παραδώσει (τα) έξι διεθνή βραβεία «Προσωπικότητες 2025 / Ι. Καποδίστριας», στους μεγάλους χορηγούς της ταινίας (σ.σ. τα προβλήματα χρηματοδότησης της π/υ 7,5 εκατ. δολαρίων ταινίας υπήρξαν ο κύριος λόγος της καθυστερημένης της ολοκλήρωσης, έως την πολύτιμη, αρχές του '25, χείρα βοήθειας, πλην ΕΚΟΜΕ, της ελληνικής ομογένειας. Επώνυμης ή ανώνυμης). Εφ' όλων -και κατά περίπτωση- επίκειται ρεπορτάζ...

✓ Τελευταίος, χρονικά, θεσμικός παράγοντας της Κέρκυρας, ο οποίος αιτήθηκε, στον ΠτΒ, την ανάρτηση τ' αγάλματος στο Κοινοβούλιο, υπήρξε ο Βουλευτής Κέρκυρας της Ν.Δ. και Υφυπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Στέφανος Γκίκας. Το περασμένο καλοκαίρι. Κι ενώ, τέλη Ιουλίου, είχε προηγηθεί συνάντησή του με τον γλύπτη, Γιάννη Μπάρδη, «ο οποίος μου παρουσίασε το έργο του και τη θέλησή του ιδίου και των ομογενών μας στις ΗΠΑ, διατυπωθείσα μέσω του Ελληνοαμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου (Hellenic American National Council - HANC)». Απ' εκείνη την περίοδο και τα «αποκαλυπτήρια», σε δημόσια θέα, του εν εξελίξει, ακόμη, έργου. Η φωτογραφία παραπλεύρως...

TRIVIA | Σενάριο - σκηνοθεσία:

Γιάννης Σμαραγδής • **Πρωταγωνιστούν:** Αντώνης Μυριαγκός (Ιωάννης Καποδίστριας), Φίνιμαρ Λίντς (Κλέμενς Φον Μέτερνιχ), Τάσος Χαλκιάς (Νικόλαος Σπηλιάδης), Μάξιμος Μουμούρης (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης), Νικορέστης Χανιωτάκης (Κωνσταντίνος Νικόδημος), Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη (Ρωξάνδρα Στούρτζα), Δημήτρης Γεωργιάδης (Τσάρος Αλέξανδρος), Μαίρη Βιδάλη (Μαντώ Μαυρογένους), Καίτη Ιμπροχώρη (Σαρλότ ντε Σορ), Παύλος Κοντογιαννίδης (Γεώργιος Κουντουριώτης), Παύλος Κουρτίδης (Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης), Μιχάλης Ιατρόπουλος (Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης), Νίκος Κορδώνης (Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος), Δημήτρης Δανίκας (Κωνσταντίνος Κανάρης), Γιώργος Φλωράτος (Γεώργιος Μαυρομιχάλης), Δημήτρης Μαύρος (Γεώργιος Σταύρος), Νάθαν Τόμας (Ιωάννης - Γαβριήλ Ευνάρδος), Άντριαν Φρίλινγκ (Στρατηγός Μπλύχερ), Ιβάν Σβιτάιλο (Τσάρος Νικόλαος), Πάνος Κλαδής (Αλέξανδρος Υψηλάντης)

• **Μουσική:** Μίνως Μάτσας • **Φωτογραφία:** Άρης Σταύρου • **Μοντάζ:** Στέλλα Φιλιππούλου • **Σκηνογραφία:** Κατερίνα Ζουράρη, Σπύρος Λάσκαρης, Vlad Vieru, Μιχάλης Σδούγκος • **Παραγωγή:** Αλέξανδρος Φιλμ / Nova • **Διάρκεια:** 75'.

ΕΚΘΕΣΗ ΚΟΜΠΟΛΙΤΗ ΣΤΟΝ «ΙΑΝΟ»

Απ' τις 12/12 και ως τα τέλη του έτους

ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ εικαστικό γεγονός, με κερκυραϊκή υπογραφή ετοιμάζεται να υποδεχτεί η Αλυσίδα Πολιτισμού «ΙΑΝΟΣ», στην Αθήνα (Σταδίου 24). Ο λόγος για την αναδρομική έκθεση ζωγραφικής της Κορίνας Κομπολίτη, τα εγκαίνια της οποίας θα πραγματοποιηθούν την Παρασκευή, 12 Δεκεμβρίου (17.00), με ομιλητές τον Ακαδημαϊκό και σκηνοθέτη, Γιάννη Σμαραγδή, την ιατρό, Όλγα Καββαδία, τον ιδρυτή του εικαστικού θεσμού ΤΕΧΝΗΣ «ΦΛΟΓΑ», Σταύρο Δεληγιάννη και τον συγγραφέα και κριτικό κινηματογράφου, Μίμη Τσακωνιάτη.

ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ της, η Κερκυραία εικαστικός έκανε λόγο για «κάτι περισσότερο από μια έκθεση. Μια διαδρομή χρόνων, στιγμών, αναζητήσεων, χρωμάτων και δημιουργικών σιωπών», ο τρόπος της να συναντηθεί με το κοινό, «μέσα από το βλέμμα και την καρδιά». Όπως σημειώνει, δε, ο ιστορικός τέχνης, λογοτέχνης και δημοσιογράφος, Λεόντιος Πετμεζάς, πρόκειται για μια εκθεσιακή κατάθεση σαφούς ανθρωποκεντρικού χαρακτήρα, «με πολλαπλά μηνύματα, που αφορούν τον σημερινό άνθρωπο και τη ζωή του, όπως τη βιώνει μέσα απ' την ειρηνική υφή της πραγματικότητας». Η απόδοση είναι εξπρεσιονιστική «και με έντονη χειρονομία, σε ένα εικαστικό περιβάλλον», συνεχίζει, «ρευστότητας και πολυαριθμίας, με κάθε τρόπο απεικόνισης». Επιτεύγματα και σχέδια «με ανάπτυξη που χαρακτηρίζουν μια εξαιρετική αισθητική» και δεξιοτεχνία, δίνοντας «υπόσταση σε τοπία γραφής και σε μοναδικές ενότητες, που συνεπαίρνουν το θεατή».

Η ΚΟΡΙΝΑ ΚΟΜΠΟΛΙΤΗ...

... γεννήθηκε στην Κέρκυρα και απ' τα πρώτα χρόνια της η ζωγραφική αποτέλεσε για εκείνη τρόπο αποκωδικοποίησης του κόσμου. Κατά τα σχολικά της χρόνια διακρίθηκε σε ομαδικές εκθέσεις. Παρακολούθησε μαθήματα στην Καλλιτεχνική Σχολή Κέρκυρας, υπό την καθοδήγηση του Σπύρου Αλαμάνου, ενώ καθοριστική για τη διαμόρφωση της καλλιτεχνικής της ματιάς υπήρξε η γλύπτρια και προσωπογράφος, Ρένα Κρουαζιέ, η οποία την μύησε στις αξίες και τη φιλοσοφία της τέχνης.

ΜΕΤΑ από ένα διάστημα αποχής απ' τη ζωγραφική, επέστρεψε πριν από περίπου πέντε χρόνια, σε μια στιγμή προσωπικής αναζήτησης. Από τότε έχει συμμετάσχει

σε σημαντικές εκθέσεις, όπως η «Νέα Τάξη Πραγμάτων» (Κερκυραϊκή Πινακοθήκη), «Ιωάννης Καποδίστριας - Μέγας λάτρης των Τεχνών» (Kontokali Bay Resort), η ομαδική «85 Ζωγράφοι από τη Βόρεια Ελλάδα εκθέτουν» (Καβάλα) και οι εκθέσεις «Τέχνης Φλόγα εις Πολύγνωντον» στη Θάσο και «Εις Χατζιδάκιν» στην Οικία Μάνου Χατζιδάκι.

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ της κινείται σε έναν προσωπικό, μεταφυσικό χώρο. Χρησιμοποιεί σύμβολα ως γλώσσα έκφρασης, ενώ αξιοποιεί στοιχεία της χρυσής τομής για την αρμονία των αναλογιών. Το φως, οι σκιές και τα χρώματα λειτουργούν ως γλώσσα εσωτερικής αποκάλυψης - ένας διάλογος ανάμεσα στο γήινο και το πνευματικό.

• Η έκθεση θα διαρκέσει ως το τέλος του έτους.

Kiosk

delivery

Είδη mini market

- Ελληνικός & Ξένος Τύπος
- Είδη Καπνιστού
- Κάβα
- Τρόφιμα
- Είδη Pet Shop
- Είδη Γραφείου
- Φροντίδα σπιτιού
- Κάρτες Πληρωμής

Είμαστε ανοικτά
24 ώρες το 24ωρο,
365 ημέρες το χρόνο.

Ώρες delivery:
9:00-15:00 & 21:00-3:00

26610 37576

www.kioskpoulis.gr

f kiosk poulis delivery services

CU 69407 10666 69871 66304

Λεωφόρος Αλεξάνδρας 34

SMART GADGETS

ΕΙΔΗ ΚΙΝ. ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ & PC

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ 57 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΑΡΟΚΟ) ΤΗΛ.: 26610 44778

Η απεικόνιση της «ουρανίας», ο Δοξαράς και ο Ασπιώτης

Η εκδίωξη της πανώλης στην «ουρανία» του Ι.Ν. του Αγίου (θεματική «εξήγηση» της δημοφιλέστατης λιτανείας του Νοεμβρίου / Πρωτοκύριακο) αποτελεί την αντικατάσταση της αρχικής επιβλητικής σύνθεσής του, κατά Δε Βιάζη, «Σχοιάρχου της νεοελληνικής τέχνης»

ΗΛΙΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΠΛΗ (1630, 1673) θαυματουργή διάσωση της Κέρκυρας απ' το θανατερό δρεπάνι της πανώλης, εξελίχθηκε γρήγορα σ' ένα απ' τα δημοφιλή «θέματα» του εικονογραφικού κύκλου του Σπυρίδωνος. Κατ' αρχήν, σε εικόνες. Ξύλινες, φορητές. Όπου ήρθε η δεκαετία του 1720. Και η απόφαση στολισμού του «ουρανού» του Ναού του' η ιστορία της θρυλικής «ουρανίας» (soffitto) άρχιζε κάπου εκεί...

ΤΟ ΦΙΛΟΔΟΞΟ έργο ανατέθηκε στον Παναγιώτη Δοξαρά (1662 - 1729). Τον, κατά την υποψία της Αδαμοπούλου, πιθανό εισαγωγέα του όρου (ουρανία), «για τις διακοσμημένες οροφές εκκλησιών με ένθετους πίνακες».

Η ΕΠΙΛΟΓΗ του δεν ήταν τυχαία. Το '27 ο Μανιάτης εικαστικός, δεν είχε απλά παγιωθεί ως κορυφαίος ζωγράφος - αγιογράφος της εποχής εντός του ευρύτερου ενετοκρατούμενου χώρου, αλλά και ως δημιουργός - σηματοδότης της στροφής της ελληνικής ζωγραφικής απ' τη βυζαντινή τεχνοτροπία στη δυτικότροπη αναγεννησιακή τέχνη. Ο Σπ. Δε Βιάζης δεν τσιγκουνεύεται στο λόγο του: «Σχολάρχης της νεοελληνικής τέχνης». Με βασικά, ανανεωτικά χαρακτηριστικά τη χρωματική αρμονία - ζωηρότητα και την πρωτόφαντη, για τα ελληνικά δεδομένα, natural απόδοση προσώπων κι εκφραστικής.

ΕΠΙΠΛΕΟΝ, το 1719 είχε προηγηθεί η απόδοση του περίφημου ολόσωμου πορτραίτου του στρατάρχη, Johann Matthias von der Schulenburg (συν ένα δεύτερο, αργότερα), με τη Binion να σημειώνει πως ο ζωγράφος (νωρίτερα, σε Ρώμη, Βενετία) «πιθανόν να βρισκόταν στην ακολουθία του Στρατάρχη στην Κέρκυρα προκειμένου να απαθανατίσει τις επιχειρήσεις του» (ο Π. Γιοχάλας εμφανίζει δεδομένα τον Δοξαρά, ως αξιωματικό, στον Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος κατά την πανηγυρική δοξολογία με αφορμή τη λύση της πολιορκίας του 1716). Όπερ προσθέτει το δεδομένο της ήδη οικείωσης δεσμών του καλλιτέχνη με τον τόπο. Ενώ παράλληλα, η (ήδη) σύνθεσή του, «Αποθέωση της Βενετίας», για το δουκικό παλάτι της Γαληνοτάτης (έργο με σαφείς αντιστοιχίες απαιτήσεων μ' αυτές της «ουρανίας»), αποτελούσε ένα εντυπωσιακό δείγμα γραφής, που δεν γινόταν να αγνοηθεί.

ΟΠΩΣ και να 'χει, η επιλογή του Δοξαρά αποδείχτηκε ιδανική. Παραδίδοντας μια καταπληκτική, πολύπτυχη σύνθεση (1724-'27) 17 διαφορετικών θεματικών εικόνων - φατνωμάτων: στις τέσσερις γωνίες, οι Ευαγγελιστές. Κι ενδιαμέσως, στον κυρίως χώρο, 13 στιγμιότυπα απ' τον

θαυματουργό βίο του Αγίου. Μεταξύ τους και το θαύμα της εκδίωξης της πανώλης, σε δύο μάλιστα εκδοχές - κατ' αντιστοιχία προφανώς Βαίων και Πρωτοκύριακο. «Έργο κάλλιστο και μέγιστο», κατά τον Σπύρο Λάμπρο. «Δαπάνη ευσεβών Κερκυραίων», ελαιογραφίες «επί υφάσματινου ιστού», στο πάνω και κάτω δεξί μέρος της σύνθεσης.

«Ο ΑΓΙΟΣ», περιγράφει η Κουρή για το δεύτερο, «κρατάει με τα δυο του χέρια ανεστραμμένο ξύλινο Σταυρό μεγάλων διαστάσεων (σ.σ. στο έτερο σχεδιάσμα ο σταυρός αποδίδεται ορθός) και με αυτόν είναι έτοιμος να καταφέρει θανατηφόρο πλήγμα κατά της πανώλης. Η χολέρα απεικονίζεται σαν ανθρωπόμορφο πτερωτό τέρας, που κρατάει στα χέρια της δρέπανο, με το οποίο θερίζει ανθρώπινες ζωές (σ.σ. στο έτερο, εμφανίζεται πεσμένη στο έδαφος)». Ενώ «κάτω από το τέρας διακρίνουμε μία γυναίκα, που κρατάει στην αγκαλιά της ένα άρρωστο ή ίσως νεκρό παιδί, θύμα της φοβερής αρρώστιας. Η γυναίκα κοιτάζει τον Άγιο με δέος και τον παρακαλεί να επέμβει θαυματουργικά, για να δώσει λύση στο δράμα των κατοίκων της νήσου (σ.σ. τούτο απουσιάζει παντελώς απ' την δεύτερη εικόνα)».

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, το αυθεντικό έργο δε σώθηκε. Φθορά και υγρασία «ζήτησαν» έναν και κάτι αιώνα έπειτα, την «ανανέωσή» του. Το ένα σενάριο, έλεγε «επιδιόρθωση». Το άλλο, «αντικατάσταση». Ο λόγος για τον οποίο ο τότε ιδιοκτήτης του ναού, Γεώργιος Βούλγαρις αποφάσισε το δεύτερο, δεν είναι ευκρινής. Δεδομένα, ωστόσο, μεταξύ 1852 και 1871 ο Κερκυραίος, Νικόλαος Ασπιώτης, ανέλαβε την «αντιγραφή» των έργων Δοξαρά. Χαρίζοντας τις εικόνες που κοσμούν την «ουρανία» ως σήμερα.

ΕΡΓΑ εξαιρετικά, το δίχως άλλο. Αν και ο Παπαγεωργίου, συγκρίνοντάς τα μ' αυτά του Δοξαρά, ομιλεί αυστηρά περί «κοινών και πόρρω απεχόντων της καλλιτεχνίας των πρώτων», άποψη την οποία ασπάζεται και η Ελ. Παπάζη («ουδεμία ισοστάθμιση προς εκείνες τις εικόνες κατά την ευτέλεια και το υπερφυσικό τους στοιχείο δεν υπήρχε»).

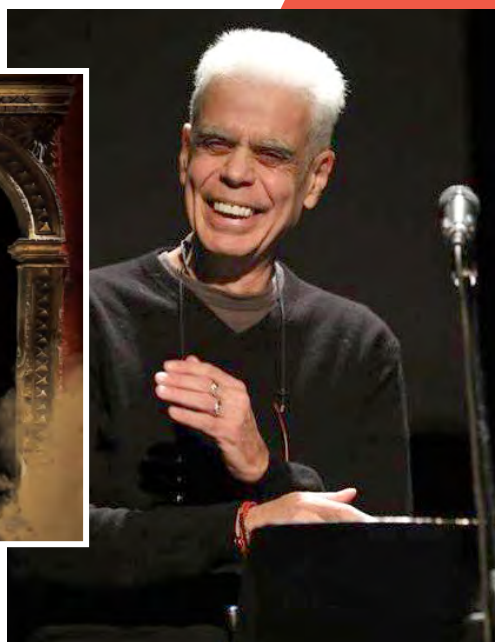
Η ΤΥΧΗ των αρχικών συνθέσεων του Δοξαρά, αγνοείται. Ο Παπαγεωργίου έγραφε πως «άτινα διεσκορπίσθησαν, τινά ηγοράσθησαν βραδύτερον υπό Ευρωπαίων αρχαιοκαπήλων και ιεροκαπήλων και άλλα εντελώς κατεστράφησαν». Προσθέτοντας πως γύρω στα 1890 είχε προσωπικά την ευκαιρία να διακρίνει δύο εξ αυτών (δεν τα κατονομάζει) «εν τω ναίσκω του παρά το Κανόνι νησιδίου Υ.Θ. των Βλαχερνών» αλλά και αύται τανύν (σ.σ. 1920) δεν σώζονται...». Το λες και κρίμα...

ΠΗΓΕΣ

- Σπυρίδων Παπαγεωργίου, «Ιστορία της Εκκλησίας της Κέρκυρας, από της συστάσεως αυτήν μέχρι του νυν», Κέρκυρα, 1920.
- Αναστασία Κουρή, «Η ιδιαιτερότητα των εκκλησιών της Κέρκυρας», σε enromiosini.gr
- Έλενα Παπαζη, «Ο ζωγράφος Παναγιώτης Δοξαράς», σε trattatodellapittura.blogspot.com (απ' όπου και η αναφορά Δοξαρά, εκ του «Περί ζωγραφίας Παναγιώτου Δοξαρά», Αθήνα, 1871).
- Μίλτος Καρκαζής, «Ο ζωγράφος Παναγιώτης Δοξαράς και ο στρατάρχης Σούλενμπουργκ», σε academia.edu.
- Μαίρη Αδαμοπούλου, «Ο ιππότης - ζωγράφος που σύστησε τον "Αιωνάρδο του Βίντζη"», tanea.gr

«ΦΟΝΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΚΟΡΦΟΥΣ»

Ο Σωτήρης Τριβιζάς
σε... νέο συγγραφικό ρόλο

ΕΝΑ ΦΟΝΙΚΟ. Τρεις ύποπτοι. Ένας καλοκάγαθος υπαστυνόμος και το στριφνό αφεντικό του. Και μια συνταγή για σοφρίτο. Ή, άλλως, μια αστυνομική ιστορία που διαδραματίζεται στην Κέρκυρα της δεκαετίας του '70, με πρωταγωνιστές την ίδια την πόλη και τους κατοίκους της... «Φονικό στους Κορπούς» νουβέλα «σε 69 σκαλοπάτια», κατά την front page επισήμανση. Ο νέος κόπος του Σωτήρη Τριβιζά, με τον ίδιο στον «κόντρα συγγραφικό ρόλο», κατά το σχόλιο της εκδότριας του, Αθηνάς Σοκόλη (των ομώνυμων εκδόσεων): του... αστυνομικού συντάκτη - ιστοριογράφου.

Η ΔΙΑΘΕΣΗ του βιβλίου απ' τα ράφια των βιβλιοπωλών επίκειται άμεσα. Ομοίως και η παρουσίαση. Με τον Κερκυραίο λογοτέχνη, ωστόσο, να φροντίζει να δώσει μια ιδέα του όλου, μέσω της εισαγωγής...

«Κατέβαινε τη σκαλινάδα του Αϊ-Νικόλα Ντεβέκια προσέχοντας μη γλιστρήσει. Είχε βρέξει ραγδαία αργά το απόγευμα και τα φαρδιά σκαλιά μπροστά στην εκκλησία λαμποκοπούσαν στο φως του δειλινού. Έβρεχε ακόμα, έρχινε μια ψιλή βροχή που τον είχε μουσκέψει, παρόλο που κρατούσε την ομπρέλα του. "Καταραμένο νησί! Ποτέ δεν σταματάει να βρέχει", μουρμούρισε μέσα από τα δόντια του. Στο τέλος έφτασε με ανακούφιση στις μαύρες πλάκες του Βεζούβιου, στο τέρμα της σκαλινάδας. Μόλις πάτησε τις πλάκες, δίστασε για μια στιγμή. Να κατεβεί την οδό Φιλαρμονικής και να φτάσει στην Πιάτσα; Ή να στρίψει δεξιά στο καντούνι του Μπίζη και να γλιτώσει από ένα σωρό χαιρετούρες κι ανεπιθύμητες συναντήσεις; Προτίμησε το καντούνι του Μπίζη για να φτάσει πιο γρήγορα στο μαγαζί του στα Ψαράδικα. Κατηφόριζε το στενό καντούνι με μεγάλες δρασκελιές και τότε πρόσεξε τον σκοτεινό όγκο στην είσοδο του αρχοντικού του Κομπίτση. Έξω ακριβώς από την πόρτα, κάτι του έφραζε τον δρόμο. Κάτι που δεν μπορούσε να προσδιορίσει. Το σάλισε δισταχτικά με την άκρη της ομπρέλας κι αντιλήφθηκε πως ήταν ένας άνθρωπος που κοιμόταν. Έσκυψε για να τον ξυπνήσει και κατάλαβε πως ήταν νεκρός...».

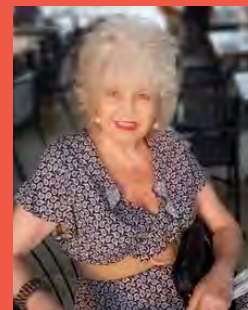
ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ...

... το 1960, ο Σωτήρης Τριβιζάς (σταθερό, πλην άλλων, μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού «Πόρφυρας») σπούδασε φιλολογία και δημοσιογραφία στη Θεσσαλονίκη. Έχει γράψει ποιήματα (βλ. «Το κέλυφος» / 1982, «Κίβδηλο φεγγάρι» / 1984, «Βίος Ασωμάτων και άλλα ποιήματα» / 1991, «Δεκαοχτώ ποιήματα» / 2016), μελέτες και δοκίμια (βλ. «Το σουρρεαλιστικό σκάνδαλο» / 1996, «Το πνεύμα του λόγου» / 2000, «Βιβλιογραφία» / 2021), έχει επιμεληθεί ανθολογιών (βλ. «Ποιητές του Μεσοπολέμου» / 1997, «Ναπολέων Λαπαθιώτης - Μια παρουσίαση» / 2000), πεζά και παιδικά (βλ. «Ο μαγικός κόσμος του Φεδερίκο» / 2015, «Να μη φοβάσαι το σκοτάδι» / 2022), ενώ έχει μεταφράσει ξένους Ιταλούς, κυρίως ποιητές και πεζογράφους (βλ. «Χάος» του L. Pirandello / 1996, «Ο θάνατος θα 'ρθει και θα 'χει τα μάτια σου» του C. Pavese / 1997, «Σπουδή θανάτου» του G. Ungaretti / 1998) κ.ά. Πιο πρόσφατες συνεργασίες του με τις εκδ. Σοκόλη, το «Άλμπουμ» (λεύκωμα βιωματικού τύπου, με στίχους και πικρά πεζά) και τη μετάφραση του θεατρικού, «Ο έρωτας του Περίπλιν με την Μπελίσσα στον κήπο του», του Fr. G. Lorca (2024).

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

«ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ»

Νίτσα Τζήλιου

Βιώματα. Εικόνες. Συναισθήματα. Αποστάγματα ζωής. Δοσμένα με τον δικό της, ιδιαίτερο, προσωπικό τρόπο και τόνο. Τον ευαίσθητο, τον διαυγή, τον άμεσο... «Αναμνήσεις», τιτλοφορείται η νέα ποιητική συλλογή της κ. Νίτσας Τζήλιου - μητέρας της «δικής μας», Τζωρτζίνας. Ο δεύτερος λογοτεχνικός - ποιητικός κόπος της Κερκυραίας ποιήτριας, μετά τη «Φεγγαρόστρατα της Ψυχής μου», του 2006 (εκδ. ΑΛΔΕ). Η παρουσίαση του τόμου πραγματοποιήθηκε αρχές του μήνα στην ΙΧΕΚ, με ομιλητές τους / τις Αλέκο Κουσούνη, Σοφία Τόμπρου και Άννα Τζήλιου. Αξίζει, δε, να σημειωθεί πως τα έσοδα από την πώληση του τόμου θα διατεθούν προς υποστήριξη του ιστορικού «Ιατρείου» Κέρκυρας. Καλοτάξιδο...

ADN DUCASSE

Αριστοτέλης Μέγκουλας (μετάφραση)

Σε επιμέλεια - μετάφραση του Κερκυραίου σεφ, Αριστοτέλη Μέγκουλα κυκλοφορεί στα ελληνικά (by Gastronomy Essentials) το νέο, εμβληματικό -για το χώρο της γαστρονομίας, focus στη σύγχρονη γαλλική της Ducasse Edition. Μια, γράφτηκε, γέφυρα ανάμεσα στην παγκόσμια γαστρονομική σκέψη του «παγκόσμιου», Alain Ducasse και την ελληνική επαγγελματική κοινότητα. Το περιεχόμενο; 135 συνταγές απ' τα τρέχοντα μενού των Emmanuel Pilon, Amaury Bouhours και Jean-Philippe Blondet (αλμυρό και γλυκό), που αναδεικνύουν τη φιλοσοφία και το δημιουργικό αποτύπωμα του Ducasse μέσα από τα τρία εστιατόριά του: «Louis XV» (Μονακό), «Le Meurice» (Παρίσι), «The Dorchester» (Λονδίνο).

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

19

87

ΠΛΟΥΣ

“Τούς παρ’ ἡμῖν μυριάκις πηγαῖο-ερχόμενους Αναγνώστας, τα μάλιστα ἀγαπῶμεν ὅτι τὸ βιβλίο πολὺ ἡγάπησαν”

Ἔτος ιδρύσεως 1987 ~ Νησί της Κέρκυρας

Νικηφόρου Θεοτόκη 91 | Τ. 2661035191

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ είναι η εποχή που το σώμα ζητεί θαλπωρή, ενυδάτωση και τροφές, που μας τονώνουν από μέσα προς τα έξω. Και τι καλύτερο από ένα βαθύ πιάτο ζεστής, σπιτικής σούπας; Οι σούπες είναι ένας ιδανικός τρόπος να συνδυάσουμε λαχανικά, πρωτεΐνες και δημητριακά, εξασφαλίζοντας εύπεπτα και θρεπτικά γεύματα. Παρακάτω θα βρεις τρεις από τις πιο αγαπημένες σούπες του χειμώνα - καθεμία με τη δική της γευστική ταυτότητα και τα ιδιαίτερα οφέλη για την υγεία.

i.Μοσχарόσουπα με λαχανικά και κριθαράκι Ιδανική για τόνωση και αποκατάσταση

Η μοσχарόσουπα είναι ένα πλήρες γεύμα, πλούσιο σε πρωτεΐνες υψηλής βιολογικής αξίας, σίδηρο και ψευδάργυρο – στοιχεία, που συμβάλλουν στη φυσική άμυνα και στην ενίσχυση του μυϊκού συστήματος. Ο ζωμός από το μοσχάρι είναι πλούσιος σε κολλαγόνο και γλυκοζαμίνη, βοηθώντας στην υγεία των αρθρώσεων και του δέρματος. Τα λαχανικά (καρότο, σέλινο, πράσο, πατάτα) δίνουν φυτικές ίνες, βιταμίνη C και αντιοξειδωτικά, ενώ το κριθαράκι προσφέρει ενέργεια και ευχάριστη υφή.

Συνταγή

Βράζουμε κομμάτια μοσχарιού με λίγο αλάτι για 1,5 ώρα, αφαιρούμε τον αφρό και προσθέτουμε ψιλοκομμένα λαχανικά. Όταν μαλακώσουν, ρίχνουμε το κριθαράκι και συνεχίζουμε το βράσιμο 10-15 λεπτά. Σερβίρουμε με λίγο λεμόνι και φρέσκο πιπέρι.

ii.Κοτόσουπα αυγολέμονο με ρύζι Θρεπτική, καταπραϋντική και «γιατρικό» της μαμάς

Μία από τις πιο κλασικές σούπες του ελληνικού χειμώνα. Η κότα ελευθέρας βοσκής προσφέρει καθαρή, πλούσια γεύση και εξαιρετική πηγή πρωτεϊνών, βιταμινών του συμπλέγματος B και σεληνίου, απαραίτη-

ΟΙ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΣΟΥΠΕΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ: ΖΕΣΤΑΣΙΑ, ΓΕΥΣΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΣΤΟ ΠΙΑΤΟ!

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΙΚΙΝΟΥ
Κλινική Διαιτολόγος
- Διαιτοφολόγος MSs

των για το ανοσοποιητικό και το μεταβολισμό. Το αυγολέμονο προσθέτει βιταμίνη C, καλά λιπαρά και ένα φυσικό, βελούδινο δέσιμο, χωρίς ανάγκη για κρέμα.

Συνταγή

Βράζουμε την κότα με καρότο, σέλινο, κρεμμύδι και φύλλο δάφνης για περίπου 1,5 ώρα. Προσθέτουμε ρύζι και, μόλις μαλακώσει, δένουμε με αυγολέμονο (ένα αυγό, χυμό λεμονιού και λίγο ζωμό). Ιδανική σούπα για κρυολογήματα, αδυναμία ή μετά από ιώσεις.

iii.Κολοκυθόσουπα βελουτέ με καρότο και πατάτα Ελαφριά, αποτοξινωτική και ιδανική για βραδινό

Η κολοκύθα είναι πλούσια σε β-καροτένιο, βιταμίνες A και E, κάλιο και φυτικές ίνες, που στηρίζουν την όραση, το δέρμα και το ανοσοποιητικό. Το καρότο ενισχύει τη δράση της, ενώ η πατάτα δίνει βελούδινη υφή, χωρίς προσθήκη κρέμας. Με λίγο ελαιόλαδο και μυρωδικά, όπως μοσχοκάρυδο, κουρκουμάς ή τζίντζερ, η σούπα αποκτά αντιφλεγμονώδη δράση και μοναδικό άρωμα.

Συνταγή

Σοτάρουμε ελαφρά κρεμμύδι και σκόρδο σε ελαιόλαδο, προσθέτουμε κολοκύθα, καρότο και πατάτα σε κύβους και σκεπάζουμε με νερό ή ζωμό λαχανικών. Βράζουμε μέχρι να μαλακώσουν και πολτοποιούμε με ραβδομπλέντερ. Σερβίρουμε με λίγο ελαιόλαδο και πιπέρι.

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ...

Οι σούπες του χειμώνα δεν είναι απλώς τροφή· είναι μια αγκαλιά σε κάθε κουταλιά. Θρέφουν, ενυδατώνουν, καταπραϋνούν και συμβάλλουν στη φυσική άμυνα του οργανισμού, προσφέροντας παράλληλα γεύση και χαλάρωση μετά από μια κουραστική μέρα. Κάνε, λοιπόν, χώρο στο τραπέζι σου για αυτές τις τρεις σούπες και άφησε το άρωμά τους να σου θυμίσει ότι η φροντίδα ξεκινά από μέσα.

astro

Άλγκολ

(το «Μάτι του δαίμονα» στον ΒΔ ουρανό του Νοεμβρίου)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΟΥΚΕΡΑΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Ο μήνας των βροχών. Ο μήνας των πεσμένων φύλων, που δημιουργούν ασταμάτητα εικόνες και σε προκαλούν να τις απαθανατίσεις. Ο μήνας, που η νύχτα έχει πλέον για τα καλά το πάνω χέρι. Και που είναι, λες κι αρνείται να παραδώσει τα σκήπτρα της στην ημέρα, χαρίζοντάς μας πολλά πρωινά με ομίχλες. Ομίχλες, που, σε συνδυασμό με την υποβλητική κερκυραϊκή φύση, δημιουργούν μια άκρως μυστηριακή διάθεση.

ΤΕΤΟΙΑ είναι η διάθεση του Νοεμβρίου. Και την χαρίζει απλόχερα, αρκεί κάποιος να συντονιστεί με αυτήν, έστω και φευγαλέα.

ΣΕ ΑΝΑΛΟΓΟ κλίμα θα κινηθεί κι αυτό το κείμενο. Παρουσιάζοντας ένα άστρο, που συνδέθηκε με μύθους και μυστήριο, άλλα αποτέλεσε κι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για την Αστρονομία.

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΜΑΤΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ τώρα, σε αυτό το άκρως φθινοπωρινό σκηνικό του προλόγου, να βρίσκεστε σε μια εποχή, που καμία σημερινή τεχνολογική άνεση δεν υπάρχει. Καμία επιστημονική κατάκτηση δεν έχει γίνει. Μέσα σε αυτήν την υποβλητική ατμόσφαιρα βλέπετε ένα άστρο, ψηλά στον ουρανό, να αυξομειώνει την ένταση κάθε τρεις, σχεδόν, ημέρες. Συμπεριφορά, που δε συνάδει καθόλου με αυτήν σχεδόν όλων των ορατών άστρων.

ΧΩΡΙΣ τα σημερινά γνωστικά εργαλεία αυτό το άστρο είναι υλικό για μύθους και παράξενες ιστορίες. Κάτι, που οδήγησε τους Άρα-

βες αστρονόμους του Μεσαίωνα να τον ονομάσουν «Το μάτι του δαίμονα». Αυτή είναι η ετυμολογία του ονόματος του Άλγκολ, του β άστρου του αστερισμού του Περσέα.

ΠΟΛΛΟΥΣ αιώνες νωρίτερα οι Αρχαίοι Έλληνες συνέδεσαν άστρο και αστερισμό με το γνωστό μύθο της Μέδουσας, που βρήκε τον θάνατο από το χέρι του ήρωα Περσέα. Γι' αυτούς, ο Άλγκολ ήταν το μάτι της Μέδουσας, το οποίο κοιτούσε πάντοτε απειλητικά από τον ουρανό.

ΔΕΝ ήταν δύσκολο για άστρο να συνδεθεί με δεισιδαιμονίες, καθώς ταυτίστηκε με «κακή τύχη». Πολύ καλή, όμως, για την Αστρονομία, η οποία αποκάλυψε ότι ο Άλγκολ είναι στην πραγματικότητα ένα τριπλό -πιθανώς και τετραπλό- άστρο, που έδωσε το όνομα του σε μια ολόκληρη ομάδα αστέρων.

ΕΙΝΑΙ ο πιο γνωστός και πιο μελετημένος εκλειπτικός, διπλός αστήρας. Ο Άλγκολ β περνάει μπροστά από τον Άλγκολ α κάθε τρεις, σχεδόν, ημέρες, προκαλώντας εμφανή και μετρήσιμη μείωση της φωτεινότητάς του. Και το ενδιαφέρον του δε σταμάτησε μόνο εκεί. Η συμπεριφορά του ζεύγους των αστέρων οδήγησε σε αυτό που επικράτησε ως το «Παράδοξο του Άλγκολ», μια πρόκληση για την επικρατούσα θεωρία αστρικής λειτουργίας.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να απολαύσουμε αυτό το μοναδικό άστρο όλον τον Νοέμβριο στον βορειανατολικό ουρανό.

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ

Κουκούλι Ιωαννίνων

«Ο Ξενώνας του Νικόλα» αποτελείται από 5 δίκλινα, 5 τρίκλινα - τετράκλινα δωμάτια και 1 διαμέρισμα. Με πετρόχτιστα τζάκια ή χωρίς και παραδοσιακά έπιπλα, δίνουν την αυθεντική εικόνα μια Ζαγορίτικης κατοικίας. Άνετα, ρομαντικά, προσφέρουν ζέστη με αυτόνομη κεντρική θέρμανση.

• Τηλ. 26530-71721, 6932641888

Υπηρεσίες
Ταχυμεταφορών

IONIAN COURIER

Ριγανός Αλέξανδρος & σια Ε.Ε.

Αποστολές παντού στην Ελλάδα
και παντού στον Κόσμο

Έδρα: Εθν. Παλαιοκαστρίτσας 89

Υποκατάστημα: Μαντζάρου 25

www.ioniancourier.gr

Email: rigano@otenet.gr

Τηλ: 2661047463 - 2661023295

Ιχθυοκαλλιέργειες
Κέρκυρας Α.Ε.

Βαθύ - Κασσιώπη • Κέρκυρα • Τηλ. 26630 - 81764

Email: info@corfuseafarm.com • Website: www.corfuseafarm.com

«ΕΝΩΝΟΝΤΑΣ» Σ' ΕΝΑ «ΚΛΙΚ» ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΔΥΟ ΑΛΛΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ, ΤΟ ΝΕΟ ΦΩΤΟ-PROJECT ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΔΗ

Είπ' ώμου, αρμ... Και παρά πόδα... Πεδίον ασκήσεων, Κάτω Πλατεία. Στο «γήπεδο». Είναι τα χρόνια που, εντός του Παλαιού Φρουρίου, «τα όπλα» ήταν ακόμη ενεργά. Απ' τη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών (η γνωστή «Προπαρασκευαστική») και τη Σχολή Υπαξιωματικών, μέχρι, αργότερα, τα ΛΥΒ (Λόχος Υποψήφιων Βαθμοφόρων) καθ' εποχή και η περίπτωση. Κάθε περίπτωση και μια εκπαίδευση. Στον πιο πρόσφορο χώρο. Στη Σπιανάδα. Με θέα, βάθος, την κοντράδα του Λιστόν, την Κοφινέτα και το καμπαναριό τ' Αγιού. Και υπό το βλέμμα των ντόπιων, Κερκυραίων, που συνδύαζαν τη βόλτα τους, με... θέαμα. Περήφανο. Επιβλητικό. Στρατιωτικό. Κι, ενδομύχως, κόμπαζαν... Σαν άλλαξαν οι εποχές, «τα όπλα» σίγησαν. Άδειασε, σταδιακά, από δαύτα το «Παλαιό». Κι έμεινε η πλατεία (στρωμένη με γκαζόν, από τα μέσα του '80) για τα υπόλοιπα. Το κρίκετ. Το μπαλόνι των παιδιών της γειτονιάς. Και τα σουλάτσα... Τι έμεινα απaráλλαχτη; Η θέα, βάθος. Αυτή η υπέροχη, η μαγική. Η Κέρκυρα των carte postale. Και της καρδιάς...

Αναζητείστε στο You Tube [Αλέξανδρος Γ. Μελίδης - Time Reflections / Χρονικοί Αντικατοπτρισμοί (Τότε και τώρα)] το υπέροχο video - κολλάζ με το πλήρες δείγμα του, έως τώρα υλοποιηθέντος, concept.

ΛΙΜΑΝΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

PORT OF CORFU

Ο Οργανισμός Λιμένος Κέρκυρας είναι Ανώνυμη Εταιρεία με μοναδικό μέτοχο το ΤΑΙΠΕΔ και έχει ως κύρια αποστολή του την παροχή κάθε είδους λιμενικών υπηρεσιών προς τους χρήστες καθώς και την αναβάθμιση και ανάπτυξη του Λιμένα της Κέρκυρας, ο οποίος αποτελεί την κύρια πύλη διακίνησης ανθρώπων και αγαθών του νησιού.

Σήμερα, το λιμάνι της Κέρκυρας, ως Εθνικός Λιμένας, εξυπηρετεί την πορθμειακή γραμμή με την Ηγουμενίτσα και την σύνδεση με την ενδοχώρα καθώς επίσης με την Ιταλία και Αλβανία με περισσότερους από 1,500.000 επιβάτες με 400.000 οχήματα ετησίως.

Στο λιμάνι της Κέρκυρας τα τελευταία χρόνια έχουν εκτελεστεί και εκτελούνται μεγάλα αναπτυξιακά έργα εξελίσσοντας το σε ένα σύγχρονο και ασφαλές ευρωπαϊκό λιμάνι, αφού παρέχει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στον τομέα της Κρουαζιέρας.

Η επισκεψιμότητα των κρουαζιερόπλοιων την τελευταία δεκαετία παρουσίασε ετήσια αύξηση 10% καθώς το Λιμένα προσεγγίζουν πάνω από 400 κρουαζιερόπλοια με περισσότερους από 600.000 επιβάτες, γεγονός που το κατατάσσει ως τρίτο ελληνικό προορισμό Κρουαζιέρας (προηγείται Πειραιάς και Σαντορίνη), ενώ βρίσκεται στην 10η θέση μεταξύ των Λιμένων Κρουαζιέρας της Μεσογείου.

Μύλος των Ζητικίων

ΜΥΛΟΣ
ΜΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΙΚΑΛΑ

ΕΙΣΟΔΟΣ
ΔΩΡΕΑΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
στη Χώρα του ΠΟΤΕ

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025
6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

SCAN & VISIT

ΜΥΛΟΣ
ΜΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΡΙΚΑΛΑ

ΔΗΜΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ

e-trikala
milosxotikon.gr

facebook.com/milosxotikon.gr
@milosxotikon
instagram.com/milosxotikon
Youtube.com/milosxotikon
tiktok.com/@milosxotikon